

ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่นายอาทิตย์ใน เรือนจากกลางคลองเปรม
เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น

ปริญญาโท

ของ

พัช จุลสุวรรณ

20 ต.ก. 2537

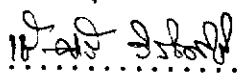
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

พฤษภาคม 2537

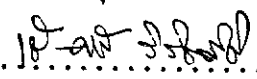
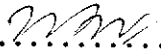
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหาที่พ้องฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร จิตพรจกุล)
.... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เขียวศรี วิวิธสิริ)

คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร จิตพรจกุล)
.... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เขียวศรี วิวิธสิริ)
.... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาที่พ้องฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา หุลสุวรรณ)

วันที่ 6 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2537

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความช่วยเหลือ คำปรึกษาแนะนำ และให้กำลังใจอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา และอาจารย์ผู้สอน ในฐานะประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตาและ ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ เขียวศรี วิริทธิ์สิริ ซึ่งเป็นทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาประจำรุ่น อาจารย์ผู้สอน และคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทและ ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชื่น กรรมการสอบปริญญาโท ที่ได้ให้คำแนะนำ ในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ปริญญาโทฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์สมคะเน คำจูน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่ได้ให้ ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในการศึกษาวิจัยเป็นอย่างดีตลอดมา ขอขอบคุณคุณรังรอง สีทองดี ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้วิจัยด้วยความเต็มใจยิ่ง และขอขอบคุณอาจารย์ มงคล สมบูรณ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการพิมพ์และสำเนาแบบสัมภาษณ์จนสามารถทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูล เสร็จทันตามกำหนดเวลา และขอขอบคุณ นางสาวเจม จุลสุวรรณ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้วยดี อยู่เสมอ ตลอดทั้งขอบคุณเจ้าหน้าที่เรือนจากกลางคลองเปรมทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการศึกษา วิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

คุณประโยชน์และผลแห่งความดีจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ ร.ต.ต.บุญส่ง และ นางรัตน์ จุลสุวรรณ ซึ่งเป็นบิดาและมารดาของผู้วิจัย ตลอดทั้งขอมอบให้กับผู้ต้องโทษ ในเรือนจำที่พลาดโอกาสทางการศึกษาและมีความมุ่งหวังที่จะกลับประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีของ สังคมต่อไป

ผู้วิจัย จุลสุวรรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย	3
ความสำคัญของการศึกษาวิจัย	3
ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
การศึกษาวิชาอาชีพพระยะสัน	7
การศึกษาวิชาอาชีพสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำ	9
เรือนจำกลางคลองเปรม	11
การจัดการเรียนการสอนการศึกษาผู้ใหญ่	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
สมมติฐานของการวิจัย	21
3 วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	25
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	26
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	163
ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย	163
ความสำคัญของการศึกษาวิจัย	163
สมมติฐานของการวิจัย	164
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	164
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	166
การอภิปรายผล	172
ข้อเสนอแนะ	195
 บรรณานุกรม	 197
ภาคผนวก	200
ประวัติย่อผู้วิจัย	211

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา	25
2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวในด้านอายุ พื้นฐานความรู้เดิม ภูมิภาค ระยะเวลาที่ต้องโทษ และสาขาวิชาชีพ	32
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	35
4 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน	37
5 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผล	39
6 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการนำไปใช้	41
7 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามอายุ	42
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอนจำแนกตามอายุ	46
9 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามอายุ	49
10 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการนำไปใช้จำแนกตามอายุ	52
11 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม	54
12 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม	57

ตาราง	หน้า
13 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม	60
14 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม	63
15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านเนื้อหาและหลักสูตรจำแนกตามภูมิภาค	65
16 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิภาค	68
17 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามภูมิภาค	71
18 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามภูมิภาค	74
19 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ	76
20 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ	79
21 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ	82
22 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ	85
23 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชาชีพ	87
24 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาชีพ	91
25 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า ด้านการวัดและประเมินผลจำแนกตามสาขาวิชาชีพ	94

ตาราง	หน้า
26 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาอาชีพ	97
27 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนก ตามอายุ	100
28 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ	102
29 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามอายุ	104
30 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษา ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามอายุ	106
31 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามพื้นความรู้เดิม	107
32 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามพื้นความรู้เดิม	109
33 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามพื้นความรู้เดิม	111
34 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามพื้นความรู้เดิม	113
35 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามภูมิภาค	114
36 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่	
37 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่	116
ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามภูมิภาค	118
38 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามภูมิภาค	120

ตาราง	หน้า	
39	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จาแนกตามระยะเวลาที่ต้องงโทษ	121
40	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านเนื้อหา และหลักสูตรที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา เรียงลำดับจากง่ายไปยาก	123
41	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา เรียงลำดับ จากง่ายไปยาก	124
42	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านเนื้อหา และหลักสูตรที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา	125
43	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับ ระดับอายุของนักศึกษา	126
44	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จาแนกตามระยะเวลาที่ต้องงโทษ	127
45	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผล จาแนกตามระยะเวลาที่ต้องงโทษ	129
46	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวัดผล และประเมินผลยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา	131
47	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา	132
48	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการ เรียนการสอนที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการ แก้ปัญหา	133
49	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการแก้ปัญหา	134
50	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการนำไปใช้ จาแนกตามระยะเวลาที่ต้องงโทษ	135

ตาราง	หน้า
51	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการนำ ไปใช้ที่เกี่ยวกับการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ 136
52	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการมีทัศนคติที่ดีต่อการ ประกอบอาชีพอิสระ 137
53	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการนำ ไปใช้ที่เกี่ยวกับสามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อการศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้ง มากยิ่งขึ้น 138
54	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับสามารถนำไปเป็นพื้นฐาน เพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น 139
55	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จานแนกตามสาขาวิชาอาชีพ 140
56	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านเนื้อหา และหลักสูตรเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย 142
57	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ ทันสมัย 143
58	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านเนื้อหา และหลักสูตรเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานใน การศึกษาต่อภายนอกได้ 144
59	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้ 145
60	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จานแนกตามสาขาวิชาอาชีพ 146
61	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวิธีการ เรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์การสอนใน ภาคปฏิบัติ 148

ตาราง	หน้า
62 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับครูผู้สอนมีทักษะและ ประสบการณ์การสอนในภาคปฏิบัติ	149
63 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวิธีการเรียน การสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสม ...	150
64 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม	151
65 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผล จำนวนตามสาขาวิชาอาชีพ	152
66 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการนำไปใช้ จำนวนตามสาขาวิชาอาชีพ	154
67 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	155
68 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น ด้านวิธีการเรียนการสอน	156
69 ค่าความถี่ และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น ด้านการวัดและประเมินผล	157
70 ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นด้านการนำไปใช้	158
71 ค่าความถี่ และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นด้านครูผู้สอน	159
72 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น ด้านตัวผู้เรียน	160
73 ค่าความถี่ และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	161
74 ค่าความถี่ และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น	162

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษามีบทบาทอันสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535- 2539) ได้มีนโยบายให้หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเร่งระดมสรรพกำลังเพื่อการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดกันไปในลักษณะของ "การศึกษาตลอดชีวิต" ทั้งยังเพื่อเป็นการเร่งรัดพัฒนาการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นสำหรับบุคคลที่ว่างงาน ผู้ที่ต้องการรายได้เพิ่มตลอดทั้งผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนสมรรถภาพการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด หรือผู้ที่ต้องการเปลี่ยนงานเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานตามความต้องการของตลาดแรงงานสภาพเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

2534 : 27)

ในการจัดการศึกษาลักษณะดังกล่าวนี้ ปัจจุบันได้มีหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนดำเนินการจัดอยู่สำหรับหน่วยของรัฐ เช่น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงกลาโหม และกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมราชทัณฑ์มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามคำพิพากษาของศาลซึ่งในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์นั้นมีลักษณะเป็นการผสมผสานกันระหว่างการให้เรือนจำและทัณฑสถานที่คุณซึ่งควบคุมแก้ไขความประพฤติและปรับแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังภายใต้พื้นฐานหลักของกฎหมาย หลักพฤตินิยมศาสตร์ และหลักมนุษยธรรมซึ่งมีนโยบายหลักคือ การควบคุมผู้ต้องขัง การให้การศึกษอบรมและการฝึกวิชาชีพ โดยมีความเชื่อมั่นว่าวิธีการพัฒนาจิตใจผู้ต้องขังให้เห็นคุณค่าของชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติสุขนั้น ไม่มีวิธีการใดจะได้ผลมากกว่า "การศึกษา" ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ต้องขังมีความสามารถ มีอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวตลอดทั้งยังเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้วกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก (กรมราชทัณฑ์.

2532 : 25)

กรมราชทัณฑ์จึงได้มอบหมายให้ เรือนจำและทัณฑสถานต่าง ๆ ทั่วประเทศดำเนินการจัดการศึกษาอบรมและการฝึกวิชาชีพแขนงต่าง ๆ ให้กับผู้ต้องขัง ทั้งนี้ผู้ต้องขังสามารถสมัครเข้าศึกษาได้ตามความพร้อม ความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งปัจจุบันได้ดำเนินการเปิดการฝึกวิชาชีพสำหรับผู้ต้องขังทั่วประเทศรวมทั้งสิ้น 22 สาขาวิชา โดยได้จัดระบบการเรียนการสอนทางด้านวิชาอาชีพให้เป็นมาตรฐาน ตามหลักสูตรของกรมการศึกษานอกโรงเรียน (กรมราชทัณฑ์. 2528 : 20)

เรือนจำกลางคลองเปรมเป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดกรมราชทัณฑ์ และได้รับมอบหมายโดยตรงให้ดำเนินการจัดการศึกษาอบรมและฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้ใหญ่ ทั้งนี้โดยได้รับความสนับสนุนจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ดำเนินการเปิดโรงเรียนในลักษณะของการศึกษาผู้ใหญ่ขึ้นในเรือนจำเมื่อปี พ.ศ. 2514 โดยใช้ชื่อว่า "โรงเรียนผู้ใหญ่เปรมประชาวิทยา" และได้ทำการเปิดสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ต้องขังทั้งในสายวิชาสามัญศึกษาและสายวิชาอาชีพตลอดมา

ในส่วนของการจัดการศึกษาวิชาอาชีพนั้น โรงเรียนผู้ใหญ่เปรมประชาวิทยา ได้เปิดทำการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น โดยในแต่ละหลักสูตรผู้ต้องขังจะต้องทำการศึกษาทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติรวมไม่เกิน 300 ชั่วโมง และทดสอบผลการเรียนปลายภาคการศึกษาเหมือนกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ภายนอกเรือนจำเช่นกัน ซึ่งปรากฏว่าส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 90 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ต้องขังสามารถศึกษาได้จบหลักสูตรตามเป้าหมายของกรมราชทัณฑ์และกรมการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้ต้องขังได้มีความรู้ และทักษะด้านวิชาชีพติดตัว สามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือสร้างงานได้ด้วยตนเอง ทั้งสามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างสังคมได้อย่างมีความสุข

การจัดการศึกษาด้านวิชาชีพพระยะสั้นสำหรับผู้ต้องขังของเรือนจำกลางคลองเปรม ได้ดำเนินการต่อเนื่องตลอดมาเป็นเวลาประมาณ 20 ปี อย่างไรก็ตามก็ตีจากรายงานผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้ต้องขังดังกล่าวยังไม่สามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากองค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านการวัดผล และประเมินผล ด้านการคาดหวังในการนำไปใช้ ด้านครูผู้สอน และด้านตัวผู้เรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ควรจะได้เข้ามาพิจารณาในการจัดการเรียนการสอน

อย่างไรก็ตามในการที่จะปรับปรุงหรือพัฒนากิจการใด ๆ ให้อุดม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานนั้น ๆ เพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น (ไพฑูริย์ สินลารัตน์. 2524 : 187) จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้สูงอายุอาชีวศึกษาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาอาชีพในเรือนจำให้กับผู้ต้องขังตรงตามนโยบาย และเป้าหมาย ทั้งบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้สูงอายุอาชีวศึกษาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน รวม 4 ด้านคือ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนำมาใช้
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้สูงอายุอาชีวศึกษาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาอาชีพพระยะสัน ทั้ง 4 ด้านจำแนกตามอายุ พื้นความรู้เดิม ภูมิลาเนา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และสาขาวิชาอาชีวศึกษาที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

1. เป็นแนวทางในการนำมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงดำเนินงานจัดการศึกษาวิชาอาชีพพระยะสัน และฝึกทักษะด้านอาชีพกับผู้ต้องขังได้ตรงตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ของกรมราชทัณฑ์ ทั้งเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงสุด
2. เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและการกำหนดนโยบายในการช่วยเหลือและสงเคราะห์

ผู้ต้องขังให้มีอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัวหลังจากพ้นโทษโดยสุจริต ทั้งเพื่อเป็นการป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหันกลับไปประพฤติปฏิบัติตัวและกระทำความผิดซ้ำขึ้นอีก

3. เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนในการให้ความร่วมมือประสานงาน เพื่อการจัดฝึกทักษะวิชาอาชีพและการดำเนินงานการศึกษานอกระบบโรงเรียนร่วมกัน ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้สูงอายุอาชีพที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจำกลางคลองเปรม ประจำปีการศึกษา 2535 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังที่สมัครเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนวิชาชีพ ประจำปีการศึกษา 2535 รวม 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาช่างยนต์ วิชาช่างไม้ วิชาช่างตัดผม และวิชาชีพเกษตรกรรม จำนวน 264 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มประชากรตามข้อ 1 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Aandom Sampling) รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 132 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 อายุ

- 1) ต่ำกว่า 30 ปี
- 2) ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป

3.1.2 พื้นฐานความรู้เดิม

- 1) ระดับประถมศึกษา
- 2) ระดับมัธยมศึกษา

3.1.3 ภูมิภาค

- 1) ในเขตเมือง
- 2) ในเขตชนบท

3.1.4 ระยะเวลาที่ต้องโทษ

- 1) ต่ำกว่า 5 ปี
- 2) ตั้งแต่ 5 - 10 ปี
- 3) มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3.1.5 สาขาวิชาอาชีพ

- 1) สาขาวิชาช่างยนต์
- 2) สาขาวิชาช่างไม้
- 3) สาขาวิชาช่างตัดผม
- 4) สาขาวิชาชีพเกษตรกรรม

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้สูงอายุ อาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 3.2.1 ด้านเนื้อหาและหลักสูตร
- 3.2.2 ด้านวิธีการเรียนการสอน
- 3.2.3 ด้านการวัดและประเมินผล
- 3.2.4 ด้านการนำอาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น หมายถึง วิชาอาชีพสาขาต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาเรียนตลอดหลักสูตรทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไว้ไม่เกิน 300 ชั่วโมง ตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพระยะสั้นของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมให้กับผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรม รวม 4 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาช่างยนต์ วิชาช่างไม้ วิชาช่างตัดผม และวิชาชีพเกษตรกรรม

2. ผู้ต้องขัง หมายถึง บุคคลที่ต้องโทษคำพิพากษาถึงที่สุดของศาล โดยถูกควบคุมตัว และคุมขังอยู่ในเรือนจำกลางคลองเปรม อันที่นี้หมายถึงผู้ต้องขังที่สมัครและเข้าศึกษาเป็นนักศึกษา ผู้ใหญ่สายอาชีพตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2535

3. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเข้าใจ และการรับรู้ที่มี ต่อบุคคล เหตุการณ์และวัตถุสิ่งของโดยถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด หรือ เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร อันที่นี้ หมายถึงความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้านคือ

3.1 ด้านเนื้อหาและหลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและ หลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นที่เปิดสอนรวม 4 หลักสูตรคือ วิชาช่างยนต์ วิชาช่างไม้ วิชาช่างตัดผม และวิชาชีพเกษตรกรรม

3.2 ด้านวิธีการเรียนการสอน หมายถึง ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียน การสอน ตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน ผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.3 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการวัดและ การประเมินผล การเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

3.4 ด้านการนำไปใช้ หมายถึง ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของ ผู้ต้องขังในการนำเอาความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนวิชาอาชีพระยะสั้นไปใช้ ว่าเป็นประโยชน์ภายหลังจากที่พ้นโทษไปแล้ว

4. เรือนจำกลางคลองเปรม หมายถึง สถานที่สำหรับควบคุมและขังผู้ต้องโทษคดีถึง ที่สุดตามคำพิพากษาของศาล โดยมีกำหนดโทษอย่างสูงไม่เกิน 30 ปี อันที่นี้หมายถึงสถานที่จัดการ การศึกษาและฝึกอบรมวิชาอาชีพ ตามหลักสูตรของการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพระยะสั้น ภายใต้ว ความร่วมมือระหว่างกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทยกับกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวง ศึกษาธิการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอแบ่งออกเป็นลำดับดังต่อไปนี้ การศึกษาวิชาอาชีพพระยะสัน การศึกษาวิชาอาชีพสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรม การจัดการเรียนการสอนการศึกษาผู้ใหญ่ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิชาอาชีพพระยะสัน

การศึกษาวิชาอาชีพพระยะสัน เป็นการจัดการศึกษาและฝึกอบรมให้กับประชาชนโดยทั่วไป ในลักษณะของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ตามความสนใจ ความสามารถและความพร้อมของแต่ละบุคคล ทั้งนี้เพื่อนำความรู้และทักษะที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ หรือพัฒนาอาชีพของตนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนได้รู้จักสร้างงานอันเป็นอาชีพอิสระที่นับจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบันได้มีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ได้ดำเนินการจัดการศึกษาวิชาอาชีพพระยะสันขึ้น เช่น กรมแรงงาน กรมประชาสัมพันธ์ กรมพัฒนาชุมชน และกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการเกษตร กรมปศุสัตว์ และกรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมอาชีวศึกษา กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข และทบวงมหาวิทยาลัย เป็นต้น (สุนทร โคตรบรรเทา, 2526 : 44 - 46) ในส่วนของภาคเอกชนนั้น หน่วยงานที่จัดได้แก่ มูลนิธิสมาคม และชมรมต่าง ๆ เช่น สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน สมาคมสตรีไทย สภาสตรีแห่งชาติ สมาคมสตรีอาสาสมัคร สมาคมวายเอ็มซีเอ และสมาคมวายดับิวซีเอ เป็นต้น ประกอบกับรัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาวิชาอาชีพพระยะสัน จึงได้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพและแรงงาน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ. 2530 : 16) "สนับสนุนการฝึกอาชีพพระยะสั้น โดยพัฒนาระบบการประสานงาน การจัดการศึกษาออกโรงเรียน เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมกันให้บริการ การศึกษาออกโรงเรียนแก่เยาวชนและคนทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ" โดย

1. มุ่งเน้นประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ว่างงาน ไม่มีฝีมือและผู้ว่างงานซึ่งมีฝีมือไม่ตรงกับความต้องการของตลาด รวมทั้งผู้ทำงานต่ำระดับและผู้ที่ต้องการยกระดับฝีมือ
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและ เอกชนจัดหลักสูตรที่มีลักษณะยืดหยุ่น สามารถเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. ให้มีการประสานงานระดับชาติว่าด้วยการฝึกอาชีพพระยะสั้น เพื่อกำหนดนโยบาย และประสานงานการจัดฝึกอบรมพระยะสั้นของหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันและ เกิดประโยชน์สูงสุด
4. สนับสนุนการจัดการศึกษาวิชาชีพและฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้น เน้นการประกอบ อาชีพส่วนตัว โดยร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งสถานประกอบการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่าง ครบวงจร

ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นโดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อ

1. ฝึกวิชาชีพเพื่อให้มีงานทำ (Job Training) การฝึกอบรมวิชาชีพประเภทนี้เป็นการฝึกเพื่อมุ่งป้อนคนไปสู่กิจการอุตสาหกรรมหรือธุรกิจ แต่กิจการลักษณะนี้มีอยู่จำกัด เนื่องจากการฝึกวิชาชีพประเภทในระบบโรงเรียน มีความสามารถในการผลิตบุคคลออกมาเป็นจำนวนมากและยังมีอัตราส่วนที่ว่างงานอยู่ ทั้งนี้เนื่องมาจากอัตราการขยายตัวทางธุรกิจและอุตสาหกรรมไม่ทันต่อการขยายตัวในการศึกษาวิชาชีพ
2. ฝึกวิชาชีพเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพด้วยตนเองได้ (Self - Employment) การฝึกอาชีพในลักษณะนี้มุ่งที่จะให้ประชาชนสามารถที่จะไปประกอบกิจการได้ด้วยตนเอง เช่น เปิดร้านซ่อมเครื่องยนต์เล็ก รับจ้างตัดเสื้อผ้า เปิดร้านอาหาร เป็นต้น เพราะตลาดแรงงานประเภทนี้มีอยู่โดยทั่วไป ทั้งยังช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นไม่ต้องอพยพไปไหน และเป็นการช่วยพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป
3. ฝึกอาชีพเพื่อนำไปปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตน (Self - Improvement) การฝึกอาชีพประเภทนี้มุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับปรุงชีวิต ความ

เป็นอยู่ของตนเอง เช่น การปรุงอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ การเลี้ยงเตี๋ยที่มีสุขภาพอนามัยดี รู้จักซ่อมแซมของใช้ภายในบ้าน รู้จักการเดินสายไฟฟ้าภายในบ้าน เป็นต้น เป็นการฝึกทักษะ ซึ่งไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการขายบริการแรงงานหรือฝีมือแต่เป็นการมุ่งเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวของตนเองเท่านั้น (สุนทร สุนันท์ชัย. 2529 : 121 - 122)

จากแนวคิดต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่สํานักงาน อันจะเป็นพื้นฐานที่เพียงพอแก่การดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ
2. เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในอาชีพที่ดำเนินอยู่เป็นการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น เป็นแนวทางการพัฒนาตนเองและประเทศชาติเป็นส่วนรวม
3. เพื่อส่งเสริมให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพจากอาชีพเดิมที่ประกอบอยู่และทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อันอื่นที่จะเพิ่มพูนรายได้ให้สูงขึ้น
4. เพื่อให้รู้จักตนเองรู้จักสังคมและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็น ต้องใช้เป็นข้อมูลในการประกอบอาชีพ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2525 : 2)

การศึกษาวิชาอาชีพสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำ

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ได้มีส่วนสำคัญในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมให้กับผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ ทั้งนี้โดยมุ่งหวังเพื่อให้ผู้ต้องขังมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษออกไปแล้ว ทั้งนี้ให้เกิดความสำนึกและทัศนคติที่ดีต่อสังคมตลอดทั้งจะไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก การจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพผู้ต้องขังได้เริ่มดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปแบบชัดเจนเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2490 ที่จังหวัดน่านโดยเรือนจำได้รับความร่วมมือจากแผนกศึกษาธิการอำเภอ ดังนั้นทางกระทรวงศึกษาธิการเห็นว่า เมื่อกรมราชทัณฑ์มีนโยบายที่จะจัดการศึกษาผู้ต้องหาให้กับผู้ต้องขังอย่างจริงจังและเรือนจำแหล่งอื่น ๆ ก็อาจมีความประสงค์จะดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับผู้ต้องขังอย่างจัดขึ้นในจังหวัดน่าน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มอบหมายให้แผนกศึกษาธิการจังหวัดประสานงาน และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาและฝึกวิชาอาชีพให้กับผู้ต้องขังกับทางเรือนจำ ดังนี้

1. จังหวัดใดที่มีการดำเนินการจัดการศึกษาผู้ใหญ่อยู่ก่อนแล้ว ถ้าทางเรือนจำมีความประสงค์จะเปิดโรงเรียนผู้ใหญ่สอนหนังสือให้กับผู้ต้องขังและได้ขอความช่วยเหลือไปยังแผนกศึกษาธิการจังหวัดก็ให้แผนกศึกษาธิการจังหวัดให้ความร่วมมือด้วยการจัดส่งครูโรงเรียนผู้ใหญ่ไปทำการช่วยสอน และให้คำแนะนำทางวิชาการ โดยจ่ายเงินเดือนค่าทำการสอนให้ตามระเบียบ แต่ถ้าแห่งใดไม่มีครูทำการสอนของเรือนจำอยู่แล้ว ก็ให้เจ้าหน้าที่แผนกศึกษาธิการจังหวัดช่วยเหลือให้คำแนะนำทางการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรหรือให้หนังสือเรียน เป็นต้น

2. สำหรับจังหวัดที่ยังไม่ได้จัดการศึกษาผู้ใหญ่ เมื่อทางเรือนจำประสงค์จะดำเนินการงานนี้ทัศนคติเรือนจำก็อาจจะติดต่อขอคำแนะนำทางวิชาการได้จากแผนกศึกษาธิการจังหวัดเกี่ยวกับการจัดห้องเรียน หลักสูตร และแบบเรียน เป็นต้น แต่ทางเรือนจำจะต้องเป็นผู้จัดการเรียนการสอนเอง

ปัจจุบันนี้เรือนจำและทัณฑสถานเกือบร้อยแห่งทั่วประเทศที่ได้ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยทางเรือนจำและทัณฑสถาน ที่จัดการเรียนการสอนได้ติดต่อประสานงานร่วมมือกับกรมการศึกษานอกโรงเรียน โดยบางแห่งให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านวิชาการ บางแห่งให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในด้านครูผู้สอน ทั้งวิชาสามัญและวิชาอาชีพให้ความช่วยเหลือในด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการศึกษาของผู้ต้องขัง และเมื่อผู้ต้องขังใดเรียนจนจบและสอบไล่ได้ตามหลักสูตรแล้ว กระทรวงศึกษาธิการโดยกรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้ออกใบประกาศนียบัตรให้ โดยมีศักดิ์และสิทธิเช่นเดียวกับสถานศึกษาภายนอก เรือนจำทุกประการ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2526 : 79 - 80)

สำหรับในด้านการศึกษาอาชีพให้กับผู้ต้องขังนั้น กรมราชทัณฑ์ได้มอบหมายให้เรือนจำและทัณฑสถาน ดำเนินการฝึกวิชาชีพในแขนงต่าง ๆ โดยมีมุ่งหมายให้ผู้ต้องขังมีอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัว เมื่อพ้นโทษไปแล้วจะได้ไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก โดยให้เรือนจำและทัณฑสถานคัดเลือกผู้ต้องขังให้เหมาะสมกับงานอาชีพ อายุ ภูมิลาเนา สุขภาพร่างกาย การศึกษา ความสนใจและความสมัครใจ เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นสาขาต่าง ๆ ตามที่เรือนจำแต่ละแห่งกำหนดขึ้น โดยเรือนจำและทัณฑสถานจะพิจารณาถึงความพร้อมด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนค่าหน่วยสินค้า เพื่อจะได้มีทุนหมุนเวียนในการดำเนินการผลิตและการปรับปรุงการฝึกวิชาชีพอาชีพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในปัจจุบันนี้ได้ดำเนินการฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังในสาขาต่าง ๆ รวม 22 ประเภทวิชา เช่น ช่างไม้ จักสาน ช่างยนต์ ช่างปูน เกษตรกรรม ทอพรม ทอเสื่อ

ทอผ้า เชื่อมโลหะ ช่างมุก ช่างเหล็ก อีฐ-โมเสค ช่างถม ตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างไฟฟ้า ช่างตัดผม ช่างแกะสลัก และช่างเย็บหนัง เป็นต้น ทั้งนี้ในรอบปีที่ผ่านมา มีจำนวนผู้ต้องเข้าฝึกอบรมวิชา อาชีพระยะสั้นและสอบไล่ได้ ดังต่อไปนี้ วิชาชีพช่างตัดผม 2,239 คน ช่างไม้ 2,000 คน เกษตรกรรม 1,327 คน และวิชาชีพอื่น 4,343 คน ซึ่งสอบไล่ได้คิดเป็นร้อยละ 99.56, 99.28, 98.67 และ 96.20 ตามลำดับ (กรมราชทัณฑ์. 2532 : 25 - 27)

เรือนจำกลางคลองเปรม

เรือนจำกลางคลองเปรมเป็นเรือนจำที่มีขนาดของพื้นที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ มีผู้ต้องขังรวมทั้งสิ้นประมาณห้าพันคนเศษ และเนื่องจากผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ และมีส่วนมากที่ไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ ประกอบกับผู้ต้องขังบางส่วนไม่มีความรู้ในด้านการประกอบอาชีพไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง จึงมักกระทำผิดได้ง่าย ขาดความยั้งคิด กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย จึงได้มอบหมายให้เรือนจำกลางคลองเปรมจัดการศึกษาอบรมและฝึกวิชาชีพกับผู้ต้องขังโรงเรียนผู้ใหญ่เปรมประชาวิทยาจึงได้ถูกจัดตั้งขึ้นตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์ โดยให้หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ และได้เปิดทำการสอนเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ.2514 โดยในระยะแรกใช้ชื่อว่า "โรงเรียนผู้ใหญ่เรือนจำกลางคลองเปรม" และต่อมาในปี พ.ศ. 2522 จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนผู้ใหญ่เปรมประชาวิทยา" ในการดำเนินงานกิจกรรมของโรงเรียนเพื่อให้การศึกษาอบรมผู้ต้องขังทั้งในระดับวิชาสามัญ และระดับวิชาอาชีพนั้น มีจุดมุ่งหมายสำคัญดังต่อไปนี้

1. เพื่อสนองนโยบายของกรมราชทัณฑ์ อันว่าด้วยเรื่องการจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ต้องขัง
2. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังที่ยังไม่เคยเรียนหนังสือมาก่อนได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน ขณะอยู่ในเรือนจำ
3. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ต้องขังที่สามารถอ่านออกเขียนได้ ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป
4. เพื่อให้ผู้ต้องขังได้เลือกฝึกอบรมวิชาชีพตามความสนใจและความสามารถของตน ทั้งยังสามารถนำไปประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตนและครอบครัวหลังจากที่พ้นโทษแล้ว

5. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักศึกษาที่เป็นผู้ต้องขังให้รู้สึกผิดชอบชั่วดี และประพฤติปฏิบัติตนกลับเป็นพลเมืองดีของชาติสืบต่อไป

โรงเรียนผู้ใหญ่เปรมประชาวิทยา ได้จัดการเรียนการสอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 08.00-15.00 น. นอกจากจะสอนวิชาการต่าง ๆ ตามหลักสูตรของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการแล้ว โรงเรียนยังได้เน้นด้านความประพฤติของผู้ต้องขัง โดยจัดให้มีการฝึก ระเบียบต่าง ๆ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตลอดทั้งจัดให้มีการอบรมศีลธรรมควบคู่กันไปด้วย ใน ด้านการจัดการเรียนการสอนนั้น โรงเรียนได้จัดแบ่งออกเป็น 3 สายวิชาคือ

1. สายวิชาธรรมศึกษา จัดให้มีการเรียนการสอนธรรมศึกษาตรี-โท-เอก โดยเปิดสอน ตามหลักสูตรของคณะสงฆ์ ซึ่งได้ดำเนินการจัดสอบเป็นประจำทุกปี

2. สายวิชาสามัญศึกษา จัดให้มีการเรียนการสอนระดับวิชาสามัญตามหลักสูตรกรม การศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ โดยดำเนินการจัด 3 ระดับคือ ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งจัดเป็นประเภทชั้นเรียน ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจัดโดยวิธี ให้ผู้ต้องขังศึกษาด้วยตนเอง โรงเรียนจะเป็นผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวกในด้านการ รับสมัครการลงทะเบียนเรียน การจัดหาเอกสารตำรา ประกอบการเรียน การจัดกิจกรรมพบกลุ่ม และการจัดสนามสอบ เป็นต้น

3. สายวิชาอาชีพ จัดให้มีการเรียนการสอนระดับวิชาอาชีพระยะสั้น ได้ดำเนินการ จัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากกรม การศึกษานอกโรงเรียน และกรมอาชีวศึกษา ในปัจจุบันโรงเรียนได้ทำการเปิดสอนในสาขาวิชา ต่าง ๆ รวม 4 วิชาคือ วิชาช่างยนต์ วิชาช่างตัดผม วิชาช่างไม้ และวิชาชีพช่างตัดผมในปี การศึกษาที่ผ่านมา มีจำนวนผู้ต้องขังที่สมัครเข้าศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นดังต่อไปนี้

สาขาวิชา	ปีการศึกษา (คน)				
	2530	2531	2532	2533	2534
เกษตรกรรม	65	36	50	53	42
ตัดผม	66	52	59	51	34
ช่างไม้	125	92	133	146	132
ช่างยนต์	55	60	49	51	56

ทั้งนี้ผู้ต้องขังที่สมัคร เข้าศึกษาตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันดังกล่าวจะต้อง เป็นผู้ที่มี พื้นฐานความรู้ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาขึ้นไป ส่วนครูผู้สอนนั้น เรือนจำจะได้จัดเจ้าพนักงาน ที่มีคุณวุฒิในแต่ละวิชาให้ทำหน้าที่ เป็นครูสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันต่อไป

✓ การจัดการเรียนการสอนการศึกษาผู้ใหญ่

ในการจัดการเรียนการสอนการศึกษาวิชาอาชีพพระยะสันให้กับผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นนักศึกษา ผู้ใหญ่นั้น จำเป็นที่จะต้องให้ความสนใจและความสำคัญกับกระบวนการต่าง ๆ ในอันที่จะส่งผลต่อ การเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมการเรียน การสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง เกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้มีนักการศึกษาผู้ใหญ่หลายท่านได้ให้ข้อคิดความเห็นไว้หลายประการดังต่อไปนี้

มัลคอล์ม โนลส์ (Knowles. 1978 : 55 - 59) ได้กล่าวถึงผู้ใหญ่ซึ่งมีลักษณะเด่น ที่แตกต่างไปจากเด็ก 4 ประการ คือ

1. การเข้าใจตนเอง (Self - Concept) ผู้ใหญ่จะมองตัวเองว่าไม่ใช่เด็กอีกต่อไป ผู้ใหญ่จะต้องมีฐานะในสายตาของตนเองและคนอื่น ว่าเป็นผู้รู้จักเหตุและผลสามารถ คิดตัดสินใจได้ด้วยตนเองและนำตนเองได้ (Self - Directing) และต้องการให้คนอื่นเห็นว่า เขาสามารถนำตนเองได้ ดังนั้นผู้ใหญ่จึงต้องการให้คนอื่นปฏิบัติต่อตนด้วยความยกย่องนับถือ ำให้ เขาได้ตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่อยากทำให้ถูกมองว่าเป็นเด็ก คอยแต่จะรับคำสั่งมาให้ทำอย่างนั้น อย่างนี้ ถูกลงโทษหรือทำให้ได้รับความอับอายขายหน้า ผู้ใหญ่ต้องการเป็นตัวของตัวเองและเป็น ผู้มีอิสระเสรีภาพ (Autonomous Individuals)

2. ประสบการณ์ผู้ใหญ่ (Experiences) ผู้ใหญ่มีประสบการณ์ด้านหลายด้านและหลาย อย่างซึ่งสะสมมาตั้งแต่เด็ก ยิ่งเวลานานเข้ายิ่งสะสมมากขึ้น ผู้ใหญ่จึงมองตัวเองจากประสบการณ์ และการเห็นคุณค่าของประสบการณ์

3. ความพร้อมในการเรียน (Readiness to Learn) เป็นที่ยอมรับกันว่าผู้ใหญ่จะ เรียนรู้ได้ดีที่สุดถ้าได้ เรียนรู้ในสิ่งที่ เป็นประโยชน์และมีความจำเป็นที่ต้องรู้ ผู้ใหญ่จึงมีความพร้อม ในการเรียนรู้มากกว่าเด็ก ฉะนั้นสิ่งที่สอนจึงต้อง เป็นสิ่งที่มีประโยชน์และตรงกับความต้องการ ของเขาในขณะนั้น หรือในขณะที่เขามีความพร้อมอยู่

4. การเห็นคุณค่าของเวลา (Time Perspectives) ผู้ใหญ่มาเรียนหนังสือเพื่อให้ได้ความรู้และความสามารถนำไปใช้ได้ทันที จึงมองเห็นคุณค่าด้านเวลาแตกต่างกันไปจากเด็ก เพราะเด็กเรียนเพื่อสะสมความรู้ หรือเน้นในเรื่องเนื้อหา (Subject- Centredness) ส่วนผู้ใหญ่เรียนเพื่อนำความรู้ไปแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน หรือเน้นในเรื่องปัญหา (Problem - Centredness)

เชียรศรี วิวิธสิริ (2530 : 100) ได้ให้ความเห็นว่าเนื่องจากลักษณะธรรมชาติของผู้ใหญ่แตกต่างจากเด็กดังที่ทราบกันมาแล้ว ดังนั้นนักศึกษาผู้ใหญ่จึงมีลักษณะที่แตกต่างจากเด็กนักเรียนด้วยซึ่งโดยทั่วไปนักศึกษาผู้ใหญ่จะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความแตกต่างระหว่างบุคคลมากมายหลายแบบ
2. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการมาเรียนแตกต่างกัน
3. มีประสบการณ์เดิมที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้แตกต่างกัน
4. มาเรียนด้วยความสมัครใจ และมีความสนใจนาน
5. มีความสนใจมากในสิ่งที่เขาพอใจและมีความต้องการ
6. ต้องใช้เวลามากในการปรับตัวและสร้างความคุ้นเคยสนิทสนมระหว่างเพื่อน ๆ
7. มีความสัมพันธ์แบบเพื่อนกับครู
8. ชอบทำตามความเคยชินที่ปฏิบัติมา
9. ชอบการแนะนำมากกว่าถูกสอน ต้องการที่จะนำตนเองมากกว่าให้ผู้อื่นบอก
10. ต้องการค้ำยกย่องชมเชย หรือสนับสนุนด้านกำลังใจมากกว่าการตำหนิหรือลงโทษ
11. ชอบการปฏิบัติที่มีความจริงจังและปรารถนาดี รักความยุติธรรมและมีความมีเหตุผล
12. มีภารกิจและความรับผิดชอบในชีวิตมาก ทั้งต้องปฏิบัติภารกิจนั้นด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่
13. มีความวิตกกังวลและตึงเครียดมากกว่าเด็ก รวมทั้งความเหนื่อยล้าที่ต้องทำงานมาทั้งวันด้วย
14. สมรรถภาพทางกายลดน้อยลงเพราะเสื่อมลงตามวัย ท้าให้ต้องใช้เวลาคอบได้หรือปฏิบัติมาก รวมถึงประสบการณ์เดิมสอนให้ต้องระมัดระวังด้วยการกระทำใด จึงช้าลง
15. ผู้ที่เคยหยุดเรียนกลางคัน (Drop - Out) มักมองตนเองว่ามีความสามารถทางการเรียนต่ำ

นอกจากหลักการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่ ดังได้กล่าวข้างต้นแล้วนั้นนางองค์ประกอบสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญและมีความจำเป็นยิ่งคือตัวครูผู้สอน ซึ่งงานเรื่องนี้เชียรศรี วิวิธสิริ (2530 : 104) ได้กล่าวถึง บทบาทของครูผู้สอนไว่ว่าในทางปฏิบัติด้านการเรียนการสอนผู้ใหญ่ บทบาทของครูผู้สอน หรือผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นจะเน้น "ครู" ในฐานะเป็น "ผู้อำนวยความสะดวกในกิจกรรมการเรียน" (Learning Facilitator) ครูจะต้องเข้าใจบทบาทใหม่นี้คือจะต้องเป็นผู้ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ช่วยวางวัตถุประสงค์และออกแบบเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ รวมทั้งช่วยจัดอุปกรณ์การเรียนที่จะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนบรรลุความสำเร็จในการเรียน หน้าที่เป็นผู้กำหนดหรือแสดงเอง ผู้อำนวยความสะดวกในกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่จะทำให้การเรียนรู้ของผู้ใหญ่สัมฤทธิ์ผล บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ร่วมกัน ต้องเข้าใจการจัดสิ่งแวดล้อม และสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และควรเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

✓ งานเรื่องบทบาทของครูผู้สอนนี้ โบลล์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 155 - 157; อ้างอิงมาจาก Knowles. 1978 : 76 - 79) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนไว้ในหนังสือ The Adult Learner โดยให้พิจารณาถึงหลักสำคัญในการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่รวม 16 ประการคือ

1. ครูช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่
2. ครูช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้ขยายความแจ่มชัดในความมุ่งหวังของตนเอง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้
3. ครูช่วยให้ผู้เรียนวินิจฉัยช่องว่างระหว่างความคาดหวังกับระดับความสามารถ
4. ครูช่วยให้ผู้เรียนระบุถึงสภาพปัญหาในชีวิตที่ประสบอยู่อันจะนำไปสู่การแก้ไข
5. ผู้สอนจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนให้นักศึกษาเกิดความสะดวกสบายได้แก่ที่นั่ง อุณหภูมิภายในห้อง แสงสว่าง การตกแต่งสถานที่ได้อย่างเหมาะสม
6. ผู้สอนต้องให้การยอมรับนักศึกษาแต่ละคน โดยเฉพาะในด้านคุณค่าและศักดิ์ศรี ยอมรับนับถือความคิดเห็นและความรู้สึกของนักศึกษา
7. ผู้สอนพยายามสร้างสัมพันธภาพความเชื่อถือร่วมกันก่อให้เกิดความร่วมมือในกิจกรรมพยายามจัดการแข่งขันให้ลดน้อยลงไป
8. ผู้สอนต้องเปิดเผยความรู้สึกของตนเอง และช่วยสนับสนุนในฐานะเป็นแหล่งความรู้ อยู่ในฐานะผู้ร่วมเรียน

9. ผู้สอนจะต้องเกี่ยวข้องกับผู้เรียนในกระบวนการร่วมกัน กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน
10. ผู้สอนช่วยให้ข้อคิดเห็นในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งวิธีการสอนต่าง ๆ
11. ผู้สอนช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถแบ่งแยกกลุ่มเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมได้ในหลาย ๆ ลักษณะด้วยกัน
12. ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์ของเขาเป็นแหล่งความรู้โดยการนำใช้เทคนิคหลาย ๆ อย่าง เช่น การอภิปรายกลุ่ม บทบาทสมมุติ และการศึกษารายกรณี เป็นต้น
13. ผู้สอนนำเสนอบทเรียนและความรู้ ให้เข้ากับระดับและประสบการณ์เดิมของผู้เรียนแต่ละคน
14. ผู้สอนช่วยเหลือให้นักศึกษาประยุกต์ความรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมซึ่งจะทำให้การเรียนรู้มีความหมายยิ่งขึ้น
15. ผู้สอนต้องช่วยเหลือให้นักศึกษาเพื่อพัฒนาเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดเป้าหมาย
16. ผู้สอนช่วยให้นักศึกษาพัฒนากระบวนการเพื่อนำไปสู่การประเมินด้วยตนเองตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เชียรศรี วิริสสิริ (2530 : 107 - 108) กล่าวไว้ว่า ครูสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ดีจะต้องรู้จักและเข้าใจในองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอน คือ ตัวครูผู้สอน ตัวผู้เรียน หลักสูตร เนื้อหาวิชา เทคนิคการสอน และรวมทั้งสื่อต่าง ๆ ทั้งนี้ลักษณะหรือคุณสมบัติที่ดีของครูสอนผู้ใหญ่ มีดังต่อไปนี้

1. มีมนุษยสัมพันธ์ดี
2. มีลักษณะเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่ม
3. มีความแม่นยำในหลักสูตรและเนื้อหาวิชา
4. มีความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ทันโลก ทันเหตุการณ์
5. มีทักษะความชำนาญในวิธีการและเทคนิคการถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ
6. มีกลวิธีหลาย ๆ วิธีในการสอน ใช้อุปกรณ์การสอนหรือสื่อต่าง ๆ ช่วย
7. มีอารมณ์ขันไม่เครียด
8. มีความสามารถในการสร้างและรักษาบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

9. สามารถตั้งประสบการณ์ของผู้เรียนออกมาใช้ประโยชน์ได้
10. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง มีความรัก ความเสียสละ และมีอุดมการณ์ในการทำงาน
11. ยอมรับและเข้าใจในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย
12. มีความเข้าใจในตนเอง ทราบข้อจำกัดของตนเองทั้งเด่นและด้อย รู้ว่าจุดเด่นบางอย่างอาจเป็นจุดด้อยในบางสถานการณ์
13. มองโลกในแง่ดี มีความจริงใจและปรารถนาดีต่อผู้อื่นเสมอ
14. เข้าใจความต้องการและปัญหาพื้นฐานของผู้เรียน สามารถมองเห็นปัญหาและแสวงหาแนวทางแก้ปัญหา นั้น ๆ ได้
15. มีความสำนึกว่าตนมิใช่ผู้สอนแต่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้
16. ปฏิบัติตนเป็นเพื่อนร่วมเรียนหรือในฐานะ เป็นสมาชิกของกลุ่ม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ครูผู้สอนนักศึกษาผู้ใหญ่จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนการเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ ทั้งนี้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. ช่วยให้ผู้สอนวางแผนการสอนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา ทั้งเหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียนและวางแผนการสอนได้อย่างมีขั้นตอนอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น
2. ช่วยให้ผู้สอนดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้
3. ช่วยให้ผู้สอนสามารถวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สามารถประเมินผลความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ใด และควรปรับปรุงในขั้นตอนใดบ้าง
4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนการสอน

นอกจากองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่นั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งเช่นกัน ทั้งนี้สิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนผู้ใหญ่ คือสถานที่เรียนควรจะไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป มีแสงสว่างเพียงพอ สะอาด และเป็นระเบียบที่นึ่งสามารถเปลี่ยนได้เหมาะสมกับเทคนิคการสอนและไม่มีเสียงดังรบกวน เป็นต้น ซึ่งในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกนี้ ผลจากการศึกษาวิจัยของ สมคะเน คำจูน

(2528 : 125) พบว่า ห้องเรียนของนักศึกษาควรจะต้องมีแสงสว่างอย่างเพียงพอเหมาะสมกับอายุที่เป็นผู้ใหญ่ วัตถุประสงค์ แก้วที่มีขนาดเหมาะสม ไม่มีเสียงดังรบกวนทำให้ไม่มีสมาธิ ห้องน้ำ ห้องส้วมต้องมีจำนวนเพียงพอแก่นักศึกษา ขนาดของห้องสอนเสริมต้องไม่ใหญ่เกินไป และควรมีสถานที่สำหรับการบริการน้ำดื่ม เป็นต้น

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่านักศึกษาผู้ใหญ่คือ บุคคลที่มีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจที่สมบูรณ์ สามารถจะรับผิดชอบและดำเนินการใด ๆ ร่วมกับผู้อื่นได้ สำหรับลักษณะการมีความพร้อมมีความต้องการที่จะเรียน และการเรียนนั้นจำเป็นต้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหานั้นชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องการเรียนรู้อย่างมาก ความเป็นกันเอง การยอมรับและเคารพในเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้เรียนจะช่วยทำให้การเรียนรู้นั้นประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น และการเรียนการสอนมุ่งที่จะเน้นด้านปฏิบัติด้วยตนเองมากกว่าเรียนด้วยทฤษฎีและหลักการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ วินัย สายหงษ์ (2528 : 92 - 98) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพพระยะสันของครูผู้สอนและผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาช่างเครื่องยนต์ วิชาช่างตัดเสื้อผ้าสตรี และผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. เกี่ยวกับครูผู้สอน ครูผู้สอนควรรู้นโยบายแนวคิดและจิตวิทยาการเรียนการสอน ผู้ใหญ่ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรทำหน้าที่แนะนำมากกว่าการสอนโดยตรง และครูควรเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและมีวุฒิตรงกับสาขาที่สอน
2. เกี่ยวกับผู้บริหาร ผู้บริหารควรจัดให้มีการนิเทศตรวจสอบเยี่ยมระหว่างการสอน ควรให้มีการประชาสัมพันธ์และแนะนำอย่างต่อเนื่อง ควรสำรวจความรู้ของผู้เรียนก่อนทำการสอน ควรติดตามผู้เรียนหลังจบการเรียนแล้ว และควรให้มีการเปิดสอนวิชาอาชีพหลาย ๆ รูปแบบในเวลาเดียวกัน
3. เกี่ยวกับผู้เรียนและจัดชั้นเรียน ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง ควรให้มีการยืดหยุ่นเกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์อายุขั้นต่ำของผู้เรียน ควรใช้เกณฑ์มาตรฐาน

การจัดสรรเครื่องมืออุปกรณ์และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามาเรียนหรือจับสั้นการเรียนได้ ตามความต้องการ

4. เกี่ยวกับหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ควรเน้นการปฏิบัติ ควรยึดหลักให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น หลักสูตรควรยืดหยุ่นและสอดคล้องกับสภาพความต้องการ ควรเปลี่ยน เนื้อหาหลักสูตรอยู่เสมอ ควรเน้นให้ผู้เรียนได้มองเห็นช่องทางในการสร้างงานอาชีพ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรควรเน้นการนำไปใช้ เพื่อปรับปรุงชีวิตตามความเป็นอยู่และควรแยกเนื้อหาหลักสูตร ออกเป็นรายวิชา

5. เกี่ยวกับสื่อการเรียน ควรปรับปรุงสื่อการเรียนให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทาง วิทยาการ ควรจัดทำมีแบบเรียนครบตามที่หลักสูตรกำหนดและควรจัดบริการสื่อเสริม

6. เกี่ยวกับการประเมินผล ควรประเมินความสนใจ ความตั้งใจและผลงานของ ผู้เรียนเป็นสำคัญ

ในปีเดียวกัน สุรีย์ นาคนิยม (2528 : 50 - 57) ได้ทำการศึกษาวิจัยปัญหาและ ความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพหลักสูตรระยะสั้นของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ขนเขตการศึกษา 2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพหลักสูตรระยะสั้น จำนวนรวมทั้งสิ้น 710 คน ผลจากการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาวิชานั้นเป็นเนื้อหาที่ง่าย เกินไป เป็นเนื้อหาที่ไม่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ ทั้งเนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของ นักศึกษา ตลอดทั้งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

2. ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ ในการฝึกวิชาอาชีพนั้นเก่าไม่ทันสมัย ทั้งอยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์และมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวน นักศึกษา

3. ความต้องการด้านการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้เพื่อนชั้นเรียน มีความเป็นกันเอง ต้องการให้เปิดหลักสูตรต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้น และต้องการให้ครูผู้สอนมี ความสนิทสนมเป็นกันเองกับนักศึกษา

4. ความต้องการในด้านบริการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการ ให้จัดบริการแนะแนว ต้องการไปดูงานและออกฝึกงานในแหล่งสถานประกอบการจริง และมีความต้องการให้เชิญผู้ประกอบการประเภทต่าง ๆ มาให้ความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงาน

5. ความต้องการให้มีบริการด้านจัดหางานให้ทำหลังจบการศึกษาแล้ว ทั้งยังมีความต้องการให้จัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับนักศึกษา เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ

6. เหตุผลด้านการเรียนฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น นักศึกษาส่วนใหญ่สมัครเข้าเรียนเพื่อต้องการพัฒนาตนเอง มีความสนใจวิชาชีพที่เรียน ต้องการหาประสบการณ์และฝึกความชำนาญเพิ่มเติมเพื่อการประกอบอาชีพ

7. เหตุผลด้านสังคมในการเรียนของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการมาเรียนจะช่วยทำให้รู้จักผู้คนมากขึ้นต้องการมีเพื่อนมากขึ้นและเห็นว่าวิชาที่เรียนเป็นอาชีพที่มีเกียรติในสังคม

ส่วน ประพิทย์ บุญสุข (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์สำหรับครูสอนวิชาชีพของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูสอนวิชาชีพ 60 คน เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด 24 คน และนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ 300 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 384 คน เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์ สำหรับครูสอนวิชาชีพรวม 5 ด้านคือ ด้านเทคนิคการสอน ด้านการจูงใจ ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ด้านประเมินผลการเรียนรู้ และด้านคุณลักษณะส่วนตัวของครู จากการศึกษาวิจัยดังกล่าว สรุปผลได้ดังนี้ นำมาให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน เตรียมการสอนก่อนทุกครั้ง จาชื่อผู้เรียนได้ถูก ครูให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการทำงานของผู้เรียน ครูเป็นผู้ที่มีอารมณ์เยือกเย็น มั่นคง ไม่โกรธง่าย สาธิตให้ผู้เรียนดูแล้วจึงปฏิบัติ สอนเนื้อหาวิชาให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในขณะทำงานทำ มีความรู้ความชำนาญในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอน เป็นผู้ตรงต่อเวลาและรับผิดชอบเอาใจใส่การเรียนการสอนดี ปฏิบัติตัวเสมอต้นเสมอปลาย เป็นผู้ไม่หวงวิชาที่สอน และวางตัวกับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

ในปีต่อมา มนัส ศรีภักธยา (2533 : 33 - 38) ได้ทำการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระยะสั้นโรงเรียนสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจำแนกออกเป็น 3 หมวดวิชาคือ หมวดวิชาอุตสาหกรรม หมวดวิชาคหกรรม และหมวดวิชาพาณิชยกรรม ในปัญหาการเรียนของนักศึกษารวม 4 ด้าน คือ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านครูผู้สอน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นนักศึกษาที่ประสบ

ปัญหาการเรียน โดยมีผลการเรียนที่ต่ำสุดในแต่ละหมวดวิชารวมทั้งสิ้น 320 คน ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเรียนในระดับมากคือ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก และปัญหาด้านหลักสูตร ส่วนปัญหาด้านครูผู้สอนพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ในปีเดียวกัน อารยา นครเขตต์ (2533 : 54 - 56) ได้ทำการศึกษาแนวเฝ้าการจัดการศึกษาวิชาอาชีพพระยะลันของกรมการศึกษานอกโรงเรียนในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (2535 - 2539) ในสี่ด้านคือ เป้าหมายของการศึกษาวิชาอาชีพพระยะลัน การบริหารการศึกษาระยะลัน โดยการใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ทำหน้าที่บริหารวางแผน และกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาวิชาอาชีพพระยะลัน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวนรวมทั้งสิ้น 29 คน ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ด้านเป้าหมายของการศึกษาวิชาอาชีพพระยะลัน ควรเพิ่มความรู้ความสามารถให้ผู้เรียนนำไปพัฒนาอาชีพเดิมของตนให้ดีขึ้น และเหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างเกี่ยวกับโลกของงานอาชีพมองเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพรู้จักค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ สามารถวิเคราะห์เชิงธุรกิจก่อนการตัดสินใจเลือกอาชีพ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพอิสระ ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ซึ่งจะเป็นการสนองนโยบายการลดปัญหาการว่างงาน
2. ด้านการบริหารการศึกษาระยะลัน แนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุดคือ การจัดทำมีการประสานงานกันระหว่างภาครัฐบาลกับภาคเอกชน เพื่อเร่งระดมและใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งกระจายอำนาจการบริหารไปสู่ส่วนภูมิภาค เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน
3. ด้านหลักสูตรและโครงการสอนวิชาอาชีพพระยะลัน ควรจัดหลักสูตรให้เป็นชุดวิชา โดยให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้เป็นตอน ๆ แต่ละตอนมีระยะเวลาการฝึกสั้นเรียนจบเร็ว และมีลักษณะยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนไปได้ตามความต้องการของผู้เรียน จะยืดสภาพและปัญหาการประกอบอาชีพของประชาชน และใช้หลักสูตรเฉพาะท้องถิ่น
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพพระยะลัน มีแนวโน้มที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพก่อนการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาอาชีพใด ส่วนการเรียนการสอนจะมีการ

พัฒนาสื่อการเรียนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สำหรับวิชาชีพที่ต้องอาศัยการฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดความชำนาญจะได้จัดให้มีการจัดส่งไปฝึกทักษะในสถานประกอบการต่อไป

งานวิจัยในประเทศ ไชริล โอ ฮูล (Cyril O. Houle. 1961 : 16 - 25) ได้ทำการศึกษาวิจัยโดยวิธีการสัมภาษณ์นักศึกษาผู้ใหญ่ เกี่ยวกับสาเหตุที่นักศึกษาผู้ใหญ่เข้าศึกษาต่อในโครงการศึกษาผู้ใหญ่ที่มหาวิทยาลัยชิคาโก ผลจากการศึกษาวิจัยดังกล่าว พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่เข้าเรียนในลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ประเภทมุ่งเป้าหมาย (Goal - Oriented) คือ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้าสู่โครงการ การศึกษาผู้ใหญ่ประเภทต่าง ๆ เป็นครั้งคราว ตามที่คิดว่าการเรียนรู้จากโครงการแต่ละโครงการ จะตอบสนองความต้องการ ปัญหาและความสนใจของตัวนักศึกษาได้หรือไม่เพียงใด

2. ประเภทมุ่งกิจกรรม (Activity - Oriented) คือ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้าร่วม กิจกรรมเพราะความพอใจ สนใจในกิจกรรมบางอย่างมากกว่าเนื้อหาหรือหลักสูตรนักศึกษาที่ชอบ กิจกรรมนี้จะเน้นถึงเรื่องมนุษย์สัมพันธ์เป็นสำคัญ

3. ประเภทมุ่งการเรียนรู้ (Learning - Oriented) นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้าสู่ โครงการนี้เพราะมีความต้องการได้รับความรู้และเรียนรู้อย่างแท้จริง นักศึกษากลุ่มนี้จะเข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตลอดมาจนดูเหมือนกลายเป็นนิสัยประจำตัวที่ต้องการจะศึกษาอยู่ อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ทอซท์ (ฮันตา นพคุณ. 2527 : 16; อ้างอิงมาจาก Tough. 1976 : 135) ได้นำเสนอความคิดของฮูล (Houle) ไปศึกษาที่สถาบันเพื่อการค้นคว้าทางการศึกษาออนตาริโอ (Ontario Institute for Studies in Education) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่า ทานผู้ใหญ่จึงเข้ามาสู่โครงการ เขาเรียนรู้อะไร และเรียนรู้ได้อย่างไร ทอซท์ พบว่าผู้ใหญ่ เป็นจำนวนมากใช้เวลาประมาณ 100-800 ชั่วโมงต่อปี ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และ ประมาณร้อยละ 70 ของการเรียนรู้ทั้งหมดของผู้ใหญ่จะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติด้วย ตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน

เฮลท์ และเพอร์ซี่ (สมคะเน คำจูน. 2528 : 30; อ้างอิงมาจาก Health and Percy. 1982 : 26) ได้ทำการศึกษาค้นคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนไม่เต็มเวลา (Part - Time Students) กับนักศึกษา ที่เรียนเต็มเวลา (Full - Time Students) จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการ

อาจารย์ผู้สอนที่มีความกระตือรือร้นมีความรู้ดี ต้องสามารถเรียนเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ มีประโยชน์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพได้อย่างดี

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนผู้ใหญ่นับเป็นลักษณะของการฝึกทักษะวิชาอาชีพระยะสั้น นอกจากนี้จะประกอบด้วยกระบวนการเรียนการสอนแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีก เช่น ลักษณะของผู้ใหญ่ จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่ การเลือกฝึกทักษะวิชาอาชีพ ตัวผู้เรียน ตัวผู้สอน เนื้อหาหลักสูตรและการวัดผล ตลอดจนความคาดหวังในการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันหลังจากจบหลักสูตรแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำ ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยนับว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งยังเป็นมาตรการสำคัญ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ต้องขังได้หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำขึ้นอีกหลายหลังจากพ้นโทษไปแล้ว

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในเรือนจำทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในเรือนจำทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในเรือนจำทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
4. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในเรือนจำทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
5. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาสาขาวิชาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในเรือนจำทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษาดังกล่าว ดังรายละเอียดตามหัวข้อดังนี้คือ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งได้สมัครเข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ ในหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นในสี่สาขาวิชา คือ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไม้ สาขาวิชาตัดผม และสาขาวิชาชีพเกษตรกรรม ประจำปีการศึกษา 2535 จำนวนรวม 264 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มประชากรในข้อ 1 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) และเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่นสูง ผู้วิจัยจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ในอัตราส่วนร้อยละ 50 ของประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 132 คน

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ช่างยนต์	56	28
ช่างไม้	132	66
ช่างตัดผม	34	17
วิชาชีพเกษตรกรรม	42	21
รวมทั้งสิ้น	264	132

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรม โดยแบ่งกลุ่มข้อความของความคิดเห็นออกเป็นสี่ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา และหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการนำไปใช้ดังมีรายละเอียดคือ

ตอนที่หนึ่ง เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพ

ตอนที่สอง เป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรมรวมสี่ด้าน คือ ด้านเนื้อหา และหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้

ตอนที่สาม เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อความแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นอื่นเพิ่มเติมนอกจากที่ได้นำเสนอไว้ในตอนที่สอง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ ตามหลักสูตรวิชาอาชีววะระยะสั้น จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่ การจัดการศึกษาและการฝึกวิชาชีพให้กับ ผู้ต้องขังในเรือนจำ แล้วนำมาประมวลในการกำหนดขอบเขตเพื่อการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ เพื่อให้ครบถ้วน ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์
2. นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างไปเสนอประธานคณะกรรมการและกรรมการควบคุมบริษัฏาภิพันธ์ เพื่อขอคำปรึกษาเพิ่มเติม แก้ไขสำนวนภาษา ตัดข้อความที่สื่อความหมายไม่ชัดเจนหรือซ้ำซ้อน และ จัดข้อความมาให้สั้นกระชับรัด อ่านแล้วเข้าใจง่ายและมีความหมายในทิศทางเดียวกัน
3. นำแบบสัมภาษณ์ฉบับที่แก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน การสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีววะระยะสั้น จากกรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมราชทัณฑ์ และ ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง ของเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และข้อความแต่ละข้อมีความชัดเจนครอบคลุม ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น
4. นำแบบสัมภาษณ์ฉบับที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ทั้งฉบับโดยทดลองใช้กับผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีววะตามหลักสูตรวิชาอาชีววะระยะสั้นใน เรือนจำกลางคลองเปรม ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองและมีครูช่วยสอนเป็นผู้ช่วยสัมภาษณ์จำนวน 2 คน กับผู้ต้องขังที่

เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพานเรียนจากทางคลองเปรม แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์รวมทั้งสิ้น 30 วัน ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน - 30 มิถุนายน 2536 และใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ห่างกัน 7 วัน ในแต่ละสาขาวิชาชีพ ส่วนขั้นตอนในการสัมภาษณ์นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพนั้น ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือกับผู้บังคับบัญชาของแต่ละแผนกอำนวยความสะดวกในการอนุญาตให้ผู้ต้องซึ่งเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพไปรวมกันที่ห้องประชุม จากนั้นผู้วิจัยและครูช่วยสอนได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และรายละเอียดของการสัมภาษณ์ให้นักศึกษาผู้ใหญ่ทราบและเข้าใจ ตลอดทั้งให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยและครูช่วยสอนจึงดำเนินการสัมภาษณ์ตามโครงสร้างของเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวกลับมาแล้ว ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังรายละเอียดต่อไปนี้ต่อไป

2.1 นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับกลับมาแล้วคัดเลือกไว้เฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ นำมาจัดทาสี และกรอกตัวเลขลงในกระดาษสี

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS) หรือชุดสถิติสำหรับสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science) (Nie, 1975 : 465 - 514) โดยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.2.1 ข้อมูลสภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ คิดเป็นความถี่และค่าร้อยละ

2.2.2 ส่วนที่เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น กระทำโดยการแจกแจงความถี่ หาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2.3 ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ อายุ พื้นฐานความรู้เดิม และภูมิลาเนา โดยใช้ค่าที (t-test)

2.2.4 ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มคือ ระยะเวลาที่ต้องโทษ และสาขาวิชาชีพที่ศึกษา โดยใช้ค่าเอฟ (F-test)

2.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่เป็นข้อความปลายเปิดใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติสำหรับการตรวจสอบเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) ใช้สูตร

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k แทน จำนวนของแบบสอบถาม

$\sum S_i$ แทน ผลรวมค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_t แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ คะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1.1 คะแนนเฉลี่ย โดยวิธีสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2525 : 32)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิธีสูตร (ล้วน สายยศ และ

อังคณา สายยศ. 2524 : 77)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

X² แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนน

เฉลี่ยตัวอย่างสองกลุ่มโดยใช้ t-test (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2525 : 215)

โดยให้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

2.2.2 ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

มากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) โดยใช้ F-test (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2522 : 60)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มากกว่าสองกลุ่ม
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่
 โดยวิธี Studentized - q - Statistic แบบ Newman Keule Method (Winer.
 1971 : 210 - 218)

$$q = \frac{\bar{T}_{largest} - \bar{T}_{smallest}}{\sqrt{\frac{MS_{error}}{\tilde{n}}}}$$

เมื่อ q แทน ค่าแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่
 $\bar{T}_{largest}$ แทน คะแนนเฉลี่ย Treatment ที่มากที่สุด
 $\bar{T}_{smallest}$ แทน คะแนนเฉลี่ย Treatment ที่น้อยที่สุด
 MS_{error} แทน Mean Square ของความคลาดเคลื่อน
 $\tilde{n}$ แทน Harmonic Mean ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
- S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่าง
- F แทน ค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่มตัวอย่าง
- q แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่
- df แทน ชั้นแห่งความอิสระ
- SS แทน ผลบวกของความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
- MS แทน ความเบี่ยงเบนยกกำลังสองเฉลี่ย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น โดยผู้วิจัยได้กำหนดความหมายในการให้คะแนนไว้คือ ไม่เห็นด้วยเท่ากับ 0 คะแนน และเห็นด้วย 1 คะแนน และผู้วิจัยได้แปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้าน ดังนี้

- 0.00 - 0.49 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 0.50 - 1.00 หมายถึง เห็นด้วย

การนำเสนอข้อมูลแบ่งออกเป็นสี่ตอน คือ ตอนที่หนึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ตอนที่สองเป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพ

งานวิจัยจากกลางคลองเปรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ตอนที่สาม เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้สูงอายุอาชีพในเรือนจากกลางคลองเปรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ตอนที่สี่ เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นสถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษายุโรปอาชีพในเรือนจากกลางคลองเปรมดังต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวในด้านอายุ พื้นฐานความรู้เดิม ภูมิภาค และสาขาวิชาอาชีพ

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 ต่ำกว่า 30 ปี	78	59.09
1.2 ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป	54	40.91
รวม	132	100.00
2. <u>พื้นฐานความรู้เดิม</u>		
2.1 ระดับประถมศึกษา	64	48.48
2.2 ระดับมัธยมศึกษา	68	51.52
รวม	132	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
3. <u>ภูมิลำเนา</u>		
3.1 ในเขตเมือง	68	51.52
3.2 ในเขตชนบท	64	48.48
รวม	132	100.00
4. <u>ระยะเวลาที่ต้องโทษ</u>		
4.1 ต่ำกว่า 5 ปี	14	10.61
4.2 ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	25	18.94
4.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	93	70.45
รวม	132	100.00
5. <u>สาขาวิชาชีพ</u>		
5.1 ช่างยนต์	28	21.21
5.2 ช่างไม้	66	50.00
5.3 ช่างตัดผม	17	12.88
5.4 เกษตรกรรม	21	15.91
รวม	132	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในเรือนจากกลางคลองเปรมส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 59.09 และอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ร้อยละ 40.91 มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษา ร้อยละ 48.50 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 51.52 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตเมือง ร้อยละ 51.52 และในเขตชนบท ร้อยละ 48.48 มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 10.60 ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 18.94 และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 70.45 และศึกษาในสาขาวิชาอาชีพช่างยนต์ ร้อยละ 21.21 ช่างไม้ ร้อยละ 50.00 ช่างตัดผม ร้อยละ 12.88 และเกษตรกรรม ร้อยละ 15.91

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็น ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้ใหญ่สายอาชีพใน เรือนจากกลางคลอง เปรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพ ระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ ดังปรากฏในตาราง 3-6 ต่อไปนี้

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	0.96	0.19	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.83	0.37	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	0.96	0.19	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้	0.91	0.29	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป	0.48	0.50	ไม่เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	0.93	0.25	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา	0.74	0.44	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพภูมิลาเนาเดิมของนักศึกษา	0.65	0.48	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา	0.80	0.40	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	0.95	0.23	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา	0.49	0.50	ไม่เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	0.67	0.47	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็นรายวิชาย่อย	0.81	0.39	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้	0.96	0.19	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ	0.99	0.12	เห็นด้วย

ตาราง 3 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีโลกทัศน์			
ด้านอาชีพกว้างขึ้น	0.94	0.24	เห็นด้วย
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.56	0.50	เห็นด้วย
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติไว้น้อย	0.65	0.48	เห็นด้วย
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต	0.96	0.21	เห็นด้วย
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.79	0.41	เห็นด้วย
รวม	0.80	0.11	เห็นด้วย

จากตาราง 3 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่มองเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตร อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มองเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุด ห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถ ประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 0.99$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.96$) เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ($\bar{X} = 0.96$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตร สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้ ($\bar{X} = 0.96$) และหลักสูตรเน้นให้เห็น ถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 0.96$) และไม่เห็นด้วยในเรื่องเนื้อหาวิชา รวบรวมเกินไป ($\bar{X} = 0.48$) และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 0.49$)

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านวิธีการเรียนการสอน

ด้านวิธีการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการ แก้ปัญหา	0.90	0.30	เห็นด้วย
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.94	0.24	เห็นด้วย
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ	0.95	0.23	เห็นด้วย
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม	0.87	0.32	เห็นด้วย
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่าง ชัดเจน	0.89	0.32	เห็นด้วย
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อุปเสริม	0.49	0.50	ไม่เห็นด้วย
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.72	0.45	เห็นด้วย
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน	0.90	0.30	เห็นด้วย
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ	0.79	0.41	เห็นด้วย
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคทฤษฎี	0.86	0.34	เห็นด้วย
นักศึกษามีความสนใจในการเรียน	0.87	0.34	เห็นด้วย
นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.94	0.24	เห็นด้วย
นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.48	0.50	ไม่เห็นด้วย
นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน ทุกคน	0.49	0.50	ไม่เห็นด้วย
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.88	0.33	เห็นด้วย
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่ในสภาพเก่าและชำรุด	0.63	0.49	เห็นด้วย
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.54	0.50	เห็นด้วย
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.89	0.31	เห็นด้วย

ตาราง 4 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.76	0.43	เห็นด้วย
ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนของนักศึกษา	0.75	0.44	เห็นด้วย
รวม	0.80	0.15	เห็นด้วย

จากตาราง 4 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่มีความคิดเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนมีทักษะ และประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.95$) ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.94$) นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.94$) ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.90$) และนักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน ($\bar{X} = 0.90$) และไม่เห็นด้วย ในเรื่องนักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในห้องเรียน ($\bar{X} = 0.48$) นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน ($\bar{X} = 0.49$) และครูผู้สอนนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 0.49$)

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อ
ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล ร่วมกัน	0.86	0.35	เห็นด้วย
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน	0.31	0.47	ไม่เห็นด้วย
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน	0.87	0.34	เห็นด้วย
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	0.97	0.17	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ	0.86	0.34	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป	0.52	0.50	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ	0.87	0.32	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน	0.50	0.50	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการ ของนักศึกษา	0.71	0.45	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.86	0.35	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.87	0.34	เห็นด้วย
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติมีจำนวนน้อย	0.64	0.48	เห็นด้วย
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน	0.64	0.48	เห็นด้วย
ขาดวัดถูกติบที่จำเป็นต้องใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ	0.70	0.48	เห็นด้วย
รวม	0.73	0.17	เห็นด้วย

จากตาราง 5 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับการวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.97$) การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.87$) การวัดและประเมินผลพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.87$) การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.87$) และการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.86$) และต่ำเห็นด้วยในเรื่องครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.31$)

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านการนำไปใช้

ด้านการนำไปใช้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	0.99	0.12	เห็นด้วย
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียน	0.92	0.27	เห็นด้วย
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	0.96	0.19	เห็นด้วย
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้	0.96	0.19	เห็นด้วย
สามารถนำไปใช้ เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้	1.00	0.00	เห็นด้วย
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น	0.94	0.24	เห็นด้วย
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	0.99	0.12	เห็นด้วย
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียนวิชาชีพต่อกายนอก เรือนจำได้	0.94	0.24	เห็นด้วย
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	0.95	0.23	เห็นด้วย
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมาก ยิ่งขึ้น	0.96	0.21	เห็นด้วย
รวม	0.96	0.10	เห็นด้วย

จากตาราง 6 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้ออยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.96$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 0.99$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 0.99$) สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ($\bar{X} = 0.96$) และสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ ($\bar{X} = 0.96$)

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ ในเรียนจากกลางคลองเปรมตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามตัวแปรด้านอายุ พื้นฐานความรู้เดิม ภูมิลำเนาระยะเวลาที่ต้องโทษ และสาขาวิชาอาชีพ ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านอายุ ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามตัวแปรอายุ เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ดังปรากฏในตาราง 7 - 10 ต่อไปนี้

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามอายุ

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ต่ำกว่า 30 ปี			ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	0.88	0.32	เห็นด้วย	0.76	0.43	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.95	0.22	เห็นด้วย	0.98	0.14	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	0.92	0.27	เห็นด้วย	0.89	0.32	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้	0.44	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.54	0.50	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาครบถ้วนเกินไป	0.92	0.27	เห็นด้วย	0.94	0.29	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	0.74	0.44	เห็นด้วย	0.74	0.44	เห็นด้วย

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ต่ำกว่า 30 ปี			ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นความรู้ เดิมของนักศึกษา	0.68	0.47	เห็นด้วย	0.61	0.49	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพ ภูมิลาเนาเดิมของนักศึกษา	0.78	0.42	เห็นด้วย	0.83	0.38	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุ ของนักศึกษา	0.96	0.19	เห็นด้วย	0.63	0.20	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการ ปฏิบัติจริง	0.45	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.56	0.50	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ เหมาะสมกับเวลา	0.68	0.47	เห็นด้วย	0.65	0.48	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนด ไว้น้อย	0.82	0.39	เห็นด้วย	0.80	0.41	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยก เป็นรายวิชาย่อย	0.96	0.19	เห็นด้วย	0.96	0.19	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถ นำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษา ต่อภายนอกได้	0.97	0.16	เห็นด้วย	1.00	0.00	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริม ให้สามารถประกอบอาชีพได้ อย่างอิสระ	0.95	0.22	เห็นด้วย	0.93	0.26	เห็นด้วย

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ต่ำกว่า 30 ปี			ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วย ส่งเสริมให้นักศึกษามีโลกทัศน์ ด้านอาชีพกว้างขึ้น	0.54	0.50	เห็นด้วย	0.59	0.50	เห็นด้วย
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.64	0.48	เห็นด้วย	0.67	0.48	เห็นด้วย
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาค ปฏิบัติไว้น้อย	0.95	0.22	เห็นด้วย	0.96	0.19	เห็นด้วย
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางใน การประกอบอาชีพในอนาคต	0.96	0.19	เห็นด้วย	0.96	0.19	เห็นด้วย
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.82	0.39	เห็นด้วย	0.74	0.44	เห็นด้วย
รวม	0.80	0.10	เห็นด้วย	0.80	0.12	เห็นด้วย

จากตาราง 7 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.80$) ทั้งสองกลุ่ม และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุด ทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไปภายนอกได้ ($\bar{X} = 0.97$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.96$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็นรายวิชาย่อย ($\bar{X} = 0.96$) หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 0.96$) และ เนื้อหาวิชาหลักส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 0.95$) เนื้อหาวิชา

มีความทันสมัย ($\bar{X} = 0.95$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ ($\bar{X} = 0.44$) และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 0.45$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้ ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชามีความทันสมัย ($\bar{X} = 0.98$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็นรายวิชาย่อย ($\bar{X} = 0.96$) และหลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 0.96$) เนื้อหาหลักสูตรส่งเสริมให้ประกอบอาชีพอิสระได้ ($\bar{X} = 0.93$)

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิธี
การเรียนการสอนจำแนกตามอายุ

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 30 ปี			ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียน						
การสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา	0.84	0.32	เห็นด้วย	0.93	0.26	เห็นด้วย
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถ						
งานเนื้อหาวิชาที่สอน	0.95	0.22	เห็นด้วย	0.93	0.26	เห็นด้วย
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์						
งานการสอนภาคปฏิบัติ	0.95	0.22	เห็นด้วย	0.94	0.23	เห็นด้วย
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบ						
การสอนได้อย่างเหมาะสม	0.91	0.29	เห็นด้วย	0.85	0.36	เห็นด้วย
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบ						
การสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน	0.87	0.34	เห็นด้วย	0.91	0.29	เห็นด้วย
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่						
เหมาะสมมาใช้อยู่เสมอ	0.79	0.41	เห็นด้วย	0.61	0.49	เห็นด้วย
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษา						
อย่างทั่วถึง	0.90	0.31	เห็นด้วย	0.91	0.29	เห็นด้วย
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่าง						
ทั่วถึงทุกคน	0.77	0.42	เห็นด้วย	0.81	0.39	เห็นด้วย
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึก						
ภาคปฏิบัติ	0.88	0.32	เห็นด้วย	0.83	0.39	เห็นด้วย

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 30 ปี			ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
นักศึกษาที่มีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎี	0.87	0.34	เห็นด้วย	0.87	0.34	เห็นด้วย
นักศึกษาที่มีความสนใจในการเรียน	0.95	0.22	เห็นด้วย	0.93	0.26	เห็นด้วย
นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.46	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.50	0.51	เห็นด้วย
นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.49	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.50	0.51	เห็นด้วย
นักศึกษามีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน	0.87	0.34	เห็นด้วย	0.89	0.32	เห็นด้วย
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.71	0.46	เห็นด้วย	0.52	0.50	เห็นด้วย
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อุบัติสภาพเก่าและชำรุด	0.54	0.50	เห็นด้วย	0.54	0.50	เห็นด้วย
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.91	0.29	เห็นด้วย	0.87	0.34	เห็นด้วย
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.74	0.44	เห็นด้วย	0.78	0.42	เห็นด้วย
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.73	0.45	เห็นด้วย	0.78	0.42	เห็นด้วย

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 30 ปี			ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะ กับจำนวนของนักศึกษา	0.78	0.42	เห็นด้วย	0.91	0.29	เห็นด้วย
รวม	0.80	0.15	เห็นด้วย	0.79	0.14	เห็นด้วย

จากตาราง 8 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.80$, $\bar{X} = 0.79$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.95$) ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์การสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.95$) และนักศึกษามีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.95$) ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 0.91$) และห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ ($\bar{X} = 0.91$) และไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับนักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.46$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์การสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.94$) ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.93$) ผู้สอนมีความรู้ความสามารถเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.93$) นักศึกษามีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.93$) และครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 0.91$)

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้านการวัด และประเมินผล จำแนกตามอายุ

ด้านการวัดและประเมินผล	ต่ำกว่า 30 ปี			ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน	0.82	0.39	เห็นด้วย	0.91	0.29	เห็นด้วย
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน	0.26	0.44	ไม่เห็นด้วย	0.39	0.49	ไม่เห็นด้วย
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน	0.87	0.34	เห็นด้วย	0.87	0.33	เห็นด้วย
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	0.96	0.19	เห็นด้วย	0.98	0.14	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ	0.84	0.35	เห็นด้วย	0.91	0.29	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป	0.51	0.50	เห็นด้วย	0.54	0.50	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ	0.86	0.35	เห็นด้วย	0.93	0.26	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน	0.58	0.50	เห็นด้วย	0.39	0.49	ไม่เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา	0.76	0.43	เห็นด้วย	0.65	0.48	เห็นด้วย

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ต่ำกว่า 30 ปี			ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎี						
เน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.90	0.31	เห็นด้วย	0.80	0.41	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ						
เน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.91	0.29	เห็นด้วย	0.81	0.39	เห็นด้วย
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน						
ภาคปฏิบัติมีจำนวนน้อย	0.65	0.48	เห็นด้วย	0.63	0.49	เห็นด้วย
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ						
ภาคปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน	0.67	0.47	เห็นด้วย	0.59	0.50	เห็นด้วย
ขาดวัตถุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในการ						
ทดสอบภาคปฏิบัติ	0.07	0.16	เห็นด้วย	1.00	0.00	เห็นด้วย
รวม	0.73	0.18	เห็นด้วย	0.72	0.16	เห็นด้วย

จากตาราง 9 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.73$, $\bar{X} = 0.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับขาดวัตถุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.97$) การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจการ การฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.96$) การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.91$) การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎี เน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.90$) และ

การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.87$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.26$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่มองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับขาดวัตถุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในภาคทดสอบภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 1.00$) การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.98$) การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.93$) ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน ($\bar{X} = 0.91$) และการวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.91$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.39$) และการวัดผลประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน ($\bar{X} = 0.39$)

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่นำไปใช้จำแนกตามอายุ

ด้านการนำไปใช้	ต่ำกว่า 30 ปี			ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	0.97	0.16	เห็นด้วย	1.00	0.00	เห็นด้วย
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียน	0.91	0.29	เห็นด้วย	0.94	0.23	เห็นด้วย
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	0.97	0.16	เห็นด้วย	0.94	0.23	เห็นด้วย
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้	0.94	0.25	เห็นด้วย	1.00	0.00	เห็นด้วย
สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้	1.00	0.00	เห็นด้วย	1.00	0.00	เห็นด้วย
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.95	0.22	เห็นด้วย	0.93	0.26	เห็นด้วย
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	0.97	0.16	เห็นด้วย	1.00	0.00	เห็นด้วย
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียนวิชาชีพต่อภายนอกเรือนจำได้	0.94	0.25	เห็นด้วย	0.94	0.29	เห็นด้วย
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	0.92	0.27	เห็นด้วย	0.98	0.14	เห็นด้วย
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	0.96	0.19	เห็นด้วย	0.94	0.15	เห็นด้วย
รวม	0.95	0.12	เห็นด้วย	0.97	0.15	เห็นด้วย

จากตาราง 10 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้อุปกรณ์ระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.95$, $\bar{X} = 0.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 0.97$) และสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ($\bar{X} = 0.97$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์การปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 0.97$) และสามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 0.96$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่มองมีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้ ($\bar{X} = 1.00$) และสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์การปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 1.00$) และสามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 0.98$)

3.2 ด้านพื้นฐานความรู้เดิม ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ นักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามตัวแปรอายุ เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ ดังปรากฏในตาราง 11 - 14 ต่อไปนี้

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการ ของนักศึกษา	0.97	0.18	เห็นด้วย	0.96	0.21	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.88	0.33	เห็นด้วย	0.79	0.41	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	0.95	0.33	เห็นด้วย	0.97	0.17	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถ ปรับเปลี่ยนได้	0.88	0.33	เห็นด้วย	0.94	0.24	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป	0.33	0.47	ไม่เห็นด้วย	0.62	0.49	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	0.97	0.18	เห็นด้วย	0.90	0.31	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้ เดิมของนักศึกษา	0.80	0.41	เห็นด้วย	0.69	0.47	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพ ภูมิลาเนา เดิมของนักศึกษา	0.73	0.45	เห็นด้วย	0.57	0.50	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุ ของนักศึกษา	0.80	0.41	เห็นด้วย	0.81	0.40	เห็นด้วย

ตาราง 11 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	0.97	0.93	เห็นด้วย	0.93	0.26	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสม กับเวลา	0.44	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.54	0.50	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	0.63	0.49	เห็นด้วย	0.71	0.46	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็น รายวิชาย่อย	0.80	0.41	เห็นด้วย	0.82	0.38	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็น พื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้	0.94	0.24	เห็นด้วย	0.99	0.12	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ	1.00	0.00	เห็นด้วย	0.97	0.17	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้ นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขึ้น	0.95	0.21	เห็นด้วย	0.93	0.26	เห็นด้วย
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.48	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.63	0.49	เห็นด้วย
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาค ปฏิบัติไว้น้อย	0.66	0.48	เห็นด้วย	0.65	0.48	เห็นด้วย
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางใน การประกอบอาชีพในอนาคต	0.94	0.24	เห็นด้วย	0.97	0.17	เห็นด้วย
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.77	0.43	เห็นด้วย	0.81	0.40	เห็นด้วย
รวม	0.79	0.10	เห็นด้วย	0.81	0.12	เห็นด้วย

จากตาราง 11 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.79$, $\bar{X} = 0.81$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.97$) เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{X} = 0.97$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 0.97$) และเนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ($\bar{X} = 0.95$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป ($\bar{X} = 0.33$) และเนื้อหาหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 0.44$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับมัศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาหลักสูตร สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้ ($\bar{X} = 0.99$) เนื้อหาวิชาหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 0.97$) หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 0.97$) และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.96$) เนื้อหาวิชาเรียงลำดับง่ายไปยาก ($\bar{X} = 0.97$)

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ว่า
ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา	0.97	0.18	เห็นด้วย	0.84	0.37	เห็นด้วย
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.98	0.13	เห็นด้วย	0.90	0.31	เห็นด้วย
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ	0.98	0.13	เห็นด้วย	0.91	0.27	เห็นด้วย
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม	0.94	0.24	เห็นด้วย	0.84	0.37	เห็นด้วย
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน	0.92	0.27	เห็นด้วย	0.85	0.36	เห็นด้วย
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อยู่เสมอ	0.81	0.39	เห็นด้วย	0.63	0.49	เห็นด้วย
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.95	0.21	เห็นด้วย	0.85	0.36	เห็นด้วย
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน	0.83	0.38	เห็นด้วย	0.75	0.44	เห็นด้วย
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ	0.95	0.21	เห็นด้วย	0.78	0.42	เห็นด้วย

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน						
ภาคทฤษฎี	0.95	0.21	เห็นด้วย	0.79	0.41	เห็นด้วย
นักเรียนมีความสนใจในการเรียน	1.00	0.00	เห็นด้วย	0.88	0.32	เห็นด้วย
นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.42	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.53	0.50	เห็นด้วย
นักเรียนไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.52	0.51	เห็นด้วย	0.47	0.50	ไม่เห็นด้วย
นักเรียนมีส่วนร่วมกับการ						
เรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน	0.91	0.29	เห็นด้วย	0.85	0.36	เห็นด้วย
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวน						
เพียงพอ	0.70	0.46	เห็นด้วย	0.56	0.50	เห็นด้วย
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่						
ในสภาพเก่าและชำรุด	0.45	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.62	0.49	เห็นด้วย
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.91	0.29	เห็นด้วย	0.88	0.33	เห็นด้วย
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับ						
นักเรียน	0.75	0.44	เห็นด้วย	0.76	0.43	เห็นด้วย
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับ						
นักเรียน	0.73	0.45	เห็นด้วย	0.76	0.43	เห็นด้วย
ขนาดของห้องเรียนมีความพอ						
เหมาะสมกับจำนวนของนักเรียน	0.88	0.33	เห็นด้วย	0.79	0.41	เห็นด้วย
รวม	0.83	0.13	เห็นด้วย	0.76	0.16	เห็นด้วย

จากตาราง 12 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.83$, $\bar{X} = 0.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้ระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับนักศึกษามีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 1.00$) ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.98$) และครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.98$) ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.97$) ครูผู้สอนให้ความสนทนากับนักศึกษาอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 0.95$) และไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่นสภาพเก่า และชำรุด ($\bar{X} = 0.45$) นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.42$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับมัศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.91$) ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.90$) และนักศึกษามีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.88$) ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ ($\bar{X} = 0.88$) ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 0.85$) และไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.47$)

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ด้านการวัดและประเมินผล	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน	0.88	0.33	เห็นด้วย	0.84	0.37	เห็นด้วย
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการ ให้คะแนน	0.33	0.47	ไม่เห็นด้วย	0.29	0.46	ไม่เห็นด้วย
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจ ในชั้นเรียน	0.92	0.27	เห็นด้วย	0.82	0.38	เห็นด้วย
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วม ร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	0.97	0.18	เห็นด้วย	0.97	0.17	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะ ในการปฏิบัติ	0.88	0.33	เห็นด้วย	0.85	0.36	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลจากภาค ทฤษฎีกำหนดไว้บ่อยเกินไป	0.56	0.50	เห็นด้วย	0.49	0.50	ไม่เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลควร พิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ	0.89	0.32	เห็นด้วย	0.88	0.33	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่ เป็นมาตรฐาน	0.44	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.56	0.50	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลสามารถ ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของ นักศึกษา	0.72	0.45	เห็นด้วย	0.71	0.46	เห็นด้วย

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎี						
เน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.86	0.35	เห็นด้วย	0.85	0.31	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ						
เน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.84	0.37	เห็นด้วย	0.90	0.31	เห็นด้วย
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ						
ภาคปฏิบัติมีจำนวนน้อย	0.66	0.48	เห็นด้วย	0.63	0.49	เห็นด้วย
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ						
ภาคปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน	0.66	0.47	เห็นด้วย	0.62	0.49	เห็นด้วย
ขาดวัตถุดิบที่จำเป็นต้องการใช้ในการ						
ทดสอบภาคปฏิบัติ	0.67	0.47	เห็นด้วย	0.65	0.40	เห็นด้วย
รวม	0.73	0.18	เห็นด้วย	0.72	0.17	เห็นด้วย

จากตาราง 13 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่อื่นที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.73$, $\bar{X} = 0.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่อื่นที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับการวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.97$) การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.92$) และการวัดและประเมินผลพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.89$) ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลร่วมกัน ($\bar{X} = 0.88$) การวัดผลและ

ประเมินผลเน้นทักษะงานการปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.88$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรม
งานการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.33$) และการวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน ($\bar{X} =$
0.44)

นักศึกษาผู้าหผู้ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษาที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูง
สุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ
($\bar{X} = 0.97$) การวัดและประเมินผลการปฏิบัติกับกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.90$) การ
วัดผลและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.88$) การวัดและประเมินผล
เน้นทักษะงานการปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.85$) และครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและ
ประเมินผลร่วมกัน ($\bar{X} = 0.84$) และไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมใน
การให้คะแนน ($\bar{X} = 0.29$)

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ด้านการนำไปใช้	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	0.98	0.13	เห็นด้วย	0.99	0.12	เห็นด้วย
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ ได้รับจากการเรียน	0.98	0.13	เห็นด้วย	0.87	0.34	เห็นด้วย
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	1.00	0.00	เห็นด้วย	0.93	0.26	เห็นด้วย
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพ เสริมได้	0.97	0.18	เห็นด้วย	0.96	0.12	เห็นด้วย
สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ภายในครอบครัวได้	1.00	0.00	เห็นด้วย	1.00	0.00	เห็นด้วย
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคย ปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.89	0.13	เห็นด้วย	0.90	0.31	เห็นด้วย
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน	1.00	0.00	เห็นด้วย	0.97	0.17	เห็นด้วย
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียน วิชาชีพต่อภายนอกเรือนจำได้	0.94	0.24	เห็นด้วย	0.94	0.24	เห็นด้วย
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	0.98	0.13	เห็นด้วย	0.91	0.29	เห็นด้วย
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วย ตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	0.95	0.21	เห็นด้วย	0.96	0.21	เห็นด้วย
รวม	0.98	0.05	เห็นด้วย	0.94	0.13	เห็นด้วย

จากตาราง 14 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้ออยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.98$, $\bar{X} = 0.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 1.00$) มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 0.98$) และมีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียน ($\bar{X} = 0.98$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 0.99$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 0.97$) สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ ($\bar{X} = 0.96$) และสามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 0.96$)

3.3 ด้านภูมิลาเนาเดิม ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ตามตัวแปรภูมิลาเนาเดิมเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ ดังปรากฏในตาราง 15 - 18 ต่อไปนี้

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำนวนตามภูมิลาเนา

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ในเขตเมือง			ในเขตชนบท		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความ ต้องการของนักศึกษา	0.97	0.17	เห็นด้วย	0.95	0.21	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.85	0.36	เห็นด้วย	0.81	0.39	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชา เรียงลำดับจากง่ายไปยาก	0.97	0.17	เห็นด้วย	0.95	0.21	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชา มีความยืดหยุ่นสามารถ ปรับเปลี่ยนได้	0.93	0.26	เห็นด้วย	0.89	0.32	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชา รวบรวมรัดเกินไป	0.49	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.47	0.50	ไม่เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	0.93	0.26	เห็นด้วย	0.94	0.24	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นความรู้ เดิมของนักศึกษา	0.74	0.44	เห็นด้วย	0.75	0.44	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพ ภูมิลาเนาเดิมของนักศึกษา	0.65	0.48	เห็นด้วย	0.66	0.48	เห็นด้วย

ตาราง 15 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ในเขตเมือง			ในเขตชนบท		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุ ของนักศึกษา	0.79	0.41	เห็นด้วย	0.81	0.39	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	0.97	0.17	เห็นด้วย	0.92	0.27	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสม กับเวลา	0.49	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.50	0.50	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	0.65	0.48	เห็นด้วย	0.69	0.47	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็น รายวิชาย่อย	0.79	0.41	เห็นด้วย	0.83	0.38	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำ ไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ภายนอกได้	0.96	0.21	เห็นด้วย	0.97	0.18	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ	0.97	0.17	เห็นด้วย	1.00	0.00	เห็นด้วย
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริม ให้นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพ กว้างขวางขึ้น	0.94	0.24	เห็นด้วย	0.94	0.24	เห็นด้วย
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.57	0.50	เห็นด้วย	0.55	0.50	เห็นด้วย
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติ ไว้น้อย	0.65	0.48	เห็นด้วย	0.66	0.48	เห็นด้วย
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางงาน การประกอบอาชีพในอนาคต	0.97	0.17	เห็นด้วย	0.94	0.24	เห็นด้วย

ตาราง 15 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ในเขตเมือง			ในเขตชนบท		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.81	0.40	เห็นด้วย	0.77	0.43	เห็นด้วย
รวม	0.80	0.11	เห็นด้วย	0.80	0.11	เห็นด้วย

จากตาราง 15 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่อายุ 60 ปีขึ้นไปในเขตเมืองและในเขตชนบท มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.80$, $\bar{X} = 0.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่อายุ 60 ปีขึ้นไปในเขตเมืองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.97$) เนื้อหาวิชาเรื่องลำดับจากง่ายไปยาก ($\bar{X} = 0.97$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง ($\bar{X} = 0.97$) เนื้อหาวิชาหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 0.97$) และหลักสูตรเน้นให้เห็นกับช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 0.97$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 0.49$) และเนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป ($\bar{X} = 0.49$)

นักศึกษาผู้ใหญ่อายุ 60 ปีขึ้นไปในเขตชนบทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหลักสูตร ส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้ ($\bar{X} = 0.97$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.95$) เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ($\bar{X} = 0.95$) และเนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{X} = 0.94$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย ($\bar{X} = 0.18$) และเนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป ($\bar{X} = 0.47$)

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิภาค

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ในเขตเมือง			ในเขตชนบท		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา	0.85	0.36	เห็นด้วย	0.95	0.21	เห็นด้วย
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.93	0.26	เห็นด้วย	0.95	0.21	เห็นด้วย
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์การสอนภาคปฏิบัติ	0.96	0.21	เห็นด้วย	0.94	0.24	เห็นด้วย
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม	0.88	0.32	เห็นด้วย	0.89	0.32	เห็นด้วย
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน	0.96	0.21	เห็นด้วย	0.81	0.39	เห็นด้วย
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อยู่เสมอ	0.74	0.44	เห็นด้วย	0.70	0.46	เห็นด้วย
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.91	0.29	เห็นด้วย	0.89	0.32	เห็นด้วย
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน	0.79	0.41	เห็นด้วย	0.78	0.42	เห็นด้วย
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกปฏิบัติ	0.87	0.34	เห็นด้วย	0.86	0.35	เห็นด้วย
นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎี	0.91	0.29	เห็นด้วย	0.83	0.38	เห็นด้วย

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ในเขตเมือง			ในเขตชนบท		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
นักศึกษามีความสนใจในการเรียน	0.96	0.21	เห็นด้วย	0.92	0.27	เห็นด้วย
นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.44	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.52	0.50	เห็นด้วย
นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.47	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.52	0.50	เห็นด้วย
นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน	0.91	0.29	เห็นด้วย	0.84	0.37	เห็นด้วย
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.60	0.49	เห็นด้วย	0.66	0.48	เห็นด้วย
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่ในสภาพเก่าและชำรุด	0.62	0.49	เห็นด้วย	0.45	0.50	ไม่เห็นด้วย
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอโต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.90	0.31	เห็นด้วย	0.89	0.31	เห็นด้วย
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.68	0.47	เห็นด้วย	0.84	0.37	เห็นด้วย
ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะสำหรับจำนวนของนักศึกษา	0.68	0.47	เห็นด้วย	0.83	0.38	เห็นด้วย
ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะสำหรับจำนวนของนักศึกษา	0.82	0.38	เห็นด้วย	0.84	0.37	เห็นด้วย
รวม	0.79	0.14	เห็นด้วย	0.80	0.15	เห็นด้วย

จากตาราง 16 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองและในเขตชนบท มีความคิดเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.79$, $\bar{X} = 0.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 0.96$) นักศึกษามีสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.96$) ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.96$) ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.93$) และครูผู้สอนให้ความสำคัญกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 0.91$) และไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.44$) นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.47$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.95$) ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.95$) ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.94$) นักศึกษามีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.92$) และครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 0.89$) และไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่ในสภาพเก่าและชำรุด ($\bar{X} = 0.45$)

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามภูมิภาค

ด้านการวัดและประเมินผล	ในเขตเมือง			ในเขตชนบท		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน	0.88	0.33	เห็นด้วย	0.83	0.38	เห็นด้วย
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการ ให้คะแนน	0.32	0.47	ไม่เห็นด้วย	0.27	0.46	ไม่เห็นด้วย
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจ งานที่เรียน	0.90	0.31	เห็นด้วย	0.84	0.37	เห็นด้วย
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วม ร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	0.99	0.12	เห็นด้วย	0.95	0.21	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะใน การปฏิบัติ	0.93	0.26	เห็นด้วย	0.80	0.41	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลจากภาค ทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป	0.44	0.50	ไม่เห็นด้วย	0.61	0.49	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลควรพิจารณา จากผลงานที่ปฏิบัติ	0.90	0.31	เห็นด้วย	0.88	0.33	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่ เป็นมาตรฐาน	0.50	0.50	เห็นด้วย	0.50	0.50	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลสามารถยึดหยุ่น ได้ตามความต้องการของนักศึกษา	0.71	0.45	เห็นด้วย	0.72	0.45	เห็นด้วย

ตาราง 17 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ในเขตเมือง			ในเขตชนบท		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎี						
เน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.87	0.34	เห็นด้วย	0.84	0.37	เห็นด้วย
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ						
เน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.87	0.34	เห็นด้วย	0.88	0.33	เห็นด้วย
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ						
ภาคปฏิบัติมีจำนวนน้อย	0.66	0.48	เห็นด้วย	0.63	0.49	เห็นด้วย
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ						
ภาคปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน	0.68	0.47	เห็นด้วย	0.59	0.50	เห็นด้วย
ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการ						
ทดสอบภาคปฏิบัติ	0.66	0.48	เห็นด้วย	0.66	0.48	เห็นด้วย
รวม	0.74	0.17	เห็นด้วย	0.72	0.17	เห็นด้วย

จากตาราง 17 แสดงว่าโดยส่วนรวม นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองและในเขตชนบท มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.74$, $\bar{X} = 0.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมือง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.99$) การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 1.93$) การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.90$) การวัดผลประเมินผลควรพิจารณาจากผลการปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.90$) และการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา

($\bar{X} = 0.87$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนคาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.32$)
 การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป ($\bar{X} = 0.44$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับ
 หนึ่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล พิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.95$)
 การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.88$) การวัดผลและประเมิน
 ผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.88$) การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน
 ($\bar{X} = 0.84$) และการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.84$)
 ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.27$)

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามภูมิภาค

ด้านการนำไปใช้	ในเขตเมือง			ในเขตชนบท		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	1.00	0.00	เห็นด้วย	0.97	0.18	เห็นด้วย
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ ได้รับจากการเรียน	0.93	0.26	เห็นด้วย	0.92	0.27	เห็นด้วย
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	0.96	0.21	เห็นด้วย	0.97	0.18	เห็นด้วย
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพ เสริมได้	0.99	0.12	เห็นด้วย	0.94	0.24	เห็นด้วย
สามารถนำไปเข้าห้เป็นประโยชน์ ภายในครอบครัวได้	1.00	0.00	เห็นด้วย	1.00	0.00	เห็นด้วย
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคย ปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.94	0.23	เห็นด้วย	0.94	0.24	เห็นด้วย
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ด้าน การปฏิบัติงาน	0.99	0.12	เห็นด้วย	0.98	0.12	เห็นด้วย
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียน วิชาชีพต่อภายนอกเรือนจำได้	0.96	0.21	เห็นด้วย	0.92	0.27	เห็นด้วย
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	0.94	0.24	เห็นด้วย	0.95	0.21	เห็นด้วย
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษา ด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	0.96	0.21	เห็นด้วย	0.95	0.21	เห็นด้วย
รวม	0.96	0.11	เห็นด้วย	0.95	0.10	เห็นด้วย

จากตาราง 18 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองและในเขตชนบท มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้อุปกรณ์ระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.96$, $\bar{X} = 0.95$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพเสริมได้ ($\bar{X} = 0.99$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์การปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 0.99$) สามารถนำไปประกอบอาชีพหลักได้ ($\bar{X} = 0.96$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบทมีความคิดเห็นอยู่ระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์การปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 1.98$) มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 0.97$) สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ($\bar{X} = 0.97$) และสามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 0.95$)

3.4 ด้านระยะเวลาที่ต้องโทษ ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ตามตัวแปรด้านระยะเวลาที่ต้องโทษเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีวพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ ดังปรากฏในตาราง 19 - 32 ต่อไปนี้

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		มากกว่า 10 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการ นักศึกษา	1.00	0.00	0.92	0.28	0.97	0.18
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.93	0.27	0.88	0.33	0.81	0.40
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	1.00	0.00	0.88	0.33	0.98	0.15
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถ ปรับเปลี่ยนได้	0.86	0.36	0.84	0.37	0.94	0.50
เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป	0.29	0.47	0.52	0.51	0.49	0.50
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และ แก้ปัญหาเป็น	1.00	0.00	0.88	0.33	0.94	0.25
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิม ของนักศึกษา	0.93	0.27	0.68	0.48	0.73	0.45
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพ ภูมิลาเนา เดิมของนักศึกษา	0.57	0.51	0.68	0.48	0.66	0.48
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของ นักศึกษา	0.57	0.51	0.84	0.37	0.83	0.38

ตาราง 19 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		มากกว่า 10 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	1.00	0.00	0.84	0.37	0.97	0.18
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับ เวลา	0.43	0.51	0.48	0.51	0.51	0.50
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	0.64	0.50	0.64	0.49	0.68	0.47
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็น รายวิชาย่อย	0.86	0.36	0.80	0.41	0.81	0.40
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไป เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้	0.93	0.27	1.00	0.00	0.96	0.20
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ	1.00	0.00	0.96	0.20	0.90	0.10
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริม ให้นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขึ้น	1.00	0.00	0.92	0.28	0.94	0.25
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.71	0.47	0.48	0.51	0.56	0.50
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติ ไว้น้อย	0.79	0.43	0.68	0.48	0.62	0.49
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการ ประกอบอาชีพในอนาคต	0.93	0.27	0.96	0.20	0.96	0.20
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.79	0.43	0.64	0.49	0.83	0.38
รวม	0.81	0.13	0.78	0.10	0.81	0.11

จากตาราง 19 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรอยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 0.81$, $\bar{X} = 0.78$ และ $\bar{X} = 0.81$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาที่ สอนให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติ จริง ($\bar{X} = 1.00$) และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ($\bar{X} = 1.00$) และไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป ($\bar{X} = 0.29$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 0.43$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาวิชาในหลักสูตร สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการ ศึกษาต่อภายนอกได้ ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบ อาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 0.96$) หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพ ในอนาคต ($\bar{X} = 0.96$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.92$) และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขึ้น ($\bar{X} = 0.92$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 0.48$) หลักสูตรกำหนด เวลาเรียนไว้น้อย ($\bar{X} = 0.48$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ($\bar{X} = 0.98$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.97$) และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับ การปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 0.97$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ภายนอกได้ ($\bar{X} = 0.96$) และหลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 0.96$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป ($\bar{X} = 0.49$)

ตาราง 20 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		มากกว่า 10 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา	0.93	0.27	0.88	0.33	0.90	0.30
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.86	0.36	0.96	0.20	0.95	0.23
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์การสอนภาคปฏิบัติ	0.93	0.27	0.96	0.20	0.95	0.23
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม	0.93	0.27	0.92	0.28	0.87	0.34
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน	0.93	0.27	0.88	0.33	0.88	0.32
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อยู่เสมอ	0.79	0.43	0.80	0.41	0.69	0.47
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.93	0.27	0.96	0.20	0.88	0.32
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน	0.79	0.43	0.84	0.37	0.77	0.42
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ	0.79	0.43	0.92	0.28	0.86	0.35
นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎี	0.79	0.43	0.88	0.33	0.88	0.32
นักศึกษามีความสนใจในการเรียน	0.93	0.27	1.00	0.00	0.92	0.27

ตาราง 20 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		มากกว่า 10 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.50	0.52	0.48	0.51	0.47	0.50
นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.57	0.51	0.40	0.50	0.51	0.50
นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน	0.71	0.47	0.88	0.33	0.90	0.30
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.50	0.52	0.64	0.49	0.65	0.48
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่ออยู่ในสภาพเก่าและชำรุด	0.64	0.50	0.60	0.50	0.51	0.50
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.93	0.27	0.96	0.20	0.87	0.34
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.71	0.47	0.68	0.48	0.78	0.41
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.64	0.50	0.64	0.49	0.80	0.41
ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะ กับจำนวนของนักศึกษา	0.85	0.36	0.72	0.46	0.86	0.34
รวม	0.78	0.18	0.80	0.14	0.80	0.14

จากตาราง 20 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.78$, $\bar{X} = 0.80$ และ $\bar{X} = 0.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา

($\bar{X} = 0.93$) ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.93$) ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 0.93$) ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 0.93$) และนักเรียนมีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.93$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับนักศึกษาที่มีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 1.00$) ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.96$) ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.96$) ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 0.96$) และ ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ ($\bar{X} = 0.96$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.48$) นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.40$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ ครูผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.95$) ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.95$) นักศึกษามีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.92$) ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.90$) และนักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน ($\bar{X} = 0.90$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับนักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.47$)

ตาราง 21 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ

ด้านการวัดและประเมินผล	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		มากกว่า 10 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน	1.00	0.00	0.80	0.41	0.85	0.36
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน	0.36	0.50	0.40	0.50	0.28	0.45
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน	0.86	0.36	0.88	0.33	0.87	0.34
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	1.00	0.00	0.96	0.20	0.97	0.18
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ	1.00	0.00	0.88	0.33	0.84	0.37
การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป	0.50	0.52	0.48	0.57	0.54	0.50
การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ	0.79	0.43	0.80	0.41	0.92	0.27
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน	0.64	0.50	0.48	0.51	0.48	0.50
การวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา	0.43	0.51	0.80	0.41	0.73	0.45

ตาราง 21 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		มากกว่า 10 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้น กระบวนการแก้ปัญหา	0.93	0.27	0.72	0.45	0.88	0.32
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้น กระบวนการแก้ปัญหา	0.93	0.27	0.80	0.41	0.88	0.32
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาค ปฏิบัติมีจำนวนน้อย	0.71	0.47	0.80	0.41	0.59	0.49
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาค ปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน	0.64	0.50	0.76	0.44	0.60	0.49
ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการ ทดสอบภาคปฏิบัติ	0.71	0.47	0.72	0.46	0.63	0.48
รวม	0.75	0.14	0.73	0.21	0.72	0.17

จากตาราง 21 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.75$, $\bar{X} = 0.73$ และ $\bar{X} = 0.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน ($\bar{X} = 1.00$) การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 1.00$) การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 1.00$) การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎี

เน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.93$) และการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.93$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.36$) การวัดผลและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.43$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล พิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.96$) การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.88$) การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.88$) ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน ($\bar{X} = 0.80$) และการวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.80$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.40$) การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป ($\bar{X} = 0.48$) และการวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน ($\bar{X} = 0.48$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.97$) การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.92$) การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.88$) การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.88$) การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.87$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.28$) และการวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน ($\bar{X} = 0.48$)

ตาราง 22 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้าพผู้
ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ

ด้านการนำไปใช้	ต่ำกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		มากกว่า 10 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	0.86	0.36	1.00	0.00	1.00	0.00
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ได้ รับจากการเรียน	0.93	0.27	0.96	0.22	0.91	0.28
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	0.93	0.27	0.92	0.28	0.97	0.18
สามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้	0.93	0.27	0.92	0.28	0.98	0.15
สามารถนำไปเข้าให้เป็นประโยชน์ ภายในครอบครัวได้	1.00	0.00	1.00	0.00	1.00	0.00
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติ อยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.86	0.36	0.92	0.28	0.96	0.20
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์การ ปฏิบัติงาน	0.93	0.27	0.96	0.20	1.00	0.00
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียน วิชาชีพต่อภายนอกเรือนจำได้	0.93	0.27	0.88	0.33	0.96	0.20
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	1.00	0.00	0.88	0.33	0.96	0.20
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษา ด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	1.00	0.00	0.84	0.37	0.98	0.15
รวม	0.94	0.16	0.93	0.15	0.97	0.07

จากตาราง 22 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้อาศัยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.94$, $\bar{X} = 0.93$ และ $\bar{X} = 0.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องเกี่ยวกับสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 1.00$) และมีความมั่นใจในความรู้แลทักษะที่ได้รับจากการเรียน ($\bar{X} = 0.93$) และสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ($\bar{X} = 0.93$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) มีความมั่นใจในความรู้แลทักษะที่ได้รับจากการเรียน ($\bar{X} = 0.96$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 0.96$) และสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ($\bar{X} = 0.92$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ ($\bar{X} = 0.98$) และสามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 0.98$)

3.5 ด้านสาขาวิชาอาชีพ ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ จำแนกตามตัวแปรด้านอาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น
 ด้านเนื้อหาและหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้
 ดังปรากฏในตาราง 23 - 26 ต่อไปนี้

ตาราง 23 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้าน
 เนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชาอาชีพ

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ช่างยนต์		ช่างไม้		ช่างตัดผม		เกษตรกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	1.00	0.00	0.95	0.21	1.00	0.00	0.90	0.30
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.68	0.48	0.94	0.24	0.53	0.51	0.95	0.22
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	1.00	0.00	0.92	0.27	1.00	0.00	1.00	0.00
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้	0.89	0.32	0.91	0.29	0.94	0.24	0.90	0.30
เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป	0.43	0.50	0.48	0.50	0.59	0.57	0.43	0.51
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	0.96	0.19	0.92	0.27	0.94	0.24	0.90	0.30
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้ เดิมของนักศึกษา	0.86	0.36	0.73	0.45	0.71	0.47	0.67	0.48
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพ ภูมิลาเนา เดิมของนักศึกษา	0.61	0.50	0.65	0.48	0.71	0.47	0.67	0.48

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ช่างยนต์		ช่างไม้		ช่างตัดผม		เกษตรกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุ ของนักศึกษา	0.64	0.49	0.82	0.39	0.94	0.24	0.86	0.36
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	0.96	0.19	0.94	0.24	1.00	0.00	0.90	0.30
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสม กับเวลา	0.50	0.51	0.50	0.50	0.53	0.57	0.42	0.51
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	0.68	0.48	0.68	0.47	0.53	0.51	0.71	0.46
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็น รายวิชาย่อย	0.68	0.48	0.83	0.38	0.82	0.39	0.90	0.30
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไป เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ภายนอกได้	0.96	0.19	1.00	0.00	0.82	0.39	0.95	0.22
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ	1.00	0.00	0.97	0.17	1.00	0.00	1.00	0.00
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริม ให้นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพ กว้างขึ้น	1.00	0.00	0.94	0.24	0.94	0.24	0.86	0.36
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.61	0.50	0.53	0.50	0.41	0.51	0.71	0.46
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติ น้อย	0.75	0.44	0.62	0.49	0.59	0.51	0.67	0.48
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทาง ในการประกอบอาชีพในอนาคต	0.96	0.19	0.95	0.21	1.00	0.00	0.90	0.30

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ช่างยนต์		ช่างไม้		ช่างตัดผม		เกษตรกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.75	0.44	0.80	0.40	0.76	0.44	0.81	0.40
รวม	0.75	0.10	0.81	0.12	0.79	0.10	0.81	0.11

จากตาราง 23 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในสาขาวิชาอาชีพช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรม มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.75$, $\bar{X} = 0.81$, $\bar{X} = 0.79$ และ $\bar{X} = 0.81$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างยนต์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจาก ง่ายไปยาก ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขึ้น ($\bar{X} = 1.00$) และเนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษาคิดเป็น ท้าเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{X} = 0.96$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป ($\bar{X} = 0.43$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างไม้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่อง ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้ ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 0.97$) หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 0.95$) เนื้อหาวิชา สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.95$) และเนื้อหาวิชามีความทันสมัย ($\bar{X} = 0.94$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป ($\bar{X} = 0.48$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างตัดผมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 1.00$) และไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับหลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย ($\bar{X} = 0.41$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพเกษตรกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) เนื้อหาวิชามีความทันสมัย ($\bar{X} = 0.95$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้ ($\bar{X} = 0.95$) และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.90$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชารวดเร็วเกินไป ($\bar{X} = 0.43$) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 0.42$)

ตาราง 24 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาอาชีพ

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ช่างยนต์		ช่างไม้		ช่างตัดผม		เกษตรกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียน								
การสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา	1.00	0.00	0.89	0.31	0.88	0.33	0.81	0.40
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถใน								
เนื้อหาวิชาที่สอน	0.96	0.19	0.94	0.24	1.00	0.00	0.86	0.36
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์								
ในการสอนภาคปฏิบัติ	1.00	0.00	0.95	0.21	1.00	0.00	0.81	0.36
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบ								
การสอนได้อย่างเหมาะสม	0.93	0.26	0.91	0.29	1.00	0.00	0.67	0.48
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบ								
การสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน	0.93	0.26	0.89	0.31	0.82	0.39	0.86	0.36
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสม								
มาใช้อยู่เสมอ	0.71	0.46	0.77	0.42	0.59	0.51	0.67	0.48
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษา								
อย่างทั่วถึง	0.89	0.32	0.94	0.24	0.82	0.39	0.86	0.36
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึง								
ทุกคน	0.86	0.36	0.80	0.40	0.76	0.44	0.67	0.48
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึก								
ภาคปฏิบัติ	0.82	0.39	0.94	0.24	0.76	0.44	0.76	0.44

ตาราง 24 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ชางยนต์		ชางไม้		ชางตัดนม		เกษตรกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
นักศึกษาที่มีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎี	0.86	0.36	0.92	0.27	0.82	0.39	0.76	0.44
นักศึกษาที่มีความสนใจในการเรียน	0.93	0.26	0.98	0.17	0.82	0.39	0.95	0.22
นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.50	0.51	0.41	0.50	0.65	0.49	0.52	0.51
นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.50	0.51	0.42	0.50	0.53	0.51	0.67	0.48
นักศึกษาที่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน	0.86	0.36	0.86	0.35	0.94	0.24	0.90	0.30
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.50	0.51	0.74	0.44	0.53	0.51	0.52	0.51
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่ในสภาพเก่าและชำรุด	0.50	0.51	0.52	0.50	0.59	0.51	0.62	0.50
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.89	0.32	0.89	0.31	0.94	0.24	0.86	0.36
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.71	0.46	0.71	0.46	0.94	0.24	0.81	0.40
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.82	0.39	0.65	0.48	0.82	0.39	0.90	0.30
ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนของนักศึกษา	0.79	0.42	0.79	0.41	1.00	0.00	0.90	0.30
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	0.80	0.13	0.80	0.15	0.81	0.13	0.77	0.18

จากตาราง 24 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในสาขาวิชาอาชีพช่างยนต์ช่างตัดผม และเกษตรกรรม มีความคิดเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.80$, $\bar{X} = 0.80$, $\bar{X} = 0.81$ และ $\bar{X} = 0.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างยนต์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับครูผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 1.00$) ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 1.00$) ครูสอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.96$) ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 0.93$) และครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 0.93$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างไม้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับนักศึกษาที่มีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.98$) ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.95$) ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.94$) ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 0.94$) และนักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.94$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับนักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.41$) และนักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.42$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างตัดผมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 1.00$) ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 1.00$) ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 1.00$) ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนของนักศึกษา ($\bar{X} = 1.00$) และนักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน ($\bar{X} = 0.94$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพเกษตรกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับนักศึกษาที่มีความสนใจในการเรียน ($\bar{X} = 0.95$) นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน ($\bar{X} = 0.90$) วัสดุและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา ($\bar{X} = 0.90$) ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะกะกับจำนวนของนักศึกษา ($\bar{X} = 0.90$) และครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 0.86$)

ตาราง 25 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชาอาชีพ

ด้านการวัดผลและประเมินผล	ช่างยนต์		ช่างไม้		ช่างตัดผม		เกษตรกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน	0.82	0.39	0.83	0.38	0.88	0.33	0.95	0.21
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการ ให้คะแนน	0.25	0.44	0.35	0.48	0.29	0.47	0.29	0.46
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจ ในชั้นเรียน	0.89	0.32	0.88	0.33	0.88	0.33	0.81	0.40
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วม ร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	1.00	0.00	0.97	0.17	0.94	0.24	0.95	0.22
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะ ในการปฏิบัติ	0.96	0.19	0.83	0.38	0.76	0.44	0.90	0.30
การวัดและประเมินผลจากภาค ทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป	0.54	0.51	0.55	0.50	0.47	0.51	0.48	0.51
การวัดและประเมินผลควรพิจารณา จากผลงานที่ปฏิบัติ	0.93	0.26	0.89	0.31	0.76	0.44	0.90	0.30
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่ เป็นมาตรฐาน	0.54	0.51	0.47	0.50	0.35	0.49	0.67	0.48
การวัดและประเมินผลสามารถ ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของ นักศึกษา	0.54	0.51	0.79	0.41	0.71	0.47	0.71	0.46

ตาราง 25 (ต่อ)

ด้านการวัดผลและประเมินผล	ช่างยนต์		ช่างไม้		ช่างตัดผม		เกษตรกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎี								
เน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.89	0.32	0.80	0.40	0.94	0.24	0.90	0.30
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ								
เน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.86	0.36	0.88	0.33	0.88	0.33	0.86	0.36
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ								
ภาคปฏิบัติมีจำนวนน้อย	0.61	0.50	0.68	0.47	0.47	0.51	0.71	0.46
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ								
ภาคปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน	0.64	0.49	0.64	0.48	0.47	0.51	0.76	0.44
ขาดวัตถุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในการ								
ทดสอบภาคปฏิบัติ	0.61	0.50	0.68	0.47	0.65	0.49	0.67	0.48
รวม	0.96	0.09	0.96	0.11	0.96	0.07	0.96	0.14

จากตาราง 25 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในสาขาวิชาอาชีพช่างยนต์ช่างไม้ช่างตัดผม และเกษตรกรรม มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.96$, $\bar{X} = 0.96$, $\bar{X} = 0.96$ และ $\bar{X} = 0.96$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างยนต์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับการวัดผล พิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 1.00$) การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.96$) การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.93$) การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.89$)

และการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.89$) ไม่เห็นด้วย
เกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.25$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างไม้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับใน
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล พิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.97$)
การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.89$) การวัดผลพิจารณาจาก
ความสนใจในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.88$) การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้
ปัญหา ($\bar{X} = 0.88$) และครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน
($\bar{X} = 0.83$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.35$)
และการวัดผลประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน ($\bar{X} = 0.47$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างตัดผมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับใน
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.94$)
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.94$) ครูผู้สอนและนักศึกษ
กำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน ($\bar{X} = 0.88$) การวัดผลพิจารณาจากความสนใจ
ในชั้นเรียน ($\bar{X} = 0.88$) และการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา
($\bar{X} = 0.88$) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.29$)
การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป ($\bar{X} = 0.47$) การวัดและประเมิน
ขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน ($\bar{X} = 0.35$) วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติจำนวนน้อย
($\bar{X} = 0.47$) และวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 0.47$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพเกษตรกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดทำอันดับ
ในเรื่องเกี่ยวกับครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน ($\bar{X} = 0.95$)
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.95$) การวัดและประเมิน
ผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 0.90$) การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ
($\bar{X} = 0.90$) และการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 0.90$)
ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 0.29$) และการวัดผล
ประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป ($\bar{X} = 0.48$)

ตาราง 26 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
ด้านการนำไปใช้ จำแนกตามสาขาวิชาอาชีพ

ด้านการนำไปใช้	ช่างยนต์		ช่างไม้		ช่างตัดผม		เกษตรกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ								
อิสระ	1.00	0.00	0.98	0.12	1.00	0.00	0.95	0.22
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะ ที่ได้รับจากการเรียน	0.86	0.36	0.95	0.21	0.94	0.24	0.90	0.30
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพ หลักได้	0.96	0.19	0.97	0.17	0.94	0.24	0.90	0.30
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพ เสริมได้	1.00	0.00	0.95	0.21	1.00	0.00	0.90	0.30
สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ภายในครอบครัว	1.00	0.00	1.00	0.00	1.00	0.00	1.00	0.00
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคย ปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น	0.93	0.26	0.95	0.21	0.88	0.33	0.95	0.22
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ใน การปฏิบัติงาน	1.00	0.00	0.98	0.12	1.00	0.00	0.95	0.22
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อ เรียนวิชาชีพต่อภายนอกเรือน จำได้	0.96	0.19	0.92	0.27	0.94	0.24	0.95	0.22
สามารถนำไปสอนและแนะนำ ผู้อื่นได้	0.93	0.26	0.94	0.24	0.94	0.24	1.00	0.00

ตาราง 26 (ต่อ)

ด้านการนำไปใช้	ช่างยนต์		ช่างไม้		ช่างตัดผม		เกษตรกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	1.00	0.00	0.91	0.29	1.00	0.00	1.00	0.00
รวม	0.81	0.08	0.81	0.10	0.80	0.08	0.81	0.10

จากตาราง 26 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในสาขาวิชาอาชีพช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรม มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้อู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 0.81$, $\bar{X} = 0.81$, $\bar{X} = 0.80$ และ $\bar{X} = 0.81$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างยนต์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับ มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ ($\bar{X} = 1.00$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์การปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) และสามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 1.00$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างไม้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 0.98$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์การปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 0.98$) สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ($\bar{X} = 0.97$) มีความมั่นใจในความรู้อะไรก็ตามที่ได้รับจากการเรียน ($\bar{X} = 0.95$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาอาชีพช่างตัดผมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปประกอบเป็น

อาชีพเสริมได้ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ ($\bar{X} = 1.00$) ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์การปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$)

นักศึกษาผู้ให้วิชาอาชีพเกษตรกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยสูงสุดห้าอันดับในเรื่องที่เกี่ยวกับสามารถนำไปเป็นประโยชน์ในครอบครัวได้ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 1.00$) สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 1.00$) มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 0.95$) และช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 0.95$)

3.6 เปรียบเทียบความคิดเห็น ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น จำนวนตามตัวแปรคือ อายุ พื้นฐานความรู้เดิม ภูมิภาค ระยะเวลาที่ต้องโทษ และสาขาวิชาอาชีพ ดังปรากฏในตาราง 27 - 56 ต่อไปนี้

3.6.1 ด้านอายุ

ตาราง 27 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำนวนตามอายุ

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ต่ำกว่า 30 ปี	30 ปีขึ้นไป	t
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	0.88	0.76	-0.94
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.95	0.98	1.91
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	0.92	0.89	-0.97
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้	0.44	0.54	0.67
เนื้อหาวิชาครบถ้วน	0.92	0.54	-1.14
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	0.74	0.74	-0.48
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา	0.68	0.61	0.04
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพภูมิภาคเดิมของนักศึกษา	0.78	0.83	0.81
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา	0.96	0.63	-0.72
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	0.45	0.56	0.89
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา	0.68	0.65	-1.20
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	0.82	0.80	0.37

ตาราง 27 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ต่ำกว่า 30 ปี	30 ปีขึ้นไป	t
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็นรายวิชาย่อย	0.96	0.96	0.35
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อภายนอกได้	0.97	1.00	-0.04
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบ อาชีพได้อย่างอิสระ	0.95	0.93	0.36
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามี โลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขวางขึ้น	0.54	0.59	0.54
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.64	0.67	-0.61
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติไว้น้อย	0.95	0.96	-0.30
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพ ในอนาคต	0.96	0.96	-0.38
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.95	0.74	1.10
รวม	0.80	0.80	-0.03

จากตาราง 27 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้านวิธีการ
เรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 30 ปี	30 ปีขึ้นไป	t
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย กระบวนการแก้ปัญหา	0.84	0.93	-0.73
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.95	0.93	0.54
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอบภาค ปฏิบัติ	0.95	0.94	0.11
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้ อย่างเหมาะสม	0.91	0.85	1.04
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็น ได้อย่างชัดเจน	0.87	0.91	-0.63
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อยู่เสมอ	0.79	0.61	2.34
ครูผู้สอนให้ความสำคัญกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.90	0.91	-0.19
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน	0.77	0.81	0.63
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ	0.88	0.83	0.84
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคทฤษฎี	0.87	0.87	0.02
นักศึกษามีความสนใจในการเรียน	0.95	0.93	0.54
นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.46	0.50	-0.43
นักศึกษามีกล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.49	0.50	-0.14
นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอน ในห้องเรียนทุกคน	0.87	0.89	-0.29
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.71	0.52	2.21
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่สภาพเก่าและ ชำรุด	0.54	0.54	0.02

ตาราง 28 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 30 ปี	30 ปีขึ้นไป	t
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.91	0.87	0.73
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.74	0.78	-0.45
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.73	0.78	-0.61
ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะกับความหนาแน่นของนักศึกษา	0.78	0.91	-1.91
รวม	0.80	0.79	0.32

จากตาราง 28 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามอายุ

ด้านการวัดและประเมินผล	ต่ำกว่า 30 ปี	30 ปีขึ้นไป	t
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน	0.82	0.91	-1.40
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน	0.26	0.39	-1.62
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน	0.87	0.87	0.02
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	0.96	0.98	-0.65
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ	0.84	0.91	-1.22
การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป	0.51	0.54	-0.27
การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ	0.86	0.93	-1.19
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน	0.58	0.39	2.15
การวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา	0.76	0.65	1.35
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.90	0.80	1.63
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.91	0.81	1.61
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติมีจำนวนน้อย	0.65	0.63	0.28

ตาราง 29 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ต่ำกว่า 30 ปี	30 ปีขึ้นไป	t
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน	0.67	0.59	0.87
ขาดวัตถุประสงค์ที่จำเป็นต้องใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ	0.97	1.00	0.59
รวม	0.73	0.72	0.55

จากตาราง 29 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาด้านการนำไปใช้
จำแนกตามอายุ

ด้านการนำไปใช้	ต่ำกว่า 30 ปี	30 ปีขึ้นไป	t
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	0.97	1.00	0.02
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียน	0.91	0.94	0.73
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	0.97	0.94	0.88
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้	0.94	1.00	0.05
สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้	1.00	1.00	0.00
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.95	0.93	0.54
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	0.97	1.00	0.02
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียนวิชาชีพต่อภายนอกเรือนจำได้	0.94	0.94	-0.20
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	0.92	0.98	-1.47
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	0.96	0.94	0.46
รวม	0.95	0.97	-0.80

จากตาราง 30 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

3.6.2 ด้านพื้นฐานความรู้เดิม

ตาราง 31 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อด้านเนื้อหา และหลักสูตร จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	t
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	0.97	0.96	0.38
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.88	0.79	1.24
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	0.95	0.97	-0.52
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้	0.88	0.94	-1.32
เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป	0.33	0.62	-3.45*
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และ แก้ปัญหาเป็น	0.97	0.90	1.64
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของ นักศึกษา	0.80	0.69	1.39
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพภูมิสำเนาเดิมของ นักศึกษา	0.73	0.57	1.95
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา	0.80	0.81	-0.17
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	0.97	0.93	1.00
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา	0.44	0.54	-1.22
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	0.63	0.71	-0.98
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็นรายวิชาย่อย	0.80	0.82	-0.39
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อภายนอกได้	0.94	0.99	-1.44

ตาราง 31 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	t
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ	1.00	0.97	0.02
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขวางขึ้น	0.95	0.93	0.64
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.48	0.63	-1.72
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติไว้น้อย	0.66	0.65	0.11
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางในการประกอบอาชีพในอนาคต	0.94	0.97	-0.91
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.77	0.81	-0.49
รวม	0.79	0.81	-0.91

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นในเรื่องเนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	t
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา	0.97	0.84	2.56
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.98	0.90	2.12
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอบภาคปฏิบัติ	0.98	0.91	1.87
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอบได้อย่างเหมาะสม	0.94	0.84	1.80
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน	0.92	0.85	1.25
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อุ้ยเสมอ	0.81	0.63	2.33
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.95	0.85	1.94
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน	0.83	0.75	1.09
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ	0.95	0.78	2.98
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคทฤษฎี	0.95	0.79	2.78*
นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกัน	1.00	0.88	0.04
นักศึกษามีความสนใจในการเรียน	0.42	0.53	- 1.23
นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.52	0.47	0.57
นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน	0.91	0.85	0.93
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.70	0.56	1.72

ตาราง 32 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	t
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่สภาพเก่าและชำรุด	0.45	0.62	-1.91
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.91	0.88	0.44
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.75	0.76	-0.20
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.73	0.76	-0.40
ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนของนักศึกษา	0.88	0.79	1.24
รวม	0.83	0.76	2.60

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นในเรื่อง นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 33 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้านการวัดผล
และประเมินผล จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ด้านการวัดและประเมินผล	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	t
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและ ประเมินผลร่วมกัน	0.88	0.84	0.60
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน	0.33	0.29	0.42
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจขั้นเรียน	0.92	0.82	1.69
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การฝึกปฏิบัติ	0.97	0.97	-0.06
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ	0.88	0.85	0.37
การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อย เกินไป	0.56	0.49	0.88
การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ ปฏิบัติ	0.89	0.88	0.15
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน	0.44	0.56	-1.39
การวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความ ต้องการของนักศึกษา	0.72	0.71	0.16
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการ แก้ปัญหา	0.86	0.85	0.10
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการ แก้ปัญหา	0.84	0.90	-0.91
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติมีจำนวน น้อย	0.66	0.63	0.28

ตาราง 33 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	t
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน	0.66	0.62	0.46
ขาดวัสดุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ	0.67	0.65	0.30
รวม	0.73	0.72	0.49

จากตาราง 33 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้ระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้าน
การนำไปใช้ จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ด้านการนำไปใช้	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	t
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	0.98	0.99	-0.04
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียน	0.98	0.87	2.58
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	1.00	0.93	0.04
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้	0.97	0.96	0.38
สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้	1.00	1.00	0.00
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.89	0.90	2.12
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน	1.00	0.97	0.37
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียนวิชาชีพต่อกายนอกเรือนจำได้	0.94	0.94	-1.87
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	0.98	0.91	1.87
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	0.95	0.96	-0.08
รวม	0.98	0.94	2.16

จากตาราง 34 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

3.6.3 ด้านภูมิลาเนา

ตาราง 35 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้าน
เนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามภูมิลาเนา

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ในเขตเมือง	ในเขตชนบท	t
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	0.97	0.95	0.52
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.85	0.81	0.62
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	0.97	0.95	0.52
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้	0.93	0.89	0.79
เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป	0.49	0.47	0.19
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และ แก้ปัญหาเป็น	0.93	0.94	-0.19
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของ นักศึกษา	0.74	0.75	-0.19
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพภูมิลาเนาเดิมของ นักศึกษา	0.65	0.66	-0.66
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา	0.79	0.81	-0.26
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	0.97	0.92	1.25
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา	0.49	0.50	-0.17
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้ น้อย	0.65	0.69	-0.49
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็นรายวิชาย่อย	0.79	0.83	-0.50
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไป เป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อภายนอกได้	0.96	0.97	-0.38

ตาราง 35 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	านเขตเมือง	านเขตชนบท	t
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ	0.97	1.00	-0.37
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขวางขึ้น	0.94	0.94	0.09
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.57	0.55	0.31
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติไว้น้อย	0.65	0.66	-0.11
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต	0.97	0.94	0.91
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.81	0.77	0.23
รวม	0.80	0.80	0.23

จากตาราง 35 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมือง และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบท มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

ตาราง 36 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิภาค

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ในเขตเมือง	ในเขตชนบท	t
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา	0.85	0.95	-1.94
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.93	0.95	-0.64
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ	0.96	0.94	0.47
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม	0.88	0.89	-1.15
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน	0.96	0.81	2.64
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อยู่เสมอ	0.74	0.70	0.41
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.91	0.89	0.40
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน	0.79	0.78	0.18
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ	0.87	0.86	0.14
นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎี	0.91	0.83	1.43
นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกัน	0.96	0.92	0.81
นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.44	0.52	- 0.85
นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.47	0.52	-1.19
นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน	0.91	0.84	1.19
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.60	0.66	-0.63

ตาราง 36 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ในเขตเมือง	ในเขตชนบท	t
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่ในสภาพเก่าและชำรุด	0.62	0.45	1.91
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.90	0.89	0.12
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.68	0.84	-2.27
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.68	0.83	-2.03
ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะกับความหนาแน่นของนักศึกษา	0.82	0.84	-0.31
รวม	0.79	0.80	-1.11

จากตาราง 36 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบทมีความคิดเห็น ด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นในเรื่องครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา และโต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 37 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามภูมิภาค

ด้านการวัดและประเมินผล	ในเขตเมือง	ในเขตชนบท	t
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน	0.88	0.83	0.88
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน	0.32	0.27	0.33
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน	0.90	0.84	0.91
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	0.99	0.95	1.07
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ	0.93	0.80	2.19
การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้ไม่น้อยเกินไป	0.44	0.61	-1.95
การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ	0.90	0.88	0.40
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน	0.50	0.50	0.00
การวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา	0.71	0.72	0.16
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.87	0.84	0.39
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.87	0.88	-0.13
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติมีจำนวนน้อย	0.66	0.63	0.44

ตาราง 37 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ในเขตเมือง	ในเขตชนบท	t
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน	0.68	0.59	0.98
ขาดวัสดุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ	0.66	0.66	0.07
รวม	0.74	0.72	0.66

จากตาราง 37 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบท มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นในเรื่องการวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 38 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการนำไปใช้ จำนวนตามภูมิภาค

ด้านการนำไปใช้	ในเขตเมือง	ในเขตชนบท	t
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	1.00	0.97	-0.37
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียน	0.93	0.92	0.10
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	0.96	0.97	-0.38
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้	0.99	0.94	1.44
สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้	1.00	1.00	0.00
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.94	0.94	0.09
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	0.99	0.89	0.04
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียนวิชาชีพต่อภายนอกเรือนจำได้	0.96	0.92	0.81
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	0.94	0.95	-0.30
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	0.96	0.95	0.08
รวม	0.96	0.95	0.55

จากตาราง 38 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบท มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

3.6.4 ด้านระยะเวลาที่ต้องโทษ

ตาราง 39 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหา และหลักสูตร จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี	F
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	1.00	0.92	0.97	0.92
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.93	0.88	0.81	0.89
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	1.00	0.88	0.98	3.00*
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้	0.86	0.84	0.94	1.34
เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป	0.29	0.52	0.49	1.17
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทาเป็น และแก้ปัญหา เป็น	1.00	0.88	0.94	1.04
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา	0.93	0.68	0.73	1.56
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพภูมิลาเนาเดิมของนักศึกษา	0.57	0.68	0.66	0.24
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา	0.57	0.84	0.83	2.71*
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	1.00	0.84	0.97	3.76*
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา	0.43	0.48	0.51	0.15
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	0.64	0.64	0.68	0.08

ตาราง 39 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี	F
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็นรายวิชา ย่อย	0.86	0.80	0.81	0.11
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็น พื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้	0.93	1.00	0.96	0.73
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถ ประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ	1.00	0.96	0.90	0.68
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้ นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขึ้น	1.00	0.92	0.94	0.54
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย	0.71	0.48	0.56	0.99
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติไว้น้อย	0.79	0.68	0.62	0.75
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการ ประกอบอาชีพในอนาคต	0.93	0.96	0.96	0.12
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.79	0.64	0.83	2.10
รวม	0.81	0.78	0.81	0.82

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 39 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง

ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหาและหลักสูตรจำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน เมื่อพบความแตกต่างกันจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนและทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ q - Statistic เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ดังปรากฏในตาราง 40 - 43 ดังต่อไปนี้

ตาราง 40 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.22	0.11	3.00*
ภายในกลุ่ม	129	4.60	0.04	
รวม	131	4.81		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกันมีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 41 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก

ระยะเวลาที่ต้องโทษ	$\bar{X}$	5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี
		0.88	0.98	1.00
5 - 10 ปี	0.88	-	0.10*	0.12*
มากกว่า 10 ปี	0.98		-	0.02
ต่ำกว่า 5 ปี	1.00			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 42 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตร
ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.84	0.42	2.71*
ภายในกลุ่ม	129	20.04	0.115	
รวม	131	20.88		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา สอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 43 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา

ระยะเวลาที่ต้องโทษ	ต่ำกว่า 5 ปี มากกว่า 10 ปี 5 - 10 ปี			
	$\bar{X}$	0.57	0.83	0.84
ต่ำกว่า 5 ปี	0.57	-	0.26	0.27*
มากกว่า 10 ปี	0.83		-	0.01
5 - 10 ปี	0.84			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 43 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี กับ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา สอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 44 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี	F
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา	0.93	0.88	0.90	0.12
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.86	0.96	0.95	0.96
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ	0.93	0.96	0.95	0.09
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม	0.92	0.92	0.87	0.37
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน	0.93	0.88	0.88	0.14
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อุปกรณ์	0.79	0.80	0.69	0.77
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.93	0.96	0.88	0.74
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน	0.79	0.84	0.77	0.25
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ	0.79	0.92	0.86	0.69
นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎี	0.79	0.88	0.88	0.50
นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกัน	0.93	1.00	0.92	0.99
นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.50	0.48	0.47	0.02
นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.57	0.40	0.51	0.02

ตาราง 44 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี	F
นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียน				
การสอนในห้องเรียนทุกคน	0.71	0.88	0.90	2.06
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.50	0.64	0.65	0.54
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่นสภาพ				
เก่าและชำรุด	0.64	0.60	0.51	0.69
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.93	0.96	0.87	0.91
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.71	0.68	0.78	0.66
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.64	0.64	0.80	1.76
ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะกะกับ				
จำนวนของนักศึกษา	0.85	0.72	0.86	1.42
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	0.78	0.80	0.80	0.82

จากตาราง 44 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องทบทวนต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ เช่นกัน

ตาราง 45 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผล จำนวนตามระยะเวลาที่ต้องโทษ

ด้านการวัดและประเมินผล	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี	F
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน	1.00	0.80	0.85	1.51
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนนการวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน	0.36	0.40	0.28	0.74
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	0.86	0.88	0.87	0.02
การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ	1.00	0.96	0.97	0.26
การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้น้อยเกินไป	1.00	0.88	0.84	1.38
การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ	0.50	0.48	0.54	0.14
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน	0.79	0.80	0.92	2.34
การวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา	0.64	0.48	0.48	0.63
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.43	0.80	0.73	3.39*
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.93	0.72	0.88	0.81
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา	0.93	0.80	0.88	3.81*

ตาราง 45 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี	F
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ มีจำนวนน้อย	0.71	0.80	0.59	2.06
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ ไม่ได้มาตรฐาน	0.64	0.76	0.60	1.60
ขาดวัสดุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในการทดสอบ ภาคปฏิบัติ	0.71	0.72	0.63	0.42
รวม	0.75	0.73	0.72	0.22

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล ยึดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา และการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎี เน้นกระบวนการแก้ปัญหา

งานการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้านวัดผลประเมินผล จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ เมื่อพบความแตกต่างกันจึงวิเคราะห์ความแปรปรวน และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ q - Statistic เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ดังปรากฏในตาราง 46 - 48 ต่อไปนี้

ตาราง 46 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวัดผลและประเมินผลยึดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.35	0.68	3.39*
ภายในกลุ่ม	129	25.71	0.20	
รวม	131	27.06		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลยึดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 47 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลยืดหยุ่นได้
ตามความต้องการของนักศึกษา

		ต่ำกว่า 5 ปี	มากกว่า 10 ปี	5 - 10 ปี
ระยะเวลาที่ต้องโทษ	$\bar{X}$	0.43	0.73	0.80
ต่ำกว่า 5 ปี	0.43	-	0.30*	0.37*
มากกว่า 10 ปี	0.73		-	0.07
5 - 10 ปี	0.80			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 47 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปี และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 48 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการเรียนการสอน
 ที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.60	0.30	3.81*
ภายในกลุ่ม	129	15.67	0.21	
รวม	131	16.27		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 48 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็น
 เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 49 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ
ในกระบวนการแก้ปัญหา

ระยะเวลาที่ต้องโทษ	$\bar{x}$	5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี
		0.80	0.88	0.93
5 - 10 ปี	0.80	-	0.08	0.13*
มากกว่า 10 ปี	0.88		-	0.05
ต่ำกว่า 5 ปี	0.93			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 49 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี
กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
ภาคปฏิบัติในกระบวนการแก้ปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 50 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้านการนำ
ไปใช้ จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ

ด้านการนำไปใช้	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี	F
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	0.86	1.00	1.00	9.61*
มีความมั่นใจในความรู้แลทักษะที่ได้รับ จากการเรียน	0.93	0.96	0.91	0.29
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	0.93	0.92	0.97	0.91
สามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้	0.93	0.92	0.98	1.16
สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ภายในครอบครัวได้	1.00	1.00	1.00	0.00
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติ อยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.86	0.92	0.96	1.16
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน	0.93	0.96	1.00	2.77
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียน วิชาชีพต่อภายนอกเรือนจำได้	0.93	0.88	0.96	1.03
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	1.00	0.88	0.96	1.60
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษา ด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	1.00	0.84	0.98	4.98*
รวม	0.94	0.93	0.97	1.92

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 50 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านนาไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ และสามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้านการนาไปใช้ จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษ เมื่อพบความแตกต่างจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนและทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ q - Statistic เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ดังปรากฏในตาราง 51-54 ต่อไปนี้

ตาราง 51 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการนาไปใช้ที่เกี่ยวกับการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.26	0.13	9.61*
ภายในกลุ่ม	129	1.71	0.01	
รวม	131	1.97		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 51 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 52 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ

ระยะเวลาที่ต้องโทษ	ต่ำกว่า 5 ปี			5 - 10 ปี			มากกว่า 10 ปี		
	$\bar{x}$	0.87	1.00	$\bar{x}$	1.00	1.00	$\bar{x}$	1.00	1.00
ต่ำกว่า 5 ปี	0.87	-	0.13*	0.87	-	0.13*	0.87	-	0.13*
5 - 10 ปี	1.00			1.00	-		1.00		
มากกว่า 5 ปี	1.00			1.00			1.00		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 52 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 53 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการนำไปใช้ที่เกี่ยวกับ
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อการศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.41	0.21	4.98*
ภายในกลุ่ม	129	5.32	0.04	
รวม	131	5.73		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 53 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับ สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อการศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 54 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับสามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อ
 ศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

		5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี
ระยะเวลาที่ต้องโทษ	$\bar{X}$	0.84	0.98	1.00
ระหว่าง 5 - 10 ปี	0.84	-	0.14	0.16*
มากกว่า 10 ปี	0.98		-	0.12
ต่ำกว่า 5 ปี	1.00			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 54 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี
 กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสามารถนำไปเป็น
 พื้นฐานเพื่อการศึกษาด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6.5 ด้านสาขาวิชาอาชีพ

ตาราง 55 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านเนื้อหา และหลักสูตร จำนวนตามสาขาวิชาอาชีพ

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ช่างยนต์	ช่างไม้	ช่างตัดผม	เกษตร	F
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการ ของนักศึกษา	1.00	0.95	1.00	0.90	1.25
เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	0.68	0.94	0.53	0.95	9.30*
เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	1.00	0.92	1.00	1.00	1.75
เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถปรับ เปลี่ยนได้	0.89	0.91	0.94	0.90	0.10
เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป	0.43	0.48	0.59	0.43	0.43
เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	0.96	0.92	0.94	0.90	0.26
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิม ของนักศึกษา	0.86	0.73	0.71	0.67	0.81
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพภูมิลาเนา เดิมของนักศึกษา	0.61	0.65	0.71	0.67	0.16
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา	0.64	0.82	0.94	0.86	2.42
เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	0.96	0.94	1.00	0.90	0.94
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา	0.50	0.50	0.53	0.42	0.15
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	0.68	0.68	0.53	0.71	0.69
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็น รายวิชาย่อย	0.68	0.83	0.82	0.90	1.55

ตาราง 55 (ต่อ)

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ช่างยนต์	ช่างไม้	ช่างตัดผม	เกษตร	F
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไป เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้	0.96	1.00	0.82	0.95	4.12*
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ	1.00	0.97	1.00	1.00	0.67
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้ นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขึ้น	1.00	0.94	0.94	0.86	0.36
หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้ให้น้อย	0.61	0.53	0.41	0.71	1.46
หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติ ไว้ให้น้อย	0.75	0.62	0.59	0.67	0.48
หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางใน การประกอบอาชีพในอนาคต	0.96	0.95	1.00	0.90	0.68
หลักสูตรมีความยืดหยุ่น	0.75	0.80	0.76	0.81	1.44
รวม	0.75	0.81	0.79	0.81	0.14

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 55 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนสาขาวิชาอาชีพช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรม มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้

ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อันเนื่องมาจากและหลักสูตร จากเนกตาม สาขาวิชาที่ศึกษา เมื่อพบความแตกต่างกันจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนและทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่โดยใช้ q - Statistic เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ดังปรากฏในตาราง 56 - 59 ต่อไปนี้

ตาราง 56 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้าน เนื้อหาและ หลักสูตร เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	3.28	1.09	9.30*
ภายในกลุ่ม	128	15.05	0.12	
รวม	131	18.33		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 56 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านเนื้อหาและหลักสูตรกับ เนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 57 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย

สาขาวิชา	$\bar{X}$	ช่างตัดผม	ช่างยนต์	ช่างไม้	เกษตรกรรม
		0.53	0.68	0.94	0.95
ช่างตัดผม	0.53	-	0.15	0.41*	0.42*
ช่างยนต์	0.68		-	0.26*	0.27*
ช่างไม้	0.94			-	0.01
เกษตรกรรม	0.95				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 57 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาสาขาวิชาช่างตัดผมมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายวิชาช่างไม้ และนักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาเกษตรกรรม นักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาช่างยนต์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน นักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาช่างไม้และนักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาเกษตรกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 58 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านเนื้อหาและ
หลักสูตรเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	0.42	0.14	4.12*
ภายในกลุ่ม	128	4.39	0.03	
รวม	131	4.81		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 58 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้ แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 59 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้

สาขาวิชา	ช่างตัดผม เกษตรกรรม ช่างยนต์ ช่างไม้				
	$\bar{x}$	0.82	0.95	0.96	1.00
ช่างตัดผม	0.82	-	0.13*	0.14*	0.18*
เกษตรกรรม	0.95		-	0.01	0.05
ช่างยนต์	0.96			-	0.04
ช่างไม้	1.00				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 59 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาช่างตัดผมมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาช่างยนต์และสาขาวิชาช่างไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 60 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาอาชีพ

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ช่างยนต์	ช่างไม้	ช่างตัดผม	เกษตร	F
ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา	1.00	0.89	0.88	0.81	1.74
ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน	0.96	0.94	1.00	0.86	1.30
ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์การสอนภาคปฏิบัติ	1.00	0.95	1.00	0.81	3.69*
ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม	0.93	0.91	1.00	0.67	4.69*
ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน	0.93	0.89	0.82	0.86	0.45
ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อยู่เสมอ	0.71	0.77	0.59	0.67	0.88
ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.89	0.94	0.82	0.86	0.90
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน	0.86	0.80	0.76	0.67	0.92
นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ	0.82	0.94	0.76	0.76	2.35
นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎี	0.86	0.92	0.82	0.76	1.43
นักศึกษามีความมั่นใจในชั้นเรียน	0.93	0.98	0.82	0.95	1.75
นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน	0.50	0.41	0.65	0.52	1.14
นักศึกษามักกล้าแสดงออกในชั้นเรียน	0.50	0.42	0.53	0.67	1.29
นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน	0.86	0.86	0.94	0.90	0.33

ตาราง 60 (ต่อ)

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ช่างยนต์	ช่างไม้	ช่างตัดผม	เกษตร	F
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ	0.50	0.74	0.53	0.52	2.52
วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่อยู่ในสภาพเก่าและชำรุด	0.50	0.52	0.59	0.62	0.34
ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ	0.89	0.89	0.94	0.86	0.23
โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา	0.71	0.71	0.94	0.81	1.49
โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา	0.82	0.65	0.82	0.90	2.52
ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะ กับจำนวนของนักศึกษา	0.79	0.79	1.00	0.90	1.89
รวม	0.80	0.80	0.81	0.77	0.30

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 60 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนสาขาวิชาอาชีพช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรม มีความเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์การสอนในภาคปฏิบัติ และครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม

ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านวิธีการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาที่ศึกษา เมื่อพบความแตกต่างจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนและทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ q - Statistic เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ดังปรากฏในตาราง 61 - 64 ดังต่อไปนี้

ตาราง 61 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์การสอนในภาคปฏิบัติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	0.53	1.18	3.69*
ภายในกลุ่ม	128	6.10	0.04	
รวม	131	6.23		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 61 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์การสอนในภาคปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 62 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับครูผู้สอนในทักษะและประสิทธิภาพการสอนในภาคปฏิบัติ

สาขาวิชา	เกษตรกรรม ช่างไม้ ช่างยนต์ ช่างตัดผม				
	$\bar{X}$	0.81	0.95	1.00	1.00
เกษตรกรรม	0.81	-	0.14*	0.19*	0.19*
ช่างไม้	0.95		-	0.05	0.05
ช่างยนต์	1.00			-	-
ช่างตัดผม	1.00				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 62 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาเกษตรกรรมมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาช่างไม้ สาขาวิชาช่างยนต์ และสาขาวิชาช่างตัดผม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 63 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวิธีการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.32	0.44	4.69
ภายในกลุ่ม	128	11.98	0.09	
รวม	131	13.30		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 63 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 64 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์
ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม

สาขาวิชา	$\bar{X}$	เกษตรกรรม	ช่างไม้	ช่างยนต์	ช่างตัดผม
		0.67	0.91	0.93	1.00
เกษตรกรรม	0.67	-	0.24*	0.26*	0.33*
ช่างไม้	0.91		-	0.02	0.09
ช่างยนต์	0.93			-	0.07
ช่างตัดผม	1.00				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 64 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สาขาวิชาเกษตรกรรม มีความคิดเห็นแตกต่าง
กับนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาช่างไม้ สาขาวิชาช่างยนต์ และสาขาวิชาช่างตัดผม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตาราง 65 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการวัด และประเมินผล จากเนกตามสาขาวิชาอาชีพ

ด้านการ วัดและประเมินผล	ช่างยนต์	ช่างไม้	ช่างตัดผม	เกษตร	F
ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัด และประเมินผลร่วมกัน	0.82	0.83	0.88	0.95	0.73
ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน	0.25	0.35	0.29	0.29	0.33
การวัดผลพิจารณาจากความสนใจชั้นเรียน	0.89	0.88	0.88	0.81	0.29
การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการฝึกปฏิบัติ	1.00	0.97	0.94	0.95	0.51
การวัดและประเมินผล เน้นทักษะในการปฏิบัติ	0.96	0.83	0.76	0.90	1.55
การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้ น้อยเกินไป	0.54	0.55	0.47	0.48	0.17
การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงาน ที่ปฏิบัติ	0.93	0.89	0.76	0.90	1.03
การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็น มาตรฐาน	0.54	0.47	0.35	0.67	1.40
การวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตาม ความต้องการของนักศึกษา	0.54	0.79	0.71	0.71	2.07
การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการ แก้ปัญหา	0.89	0.80	0.94	0.90	1.07
การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการ แก้ปัญหา	0.86	0.88	0.88	0.86	0.05
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ มีจำนวนน้อย	0.61	0.68	0.47	0.71	1.08

ตาราง 65 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ช่างยนต์	ช่างไม้	ช่างตัดผม	เกษตร	F
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ					
ไม่ได้มาตรฐาน	0.64	0.64	0.47	0.76	1.15
ขาดวัตถุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในการทดสอบการ					
ภาคปฏิบัติ	0.61	0.68	0.65	0.67	0.16
รวม	0.96	0.96	0.96	0.96	0.70

จากตาราง 65 แสดงว่า โดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนสาขาวิชาอาชีพช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรม มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

ตาราง 66 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการ
 นำใบใช้ จำแนกตามสาขาวิชาอาชีพ

ด้านการนำไปใช้	ช่างยนต์	ช่างไม้	ช่างตัดผม	เกษตร	F
มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ	1.00	0.98	1.00	0.95	0.72
มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ได้รับจาก การเรียน	0.86	0.95	0.94	0.90	0.94
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้	0.96	0.97	0.94	0.90	0.12
สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้	1.00	0.95	1.00	0.90	1.25
สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายใน ครอบครัวได้	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00
ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติอยู่ให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.93	0.95	0.88	0.95	0.44
ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	1.00	0.98	1.00	0.95	0.72
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียนวิชาชีพต่อ ภายนอกเรือนจำได้	0.96	0.92	0.94	0.95	0.21
สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้	0.93	0.94	0.94	1.00	0.47
สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเอง ให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น	1.00	0.91	1.00	1.00	2.13
รวม	0.81	0.81	0.81	0.81	0.04

จากตาราง 66 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนสาขาวิชาอาชีพช่างยนต์
 ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรม มีความคิดเห็นด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มี
 นัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 ทุกข้อเช่นกัน

4. การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในตอนนี้เป็น การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น ในด้านเนื้อหาและหลักสูตรวิธีการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การนำไปใช้ ครูผู้สอน ตัวผู้เรียน สิ่งอำนวยความสะดวก และข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังปรากฏในตาราง 67 - 74 ต่อไปนี้

ตาราง 67 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร

ด้านเนื้อหาและหลักสูตร	ค่าความถี่
เนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสม	54
เนื้อหาสาระบางตอนขาดความทันสมัย	48
เนื้อหาและหลักสูตรน้อยเกินไป	43
เนื้อหาและหลักสูตรมีความรวบรัดมากเกินไป	32
ควรปรับปรุงเนื้อหาและหลักสูตรให้ทันสมัย	11
รวม	188

จากตาราง 67 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพส่วนใหญ่มองมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาและหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสม ระดับค่าความถี่ 54 เนื้อหาสาระบางตอนขาดความทันสมัย ระดับค่าความถี่ 48 เนื้อหาและหลักสูตรน้อยเกินไป ระดับค่าความถี่ 43 เนื้อหาและหลักสูตรมีความรวบรัดมากเกินไป ระดับค่าความถี่ 32 และควรปรับปรุงเนื้อหาและหลักสูตรให้ทันสมัย ระดับค่าความถี่ 11

ตาราง 68 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีวพระยะสั้น ด้านวิธีการเรียนการสอน

ด้านวิธีการเรียนการสอน	ค่าความถี่
ขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกภาคปฏิบัติ	67
เวลาในการฝึกปฏิบัติน้อย	51
ขาดอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย	36
ไม่ควรรใช้วิธีการบรรยายแต่อย่างเดียว	14
รวม	168

จากตาราง 68 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่อายุส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านวิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกภาคปฏิบัติ ระดับค่าความถี่ 67 เวลาในการฝึกปฏิบัติน้อย ระดับค่าความถี่ 51 ขาดอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย ระดับค่าความถี่ 36 และไม่ควรรใช้วิธีการบรรยายแต่อย่างเดียว ระดับค่าความถี่ 14

ตาราง 69 ค่าความถี่ และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	ค่าความถี่
ควรเน้นทักษะในด้านการปฏิบัติ	48
มีความยุติธรรมและมาตรฐานในการวัดและประเมินผล	25
ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการทดสอบภาคปฏิบัติ	19
รวม	92

จากตาราง 69 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่นายอาชีพส่วนใหญ่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ ควรเน้นทักษะในด้านการปฏิบัติ ระดับค่าความถี่ 48 มีความยุติธรรมและมาตรฐานในการวัดและประเมินผล ระดับค่าความถี่ 25 และขาดวัสดุอุปกรณ์ในการทดสอบภาคปฏิบัติ ระดับค่าความถี่ 19

ตาราง 70 ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการนำไปใช้

ด้านนำไปใช้	ค่าความถี่
ต้องศึกษาเพิ่มเติมภายนอกก่อนนำไปประกอบเป็นอาชีพ	56
ต้องฝึกทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติมก่อนนำไปประกอบอาชีพ	51
สามารถนำไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษได้	49
รวม	156

จากตาราง 70 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพส่วนใหญ่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการนำไปใช้ ได้แก่ ต้องศึกษาเพิ่มเติมภายนอกก่อนนำไปประกอบเป็นอาชีพ ระดับค่าความถี่ 56 ต้องฝึกทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติมก่อนนำไปประกอบอาชีพ ระดับค่าความถี่ 51 และสามารถนำไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษได้ ระดับค่าความถี่ 49

ตาราง 71 ค่าความถี่ และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านครูผู้สอน

ด้านครูผู้สอน	ค่าความถี่
ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในด้านทฤษฎีและมีทักษะในการปฏิบัติเป็นอย่างดี	28
ควรมีความรู้กว้างขวางนอกเหนือจากเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	22
เข้าใจและสามารถใช้จิตวิทยากับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี	12
มีความสามารถในการสอน	5
รวม	67

จากตาราง 71 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพส่วนใหญ่มีความคิดเห็น และข้อเสนอแนะด้านครูผู้สอน ได้แก่ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในด้านทฤษฎีและมีทักษะในการปฏิบัติเป็นอย่างดี ระดับค่าความถี่ 28 ควรมีความรู้กว้างขวางนอกเหนือจากเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ระดับค่าความถี่ 22 เข้าใจและสามารถใช้จิตวิทยากับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ระดับค่าความถี่ 12 และมีความสามารถในการสอน ระดับค่าความถี่ 5

ตาราง 72 ค่าความถี่และคำร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน ด้านตัวผู้เรียน

ด้านตัวผู้เรียน	ค่าความถี่
ผู้เรียนบางคนขาดความตั้งใจ	24
มีความรู้พื้นฐาน และความสามารถส่วนตัวแตกต่างกันมาก	19
ผู้เรียนบางคนขาดความพร้อมในการเรียน	8
ยอดงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติมากเกินไป	4
รวม	55

จากตาราง 72 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนบางคนขาดความตั้งใจ ระดับค่าความถี่ 24 มีความรู้พื้นฐานและความสามารถส่วนตัวแตกต่างกันมาก ระดับค่าความถี่ 19 ผู้เรียนบางคนขาดความพร้อมในการเรียน ระดับค่าความถี่ 8 และยอดงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติมากเกินไป ระดับค่าความถี่ 4

ตาราง 73 ค่าความถี่ และค่าร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ค่าความถี่
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกปฏิบัติอยู่ในสภาพเก่าและชำรุด	17
มีเสียงดังรบกวนจากห้องเรียนข้างเคียง	6
ควรมีอุปกรณ์ประกอบการสอนที่ทันสมัยและมีจำนวนมากพอเพียงกับผู้เรียน	5
รวม	28

จากตาราง 73 แสดงว่า นักศึกษาผู้สูงอายุอาชีพส่วนใหญ่มองเห็นและข้อเสนอแนะด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกปฏิบัติอยู่ในสภาพเก่าและชำรุด ระดับค่าความถี่ 17 มีเสียงดังรบกวนจากห้องเรียนข้างเคียง ระดับค่าความถี่ 6 และควรมีอุปกรณ์ประกอบการสอนที่ทันสมัยและมีจำนวนมากพอเพียงกับผู้เรียน ระดับค่าความถี่ 5

ตาราง 74 ค่าความถี่ และคำร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น	ค่าความถี่
เวลาในการฝึกภาคปฏิบัติน้อยเกินไปทำให้ฝึกปฏิบัติได้ไม่ทั่วถึง	26
ควรเพิ่มเนื้อหาในหลักสูตรให้มากยิ่งขึ้น	21
ควรประสานงานกับหน่วยงานทั้งของภาครัฐและเอกชนในการจัดหางานให้กับผู้ต้องชั่งภายหลังที่พ้นโทษแล้ว	11
โรงเรียนควรจัดหาหนังสือ เอกสาร และตำราประกอบการเรียนที่ทันสมัยให้กับผู้เรียน	9
ควรเปิดสอนวิชาอาชีพในหลักสูตรหรือสาขาวิชาอื่นให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น	5
ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ต้องชั่งทราบให้ทั่วถึง	2
รวม	74

จากตาราง 74 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพส่วนใหญ่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ได้แก่ เวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยเกินไป ทำให้ฝึกปฏิบัติได้ไม่ทั่วถึง ระดับค่าความถี่ 26 ควรเพิ่มเนื้อหาในหลักสูตรให้มากยิ่งขึ้น ระดับค่าความถี่ 21 ควรประสานงานกับหน่วยงานทั้งของภาครัฐและเอกชนในการจัดหางานให้กับผู้ต้องชั่งภายหลังที่พ้นโทษแล้ว ระดับค่าความถี่ 11 โรงเรียนควรจัดหาหนังสือ เอกสารและตำราประกอบการเรียนที่ทันสมัยให้กับผู้เรียน ระดับค่าความถี่ 9 ควรเปิดสอนวิชาอาชีพให้หลักสูตรหรือสาขาวิชาอื่นให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ระดับค่าความถี่ 5 และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ต้องชั่งทราบให้ทั่วถึง ระดับค่าความถี่ 2

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน รวม 4 ด้านคือ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาอาชีพพระยะสัน ทั้ง 4 ด้านจำแนกตามอายุ พื้นความรู้เดิม ภูมิภาคและระยะเวลาที่ต้องโทษ และสาขาวิชาอาชีพที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

1. เป็นแนวทางในการนำมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานจัดการศึกษาวิชาอาชีพพระยะสัน และฝึกทักษะด้านอาชีพกับผู้ต้องขังได้ตรงตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ของกรมราชทัณฑ์ ทั้งเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงสุด
2. เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและการกำหนดนโยบายในการช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ต้องขังให้มีอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัวหลังจากพ้นโทษโดยสุจริต ทั้งเพื่อเป็นการป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหวนกลับไปประพฤติปฏิบัติตัวและกระทำความผิดซ้ำขึ้นอีก
3. เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนในการให้ความร่วมมือประสานงาน เพื่อการจัดฝึกทักษะวิชาอาชีพและการดำเนินงานการศึกษานอกระบบโรงเรียนร่วมกัน อาทิเช่น กรมราชทัณฑ์ กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย กรมการศึกษา

นอกโรงเรียน กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจำทั้งสี่ด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจำทั้งสี่ด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจำทั้งสี่ด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจำทั้งสี่ด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาสาขาวิชาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจำทั้งสี่ด้านแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจำกลางคลองเปรม ประจำปีการศึกษา 2535 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังที่สมัครเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ ประจำปีการศึกษา 2535 รวม 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาช่างยนต์ วิชาช่างไม้ วิชาช่างตัดผม และวิชาชีพเกษตรกรรม จำนวนรวม 264 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มประชากรตามข้อ 1 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 132 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรม โดยหาคุณภาพของเครื่องมือด้วยการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) และการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองกับผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพในเรือนจากกลางคลองเปรม แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และได้รับแบบสัมภาษณ์กลับคืนทั้งหมดจำนวน 132 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100.00

2. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามดังกล่าวกลับมาแล้ว ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนจน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับกลับมาแล้ว นำมาจัดทาสี และกรอกตัวเลขลงในกระดาษทาสี

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอส (SPSS) หรือชุดสถิติสำหรับสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science) (Nie, 1975 : 465 - 514) โดยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1.1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ คิดเป็นความถี่และค่าร้อยละ

2.1.2 ส่วนที่เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น กระทำโดยการแจกแจงความถี่ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.1.3 ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ อายุ และพื้นฐานความรู้เดิม และภูมิลาเนา โดยการใช้การทดสอบค่าที (T-test)

2.1.4 ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า 2 กลุ่ม คือ ระยะเวลาที่ต้องโทษและสาขาวิชาชีพที่ศึกษา โดยการใช้การทดสอบค่าเอฟ (F - test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ Studentized - q - Statistic)

2.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่เป็นข้อความปลายเปิดใช้วิธีการวิเคราะห์ที่ข้อมูล ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่

1.1 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้าน เนื้อหาและหลักสูตรอยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่นักศึกษา คิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ยกเว้นในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการวัดเกินใบ และเนื้อหา วิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

1.2 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ด้าน วิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่นักศึกษา คิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ยกเว้นในเรื่องเกี่ยวกับนักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน และนักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

1.3 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้าน การวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่นักศึกษา คิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ยกเว้นในเรื่องเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการ ำห้คะแนนอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

1.4 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้าน การนำไปใช้อยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่นักศึกษา คิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยทุกข้อ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นทั้งสี่ด้าน จำแนกตามตัวแปร คือ อายุ พื้นฐานความรู้เดิม ภูมิลำเนา ระยะเวลาที่ต้องโทษ และสาขาวิชาอาชีพที่ศึกษา ปรากฏผลดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปร

2.1.1 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านเนื้อหาและหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งสองกลุ่ม

2.1.2 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษา และนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งสองกลุ่ม

2.1.3 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตเมือง และนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งสองกลุ่ม

2.1.4 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านเนื้อหา และหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งสามกลุ่ม

2.1.5 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งสี่กลุ่ม

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปร

2.2.1 อายุ

1) นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น

2.2.3 ภูมิลาเนา

1) นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลาเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านเนื้อหา และหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

2) นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลาเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านวิธีการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน ใ้ติ้และแก้ใ้มีขนาดที่เหมาะสมกับนักศึกษาและใ้ติ้และแก้ใ้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา

3) นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลาเนาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การวัดและประเมินผล เน้นทักษะในการปฏิบัติ

4) นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลาเนาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านการนำไปใช้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

2.2.4 ระยะเวลาที่ต้องโทษ

1) นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านเนื้อหาและหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง

2) นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านวิธีการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

3) นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การวัดและประเมินผลยึดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา และการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา

4) นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาต่อด้วยตนเอง ให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

2.2.5 สาขาวิชาที่ศึกษา

1) นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านเนื้อหาและหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ภายนอกได้

2) นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ และครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม

3) นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

4) นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านการนำไปใช้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นเพิ่มเติมของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสม เนื้อหาสาระบางตอนขาดความทันสมัย เนื้อหาและหลักสูตรน้อยเกินไป มีความรวบรัดมากเกินไป และควรปรับปรุงเนื้อหาและหลักสูตรให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ ในด้านวิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกภาคปฏิบัติ เวลาในการฝึกภาคปฏิบัติน้อย ขาดอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย และไม่ควรรู้วิธีการบรรยายแต่อย่างใดในส่วนด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ ควรเน้นทักษะในด้านการปฏิบัติ มีความยุติธรรมและมีมาตรฐานในการวัดและประเมินผล และขาดวัสดุอุปกรณ์ในการทดสอบภาคปฏิบัติ สำหรับการนำไปใช้ ได้แก่ ต้องศึกษาเพิ่มเติมภายนอกก่อนนำไปประกอบเป็นอาชีพ ต้องฝึกทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติมก่อนนำไปประกอบอาชีพ และสามารถนำไปประกอบอาชีพภายหลังทันโทษได้

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพ มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นเพิ่มเติมในด้านครูผู้สอน ได้แก่ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในด้านทฤษฎีและมีทักษะในการปฏิบัติเป็นอย่างดี ควรมีความรู้กว้างขวางนอกเหนือจากเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เข้าใจและสามารถเข้าใจจิตวิทยาของผู้เรียนได้อย่างดี และมีความสามารถในการสอน ส่วนในด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนบางคนขาดความตั้งใจ มีความรู้พื้นฐานและความสามารถส่วนตัวแตกต่างกัน ผู้เรียนบางคนขาดความพร้อมในการเรียน และยอดงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติมีมากเกินไป สำหรับในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกปฏิบัติอยู่ในสภาพเก่าและชำรุด มีเสียงดังรบกวนจากห้องข้างเคียง และควรมีอุปกรณ์ประกอบการสอนที่ทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอกับผู้เรียน และด้านความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ได้แก่ เวลาในการฝึกปฏิบัติ น้อยเกินไป ทำให้ฝึกปฏิบัติได้ไม่ทั่วถึง ควรเพิ่มเนื้อหาในหลักสูตรให้มากยิ่งขึ้น ควรประสานงานกับหน่วยงานทั้งของภาครัฐและเอกชนในการจัดหางานให้กับผู้ต้องขังภายหลังที่พ้นโทษแล้ว โรงเรียนควรจัดหาหนังสือ เอกสาร และตำราประกอบการเรียนที่ทันสมัยให้กับผู้ต้องขัง ควรเปิดสอนวิชาอาชีพในหลักสูตรหรือสาขาวิชาอื่นให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ต้องขังทราบให้ทั่วถึง

การอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ ตามหลักสูตรวิชา อาชีพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรมานครั้งนี้

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่

1.1 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตรอยู่ในระดับ เห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย เรียง ตามลำดับ คือ เนื้อหาวิชาหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ เนื้อหา วิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก และ หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญานเรือนจากกลางคลองเปรม ซึ่งต่างเป็นผู้ต้องขังและไม่เคยมีความรู้เรื่องการประกอบ อาชีพ ตลอดทั้งไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่งที่แน่นอน เมื่อต้องโทษจำคุกอยู่ในเรือนจำจึงมีโอกาส ได้ศึกษาวิชาอาชีพต่าง ๆ ตามที่โรงเรียนผู้ใหญ่เรือนจำจัดให้ จึงทำให้มองเห็นช่องทางที่จะ สามารถนำไปเป็นแนวทางการประกอบอาชีพอย่างอิสระได้ในภายหลังที่พ้นโทษไปแล้ว ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับความเห็นของ สุนทร สุนันทชัย (2529 : 121 - 122) ที่กล่าวถึงจุดมุ่งหมาย ในการจัดการศึกษาวิชาอาชีพระยะสั้นว่า เพื่อให้ผู้เรียนมีงานทำ (Job Training) เพื่อให้ สามารถประกอบอาชีพด้วยตนเองได้ (Training for Self Employment) และเพื่อนำไป ปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตน (Training for - Self Improvement) ทั้งยังสอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาอบรมด้านวิชาอาชีพให้กับผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ (2532 : 25) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถนำไปประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัวหลังจากที่ พ้นโทษไปแล้ว นอกจากนี้นักศึกษาผู้ใหญ่ยังเห็นว่า เนื้อหาวิชาตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพ ในอนาคตและ เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ที่เป็นเช่นนี้เพราะใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจากกลางนั้น เรือนจำ ได้ประสานงานกับกรมการศึกษานอกโรงเรียน โดยขออนุญาตใช้หลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นของ กรมการศึกษานอกโรงเรียนหลายสาขาวิชา เช่น ช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรม

ดังนั้นในด้านเนื้อหาและหลักสูตรจึงมีความสอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และความต้องการของนักศึกษา และหลักสูตรยังเน้นให้เห็นถึงแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต ตลอดทั้งหลักสูตรและเนื้อหาวิชายังมีส่วนให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ วินัย สายหงษ์ (2528 : 98) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพพระยะสันของครูผู้สอนและผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด และพบว่าในด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ควรยึดหลักให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น หลักสูตรควรสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ควรเน้นให้ผู้เรียนได้มองเห็นช่องทางการสร้างงานอาชีพ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรควรเน้นการนำไปใช้ให้เป็นเรื่องสำคัญ

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลาที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่อาจเห็นว่า เนื้อหาวิชาตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาที่มีเนื้อหาสาระกว้างขวางและมีรายละเอียดมาก แต่หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนในลักษณะที่รวบรัดมากเกินไปจึงทำให้เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการวัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ตามลำดับ คือ ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน ครูสาผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา และนักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติอย่างทั่วถึงทุกคนที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะในการเปิดทำการสอนวิชาอาชีพพระยะสันในเรือนจำนั้น เรือนจำจะพิจารณาเปิดสอนในวิชาอาชีพสาขาใด เรือนจำจะพิจารณาจากความพร้อมในด้านของบุคลากรหรือครูผู้สอน ทั้งนี้โดยครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรครูสอนการศึกษาผู้ใหญ่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน ตลอดทั้งต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ หรือมีคุณวุฒิตรงตามในสาขาวิชาที่สอนนอกจากนี้เรือนจำยังคำนึงถึงความพร้อมในด้านอื่นอีกด้วย เช่น วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่

เกี่ยวข้อง ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพส่วนใหญ่จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับนักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน และนักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่อาจเห็นว่า ในสภาพของการดำรงชีวิตของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำในปัจจุบัน เรือนจำ และเจ้าพนักงานผู้ควบคุม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ้าพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ นั้น ส่วนใหญ่จะไม่ใช้ระเบียบวินัยในการควบคุมผู้ต้องขังที่เข้มงวดมากนัก สำหรับผู้ต้องขังซึ่งเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ใน เรือนจำก็มักจะได้รับความเชื่อถือจากครูผู้สอน ทั้งในขณะที่อยู่ภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่ในเรือนจำจึงมีความกล้าที่จะแสดงออกในชั้นเรียนในระหว่างที่จัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ อย่างไรก็ตามเนื่องจากนักศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละสาขาวิชาอาชีพมีนักศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก ประกอบกับอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนในเรือนจำมีอยู่เป็นจำนวนน้อย นักศึกษาผู้ใหญ่ จึงไม่อาจมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ทุกคนพร้อมกัน

1.3 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยตามลำดับคือ การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน การวัดและประเมินผลพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหา และการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนนที่เป็นเช่นนี้เพราะในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาอาชีพตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันใน เรือนจำนั้น ส่วนใหญ่ครูผู้สอนและนักศึกษาจะเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน นอกจากนี้การวัดและประเมินผลการเรียนยังพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ความสนใจในชั้นเรียน ผลงานที่ปฏิบัติ และในส่วนของภาคทฤษฎีนั้นจะเน้นที่กระบวนการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ นอกจากนี้ในการวัดและประเมินผลยังสามารถปรับเปลี่ยนเกณฑ์วิธีการ ซึ่งสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา ดังนั้นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ

านเรือนจาส่วนใหญ่มักมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยในเรื่องครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน

1.4 นักศึกษาผู้ใหญ่อายุที่พหุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านการนำไปใช้ออยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มักมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยทุกข้อตามลำดับ คือ มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้ สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ และสามารถแนะนำผู้อื่นได้ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นของโรงเรียนผู้ใหญ่นั้น เรือนจากกลางคลองเปรมนั้น เรือนจามุ่งเน้นที่จะให้ผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งแต่เดิมเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ในด้านวิชาอาชีพ และไม่สามารถที่จะประกอบอาชีพโดยสุจริตเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ดังนั้นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจายิ่งมุ่งเน้นที่จะให้นักศึกษาผู้ใหญ่ มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ และสามารถนำไปประกอบอาชีพนภายหลังจากที่พ้นโทษไปแล้วได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ อารยา นครเขตต์ (2533 : 54) ที่ได้ทำการศึกษานวโน้มในการจัดการศึกษาวิชาอาชีพระยะสั้นของกรมการศึกษานอกโรงเรียน ช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) และพบว่าเป้าหมายของการศึกษาวิชาอาชีพระยะสั้น ได้แก่ การที่ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาอาชีพอิสระ ส่งเสริมการประกอบอาชีพ และสามารถนำไปพัฒนาอาชีพเดิมของตนให้ดีขึ้น

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่

2.1 ด้านอายุ

2.1.1 นักศึกษาผู้ใหญ่อายุที่พหุมีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่อายุที่พหุในเรือนจากกลางคลองเปรมนั้น ส่วนเป็นผู้ต้องขังที่มีกลุ่มอายุที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวนรวม 78 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 59.09 และเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป 54 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.91 และเนื่องจากการบริหารงานและการแบ่งประเภทเรือนจาของกรมราชทัณฑ์นั้น กรมราชทัณฑ์จะแยกผู้ต้องขังที่อายุน้อย ซึ่งกำหนดไว้ให้มีอายุไม่เกิน

18 ปี จะต้องถูกคุมขังไว้เฉพาะทัณฑสถานวัยหนุ่มเท่านั้น ดังนั้นผู้ต้องขังที่มีอายุเกิน 18 ปีขึ้นไป จะถูกคุมควบคุมและคุมขังไว้วัน เรือนจำหรือทัณฑสถานเฉพาะแห่งที่ได้กำหนดอัตราโทษสูงสุดไว้ ดังนั้น ในส่วนของ เรือนจำกลางคลองเปรมนั้น ผู้ต้องขังที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพส่วนมากจึง เป็นผู้ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ และมีกลุ่มอายุที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะ ศึกษาหาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านวิชาชีพ อันจะสามารถนำไปประกอบอาชีพหลังจากพ้นโทษไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ มัลคอล์ม โนลส์ (Knowles, 1978 : 59) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของผู้ใหญ่คือ ความพร้อมในการเรียน (Readiness to Learn) ใน สิ่งที่เป็นประโยชน์และมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ และการเห็นคุณค่าของเวลา (Time Perspectives) คือ ผู้ใหญ่เรียนเพื่อให้ความรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ในด้านของ เนื้อหาและหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นที่ได้เปิดสอนใน เรือนจำนั้น เป็นหลักสูตร วิชาอาชีพระยะสั้นของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเรือนจำกลาง คลองเปรม ได้ทำการเปิดสอนรวม 4 หลักสูตรคือ วิชาช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และ เกษตรกรรม หลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นดังกล่าวนับได้ว่าเป็นหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน ทั้งนี้เพราะ ได้มีการนำไปใช้ในสถานศึกษาต่าง ๆ ในสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนโดยทั่วไป ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกันจึงมีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและหลักสูตรแตกต่างกันอย่าง งามมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.2 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่าง งามมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการดำเนินการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ของโรงเรียนผู้ใหญ่ในเรือนจำ กลางคลองเปรมนั้น โรงเรียนจะพิจารณาคัดเลือกครูผู้สอนหรือเชิฐวิทยากรที่มีความรู้ความ สามารถ มีทักษะและประสบการณ์ทั้งในเนื้อหาวิชาที่สอนและมีเทคนิควิธีการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เขียรศรี วิวิธสิริ (2530 : 107 - 108) ที่กล่าวว่า ครูสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ดีจะต้องรู้จักและเข้าใจในองค์ประกอบของการเรียนการสอน คือ ตัวครูผู้สอน ตัวผู้เรียน หลักสูตรเนื้อหาวิชา เทคนิคการสอน และรวมทั้งสื่อต่าง ๆ นั่นคือ ครูผู้สอนจะต้องมีความแม่นยำในหลักสูตรและเนื้อหาวิชา มีทักษะความชำนาญในวิธีการและเทคนิค

การถ่ายทอดความรู้ ตลอดทั้งมีกลวิธีกลาย ๆ วิธีในการสอน นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังต้องเป็น ผู้ที่ผ่านการอบรมครูสอนการศึกษาผู้ใหญ่ตามหลักสูตรของกรมการศึกษานอกโรงเรียนอีกด้วย ดังนั้น ครูผู้สอนนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในเรือนจากกลางคลองเปรม ส่วนใหญ่จึงเป็นผู้ที่มีความ สามารถในการสอน ทั้งในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ นักศึกษา ผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกัน จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.3 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการวัดและประเมินผลการเรียน การสอน ตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรม ซึ่งโรงเรียนผู้ใหญ่นั้น เรือนจาได้ใช้หลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นของกรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นหลักนั้น ถือได้ว่าเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐาน ทั้งนี้เนื่องจากนอกจากหลักสูตรจะกำหนดเนื้อหาสาระของวิชาแล้ว ยังกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรวิชาอาชีพดังกล่าวไว้ด้วย ประกอบกับ ครูผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรม ต่างได้รับการฝึกอบรมการประชุมสัมมนา เชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการ เรียนการสอน จากกรมการศึกษานอกโรงเรียนอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ดังนั้น ครูผู้สอน ส่วนใหญ่จึงมีความรู้ความสามารถ มีทักษะและประสบการณ์ในการวัดและประเมินผลการเรียน เป็นอย่างดี ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ประทีพย์ บุญสุข (2531 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์สำหรับผู้สอนวิชาชีพศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพบว่าด้านการวัดและประเมินผลการเรียนของครูเน้นพฤติกรรม การสอนที่พึงประสงค์ และมีความสำคัญสำหรับครูสอนวิชาชีพ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร วิชาอาชีพพระยะสั้น ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.4 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น ด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในเรือนจา

กลางคลองเปรม ซึ่งเป็นผู้ต้องขังนั้น ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 59.09 และเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ร้อยละ 40.91 ซึ่งผู้ใหญ่วัยดังกล่าวนี้จะเป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะมีงานทำหรือประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งที่มีความมั่นคง ประกอบกับนักศึกษาผู้ใหญ่ดังกล่าว เป็นผู้ต้องขังเมื่อถูกนำส่งโทษจากคุกย่อมจะมีความสำนึกในการที่ได้กระทำความผิด ทั้งการถูกคุมขังดังกล่าวยังทำให้สูญเสียเวลา และโอกาสในการประกอบอาชีพที่สุจริตและมั่นคงเป็นอย่างมาก ดังนั้น เมื่อนักศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งเป็นผู้ต้องขังได้มีโอกาสศึกษานานาชาติวิชาชีพที่ตนมีความสนใจแล้ว จึงย่อมที่จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพได้อย่างอิสระในภายหลังก่อนพ้นโทษไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรม ด้านการนำไปใช้อยู่ในระดับเห็นด้วยทุกข้อ ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กล่าวคือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในการทำงานอันจะเป็นพื้นฐานที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2525 : 2) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพของกรมราชทัณฑ์ คือ เพื่อให้ผู้ต้องขังได้เลือกการฝึกอบรมวิชาชีพตามความสนใจและความสามารถของตน ทั้งยังสามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนและครอบครัวหลังจากที่พ้นโทษแล้วได้ (กรมราชทัณฑ์, 2532 : 27) ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ด้านความรู้เดิม

2.2.1 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นความรู้เดิมต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านเนื้อหาและหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป ที่เป็นเช่นนั้นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีกลุ่มอายุสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษา คือเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่มากกว่า ดังนั้นจึงมีความตั้งใจจริงที่จะได้รับความรู้จากการเรียนการสอนตามหลักสูตร

วิชาอาชีววะระยะสั้นที่สมัครเข้าศึกษา ประกอบกับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นความรู้เป็นระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ผ่านการเรียนวิชาอาชีววะขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษามาก่อนแล้ว ดังนั้น จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและหลักสูตรในเรื่องเนื้อหาวิชารวบรัดเกินไปอยู่ในระดับสูง และแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีววะที่มีพื้นความรู้เดิมระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

2.2.2 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีววะที่มีพื้นความรู้เดิมต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีววะระยะสั้นด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องนักศึกษามีความพร้อมในการเรียน ภาคทฤษฎี ที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนผู้ใหญ่เรียนจากกลางคลองเปรม ได้จัดการดำเนินงาน อย่างมีระบบและมีระเบียบแบบแผน ทั้งสามารถปรับเปลี่ยนยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา ทั้งนี้โดย คำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน นั่นคือ คำนึงถึงความพร้อม านด้านของครูผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียนที่ เป็นผู้ต้องชั่ง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่เกี่ยวข้องประกอบกันในการจะขออนุญาตเปิดทำการสอนในสาขา วิชาอาชีววะได้นั้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน และกรมราชทัณฑ์ ได้กำหนดเป็นหลักการ และ นโยบายไว้ชัดเจนว่า โรงเรียนผู้ใหญ่เรียนจากกลางคลองเปรมจะต้องมีความพร้อมทุกด้าน ทั้งในด้านครู ผู้สอน อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วย พร้อมต่าง ๆ เหล่านี้ โรงเรียนผู้ใหญ่จึงสามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลัก สูตรวิชาอาชีววะระยะสั้นได้เป็นอย่างดี ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีววะตามหลักสูตรวิชาอาชีววะ ระยะสั้นในเรียนจากกลางคลองเปรม จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านวิธีการเรียน การสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีววะที่มีพื้นความรู้เดิมต่างกัน มีความคิดเห็น ในเรื่องนักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้โดยนักศึกษาที่มีพื้นความรู้เดิมในระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษา ที่มีพื้นความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษา ที่เป็นเช่นนี้เพราะเรียนจากกลางคลองเปรมได้กำหนดค่าให้ ผู้บังคับบัญชาในแต่ละแดน ที่ผู้ต้องชั่งสมัครเข้าเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีววะพิจารณาคัดเลือก ผู้ต้องชั่งที่มีความพร้อม ในการเรียนและไม่มีปัญหาจากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจาก

ผู้บังคับบัญชา หลังจากนั้นโรงเรียนผู้ใหญ่มักจะได้ทำการคัดเลือกผู้ต้องขังเข้าเป็นนักศึกษาอีกคนหนึ่ง อย่างไรก็ตามเรือนจำจะพิจารณาให้โอกาสกับผู้ต้องขังที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาหรือจบในระดับประถมศึกษาเข้าศึกษาต่อในอัตราส่วนที่มากกว่าผู้ต้องขังที่จบการศึกษาระดับที่สูงขึ้นไป ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับประถมศึกษา จึงมีความคิดเห็นในเรื่องนักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎีอยู่ในระดับสูงและแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิมระดับมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.3 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในเรือนจำกลางคลองเปรมนั้น เป็นหลักสูตรที่ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติหรือความรู้พื้นฐานของผู้เรียนไว้ ทั้งนี้เพียงแต่ผู้เรียนมีความรู้เพียงพอที่จะอ่าน เขียน และทำความเข้าใจกับกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรดังกล่าวได้ ประกอบกับในการพัฒนาคัดเลือกครูสอนการศึกษานอกโรงเรียนได้พิจารณาเลือกครูสอนการศึกษานอกโรงเรียนจากเรือนจำกลางคลองเปรมนั้น เรือนจำจะได้พิจารณาคัดเลือกครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน และมีเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดทั้งนี้ความสามารถในการวัดและประเมินผลได้เป็นอย่างดี ประกอบกับกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้จัดให้มีการอบรมและประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสำหรับครูผู้สอนอยู่เป็นประจำ ดังนั้น จึงส่งผลให้ครูสอนการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจำกลางคลองเปรม มีความสามารถในการวัดและประเมินผลเป็น อย่างดี จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้จึงทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.4 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ

ที่มีพื้นความรู้เดิมต่างกัน ซึ่งเป็นผู้ต้องชั่งงาน เรือนจำก่อนที่จะทำผิดกฎหมายและต้องโทษอยู่ใน เรือนจำนั้น ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เข้าได้ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง ทั้งไม่มีความรู้ในด้านวิชาอาชีพ ดังนั้นเมื่อต้องโทษอยู่ในเรือนจำ และเรือนจำเปิดทำการสอนในด้านวิชาอาชีพตามหลักสูตรวิชา อาชีพพระยะสันดังกล่าว นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพทั้งสองกลุ่มซึ่งเป็นผู้ต้องชั่งจึงเห็นว่าวิชาอาชีพ เหล่านี้สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพสุจริตได้อย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพและ แร่งงาน ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (2530 : 16) เกี่ยวกับการ สนับสนุนการจัดการศึกษาวิชาชีพและฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสันโดยเน้นให้สามารถประกอบอาชีพ ส่วนตัวได้โดยอิสระ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาริวิจัยของ อารยา นครเขตต์ (2533 : 55) ซึ่งได้ทำการศึกษาแนวเอนำการจัดการศึกษาวิชาอาชีพพระยะสันในช่วงแผน พัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ในด้านเป้าหมายของการศึกษาวิชาอาชีพ พระยะสันคือ ควรเพิ่มความรู้ความสามารถให้ผู้เรียนนำไปพัฒนาอาชีพเดิมของตนให้ดีขึ้นและ เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างเกี่ยวกับโลกของงานอาชีพ มองเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพและมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ด้วยเหตุผลดัง กล่าวนี้ จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นความรู้เดิมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการ เรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันใน เรือนจำกลางคลองเปรมค่านกานาไปรษณีย์แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ภูมิลาเนา

2.3.1 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลาเนาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันด้านเนื้อหาและหลักสูตร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็น เช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลาเนาต่างกัน ทั้งที่ภูมิลาเนาอยู่ในเขตเมือง และใน เขตชนบท ต่างเป็นผู้ต้องชั่งที่มีระยะเวลาต้องโทษเป็นเวลานาน กล่าวคือ มีนักศึกษาผู้ใหญ่ สายอาชีพที่ต้องโทษนานมากกว่า 10 ปีขึ้นไปมากที่สุด 93 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 70.45 ระยะเวลาที่ต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี ร้อยละ 18.94 และเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลา ต้องโทษต่ำกว่า 5 ปีเพียง 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.61 จึงแสดงให้เห็นปรากฏ ชัดว่านักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษานหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระยะเวลา ต้องโทษเป็นระยะเวลา นาน ด้วยเหตุนี้ภูมิลาเนาเดิมของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ จึงย่อมไม่ส่งผล

ต่อความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันดังกล่าว ทั้งนี้ เพราะในสภาพสังคมปัจจุบันได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอดเวลา ดังนั้นสภาพโดยทั่วไปของภูมิภาคเนาเดิมของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาในการต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ เนื้อหาสาระของสาขาวิชาอาชีพตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันที่บิดสอนให้กับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่เป็นผู้ต้องขัง ซึ่งมี 4 สาขาวิชาได้แก่ วิชาช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรมนั้น ล้วนเป็นวิชาอาชีพที่นักศึกษาสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพได้ ทั้งที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองและเขตชนบท จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาเดิมก่อนต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน ด้านเนื้อหาและหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3.2 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน ด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน ใต๊ะและเก้าอี้มีขนาดที่เหมาะสมกับนักศึกษา และใต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกันทั้งที่อยู่ในเขตเมือง และในเขตชนบทต่างเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนตามสาขาวิชาที่ศึกษาจากครูผู้สอนคนเดียวกัน ซึ่งในขณะที่เดียวกันครูผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่ ที่ทำหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันในเรือนจำกลางคลองเปรมนั้น ล้วนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน ด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนได้อย่างชัดเจน ใต๊ะและเก้าอี้มีขนาดที่เหมาะสมกับนักศึกษา และใต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอ

กับนักศึกษา ทั้งนี้โดยนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบท ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองส่วนใหญ่นักศึกษาที่มีพื้นความรู้เดิมในระดับมัธยมศึกษา ทั้งส่วนหนึ่งยังเคยศึกษานหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในสาขาวิชาอื่นมาก่อนแล้ว จึงทำให้มีความคุ้นเคยกับวิธีการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหาของครูผู้สอนเป็นอย่างดี ประกอบกับหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นของกรมการศึกษานอกโรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ด้วยกระบวนการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ กล่าวคือเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับสูงและแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.3 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันทั้งที่อยู่ในเขตเมืองและในเขตชนบทต่างกันเป็นผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาที่ถูกจำคุกเป็นเวลานาน ในขณะที่ด้วยกันสภาพของสังคมได้เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วตลอดเวลา อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีและความก้าวหน้าในด้านการสื่อสาร ดังนั้น ทั้งในเขตเมืองและในเขตชนบทต่างจะได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลง และได้รับทราบข่าวสารข้อมูลอย่างทั่วถึงพร้อมกัน ด้วยเหตุนี้ภูมิลำเนาในเขตเมือง และในเขตชนบทจึงไม่มีอิทธิพลหรือส่งผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น นอกจากนี้โรงเรียนผู้ท่อนเรือนจากกลางคลองเปรม ยังได้ทำการคัดเลือกครูผู้สอนหรือวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถทั้งในด้านเนื้อหาวิชา การวัดและประเมินผล ในแต่ละสาขาวิชามาดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรมด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ ทั้งนี้โดยนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบท ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษเป็นเวลานาน ทั้งยังเป็นผู้ที่เคยศึกษานหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในสาขาวิชาอื่นมาอยู่ก่อนแล้ว จึงทำให้มีความเข้าใจในสภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของ การวัดและประเมินผลการเรียนเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลำเนาในเขตชนบท และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.4 นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพซึ่งเป็นผู้ต้องขังแม้จะมีภูมิลำเนาที่ต่างกันก็ตาม แต่เนื่องจากส่วนใหญ่ต้องโทษจำคุกเป็นเวลานานหลายปี ทั้งนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ต้องขังทุกคนจะต้องประพฤติปฏิบัติตามระเบียบที่เรือนจำกำหนดไว้ ดังนั้นภูมิลำเนาจึงไม่ส่งผลต่อสภาพความเป็นอยู่ในเรือนจำของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่เป็นผู้ต้องขัง ในขณะที่เมื่อเรขเรียนผู้ใหญ่นเรือนจำกลางคลองเปรมมาได้ทำการเปิดสอนวิชาชีพตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นนั้น ภูมิลำเนาไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นเช่นกัน ดังนั้นนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ทั้งที่มีภูมิลำเนาในเขตเมืองและในเขตชนบท จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 ระยะเวลาที่ต้องโทษ

2.4.1 นักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านเนื้อหาและหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก

เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ ซึ่งเป็นผู้ต้องชั่งอยู่ในเรือนจากกลางคลองเปรมส่วนใหญ่มักจะมีลักษณะการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งจะต้องอยู่ในกรอบระเบียบวินัยของเรือนจำเป็นหลัก ทั้งนี้โดยไม่ว่าถึงระยะเวลาที่ต้องโทษอยู่ในเรือนจำ ดังนั้นไม่ว่าผู้ต้องชั่งจะถูกลงโทษให้จากคุกเป็นระยะเวลาสั้นๆเพียงใดก็ตาม ผู้ต้องชั่งทุกคนจะมีสถานภาพเท่าเทียมกัน ด้วยเหตุนี้ระยะเวลาที่ต้องโทษจึงไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรม ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นด้านเนื้อหาและหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจคือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ คือ ปรากฏว่านักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง ซึ่งเมื่อทำการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษมากกว่า 10 ปี กับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษระหว่าง 5-10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกเรื่อง ทั้งนี้โดยศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษระหว่าง 5-10 ปี ในทุกเรื่องเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษมากกว่า 10 ปี ซึ่งถือว่าเป็นผู้ต้องชั่งที่มีระยะเวลาในการต้องโทษเป็นเวลานาน ซึ่งปกติตามระเบียบวิธีการปฏิบัติในการควบคุมผู้ต้องชั่งในเรือนจากกลางคลองเปรมนั้น กำหนดไว้ว่าผู้ต้องชั่งคนใดที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นให้เป็นนักโทษขั้นดีได้นั้นจะต้องผ่านการศึกษอบรมในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งจากทางเรือนจำ ประกอบกับผู้ต้องชั่งที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษนานมักจะเกิดความเบื่อหน่ายต่อสภาพที่จำเจของเรือนจำ การศึกษาต่อด้านวิชาชีพจึงถือได้ว่าเป็นการผ่อนคลายและเปลี่ยนบรรยากาศจากสภาพที่จำเจไปได้ ด้วยเหตุนี้ผู้ต้องชั่งส่วนใหญ่จึงถือเป็นโอกาสอันดีเพราะนอกจากจะเป็นการผ่อนคลายทางด้านจิตใจยังได้รับความรู้ทางวิชาชีพเพิ่มขึ้น ตลอดทั้งเป็นผลดีต่อการพัฒนาเลื่อนขั้นอีกด้วย ดังนั้นผู้ต้องชั่งส่วนใหญ่จึงสนใจสมัครเรียนในหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น ซึ่งใช้ระยะเวลาเรียนประมาณ 4 เดือน เมื่อจบหลักสูตรแล้วก็สมัครเรียนในสาขาวิชาอื่นอีกได้ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ

ดังกล่าวนี้จึงทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษมากกว่า 10 ปี มีโอกาสศึกษาวิชาอาชีพระยะสั้นได้ในหลายหลักสูตรมากกว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษน้อยกว่า และเป็นผลให้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนในเรือนจำเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูง และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4.2 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านวิธีการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพทั้งที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี และนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำกลางคลองเปรมต่างมีสถานภาพเท่าเทียมกัน ทั้งต้องอยู่ในกฎระเบียบวินัยของเรือนจำอย่างเคร่งครัด และเมื่อเข้าศึกษาต่อตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นตามที่เรือนจำจัดให้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพซึ่งเป็นผู้ต้องขังเหล่านี้ก็จะต้องปฏิบัติเช่นเดิม ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ระยะเวลาต้องโทษที่ต่างกันของนักศึกษาผู้ใหญ่จึงไม่ส่งผลต่อความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านวิธีการเรียนการสอน ประกอบกับการพิจารณาคัดเลือกครูเพื่อให้อบรมผู้ต้องขังที่เป็นครูสอนการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพนั้น โรงเรียนผู้ใหญ่ในเรือนจำกลางคลองเปรมได้พิจารณาคัดเลือกครูผู้สอนและวิทยากรจากภายนอกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถ มีทักษะ และประสบการณ์ในการสอนเป็นอย่างดี จากที่กล่าวมาแล้วนี้จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.3 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาที่ต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการวัดและประเมินผลยึดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา และการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการแก้ปัญหาที่เป็น เช่นนี้เพราะงานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจำ

กลางคลองเปรม ทั้ง 4 สาขาวิชา คือ วิชาช่างยนต์ วิชาช่างไม้ วิชาช่างตัดผม และวิชาเกษตรกรรมนั้น ส่วนใหญ่ครูผู้สอนและนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพจะกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน ทั้งในส่วนที่เป็นภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ตลอดทั้งจะกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการเรียนร่วมกันอีกด้วย ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้พบประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจ คือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษา ทั้งนี้โดย นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปี และนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี ตามลำดับ ซึ่งนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ซึ่งต่ำกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ทั้งสองกลุ่มที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาต้องโทษที่น้อยกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ในกลุ่มอื่น อีกทั้งส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังที่เพิ่งย้ายมาจากเรือนจำอื่น จึงอาจไม่เข้าใจในระบบการเรียนการสอนในเรือนจำ ทั้งอาจยังไม่คุ้นเคยกับครูผู้สอนเช่นเดียวกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่าและอยู่ในเรือนจำกลางคลองเปรมมาเป็นระยะเวลา นาน ด้วยเหตุนี้ จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นในเรื่องการวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักศึกษาอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย และแตกต่างกันกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป และนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังพบว่า ในเรื่องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการแก้ปัญหา นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษ 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 ทั้งนี้โดยนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปีที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นผู้ต้องขังที่ได้รับโทษจำคุกสูง และใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำเป็นเวลานานกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ในกลุ่มอื่น ดังนั้น ทางเรือนจำจึงเปิดโอกาสให้ศึกษาอาชีพตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นตามที่โรงเรียนผู้ใหญ่ในเรือนจำกลางคลองเปรมจัดได้ตามความสนใจ นั่นคือ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีโทษสูงย่อมมีโอกาสศึกษาต่อได้ในหลายหลักสูตร เมื่อจบหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จึงมีความคุ้นเคยกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในลักษณะของกระบวนการแก้ปัญหา มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ในกลุ่มอื่น และแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4.4 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ และสามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาต่อด้วยตนเองให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกัน เมื่อกระทำความผิดและได้รับโทษให้จำคุกในระยะเวลาต่าง ๆ กันนั้น ส่วนใหญ่ก็เนื่องมาจากไม่มีความรู้ในด้านการประกอบอาชีพ ขาดทักษะและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ บางส่วนเป็นผู้ที่มีอาชีพไม่เป็นหลักแหล่ง จึงถูกชักจูงให้กระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมได้ง่าย ด้วยเหตุนี้ เมื่อโรงเรียนผู้ใหญ่เรือนจำกลางคลองเปรมมาได้เปิดสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในสาขาวิชาต่าง ๆ ขึ้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพดังกล่าวจึงมีความสนใจเพื่อที่จะให้ตนเองมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านการประกอบอาชีพโดยสุจริตและเป็นอิสระ ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการนำไปใช้อยู่ในระดับเห็นด้วยทุกกลุ่ม และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกรมราชทัณฑ์ (2532 : 25) ในการฝึกวิชาอาชีพให้กับผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวหลังจากที่

ต้นทศบาปแล้ว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ สุรีย์ นาคนิยม (2528 : 57) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพหลักสูตรระยะสั้นของ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดน่านเขตการศึกษา 2 และพบว่า เหตุผลที่นักศึกษาผู้ใหญ่มา เรียนนั้นเนื่องจากมีความสนใจในวิชาอาชีพ ต้องการความรู้ ทักษะและประสบการณ์เพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลา ต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษ 5 - 10 ปี และนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ ทั้งนี้โดยนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี กับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลา ต้องโทษมากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษระหว่าง 5 - 10 ปี กับมากกว่า 10 ปีขึ้นไปนั้น ต่างเห็นว่าระยะเวลาต้องโทษที่ตนเองจะ ต้องใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำนั้นมีระยะเวลานาน ประกอบกับส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยผู้ใหญ่ จึงมีความคิดว่าหากจะปล่อยเวลาให้สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์แล้วก็อาจที่จะต้องหวนย่อน กลับไปกระทำผิดซ้ำขึ้นอีกได้ และในเมื่อเรือนจำกลางคลองเปรมได้เปิดโอกาสให้ศึกษาใน หลักสูตรวิชาอาชีพต่าง ๆ แล้ว จึงเห็นว่าเป็นโอกาสสำคัญที่จะนำความรู้ที่ได้เหล่านี้ไปประกอบ อาชีพในอนาคตได้ ดังนั้นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพทั้งสองกลุ่มจึงมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบ อาชีพอยู่ในระดับสูง และแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 สาขาวิชาที่ศึกษา

2.5.1 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านเนื้อหาและหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเนื้อหาวิชามีความทันสมัย และเนื้อหา วิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจำกลางคลองเปรมนั้น

โรงเรียนผู้ใหญ่วิทยาได้ติดต่อประสานงานกับกรมการศึกษานอกโรงเรียนในการเปิดสอนหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น รวม 4 สาขาวิชา คือ วิชาช่างยนต์ วิชาช่างไม้ วิชาช่างตัดผม และวิชาเกษตรกรรม ทั้งนี้โดยนำหลักสูตรของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก ดังนั้น เนื้อหาสาระของวิชาในหลักสูตรจึงมีความสมบูรณ์ และเป็นมาตรฐาน ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษานสาขาวิชาต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านเนื้อหาและหลักสูตรอยู่ในระดับเห็นด้วย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ยังพบว่า มีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจและนำมาพิจารณา คือ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาวิชาอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง เนื้อหาวิชา มีความทันสมัย และ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างไม้กับนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างตัดผม นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างไม้กับนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างยนต์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้โดยนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างไม้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างตัดผมและช่างยนต์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพเกษตรกรรม กับนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพช่างตัดผม นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพเกษตรกรรมกับนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพช่างยนต์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน ทั้งนี้โดยนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาเกษตรกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างตัดผมและช่างยนต์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะทั้งนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างไม้และวิชาเกษตรกรรมต่างเห็นว่า วิชาช่างไม้และวิชาเกษตรกรรมสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติได้ในระดับที่ดี เพราะในเรือนจากกลางคลองเปรม มีวัสดุประเภทไม้ทำให้ฝึกปฏิบัติได้มาก โดยนักศึกษาไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ในขณะที่เดียวกันในสาขาวิชาอาชีพเกษตรกรรมก็เช่นกัน เนื่องจากเรือนจากมีพื้นที่สำหรับฝึกปฏิบัติด้านเกษตรกรรมได้อย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ทั้งวิชาช่างไม้และเกษตรกรรมสามารถนำไปประกอบอาชีพภายนอกได้ง่าย ในขณะที่เดียวกันนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างตัดผมและช่างยนต์อาจเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น วิชาช่างตัดผมและช่างยนต์ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาในเรื่องของการฝึกภาคปฏิบัติ เช่น วิชาช่างตัดผมปัญหาสำคัญได้แก่ การขาดหุ่นที่จะให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เป็นประจำ ส่วนวิชาช่างยนต์

ปัญหาที่สำคัญอีกจะได้แก่อุปกรณ์การสอนส่วนใหญ่จะอยู่ในสภาพที่เก่าและชำรุด จึงทำให้ฝึกปฏิบัติได้ไม่ทั่วถึง ดังนั้นนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างไม้กับช่างตัดผม นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาช่างไม้กับช่างยนต์ และนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาเกษตรกรรมกับวิชาช่างตัดผม นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพวิชาเกษตรกรรมกับวิชาช่างยนต์จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5.2 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ด้านวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติและครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรมทั้ง 4 สาขาวิชาอาชีพ คือ ช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดผม และเกษตรกรรมนั้น โรงเรียนผู้ใหญ่นอกจากได้ทำการคัดเลือกครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิในสาขาวิชาที่สอนมา เป็นการเฉพาะ นอกจากนี้ยังพิจารณาจากความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้ใหญ่ ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติ สำหรับในสาขาวิชาอาชีพที่ขาดครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ เช่น ในสาขาวิชาช่างยนต์ โรงเรียนผู้ใหญ่ได้เชิญวิทยากรจากภายนอก ซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาช่างเครื่องยนต์จากวิทยาลัยเทคนิคหนองปรือมาช่วยสอนในวิชาดังกล่าว ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจากทุกสาขาวิชาอาชีพ ต่างได้ศึกษาจากครูผู้สอนและวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาสาขาวิชาอาชีพต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาสาขาวิชาเกษตรกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพสาขาวิชาช่างไม้ ช่างยนต์ และช่างตัดผม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ และครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้โดยนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้เพราะเนื่องจากการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนของสาขาวิชาเกษตรกรรมในปีการศึกษา 2535 นั้น สาขาวิชาเกษตรกรรมมีจำนวนผู้ต้องขังสมัครเข้าเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่เป็นจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกันโรงเรียนผู้ใหญ่มิครูสอนการศึกษาผู้ใหญ่สาขาเกษตรกรรมเพียงหนึ่งคน ดังนั้น จึงต้องแก้ปัญหาโดยจัดให้ผู้ต้องขังที่มีความรู้มาเป็นครูช่วยสอนในสาขาวิชาเกษตรกรรมดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาสาขาวิชาเกษตรกรรมจึงมีความเห็นใน เรื่องครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติอยู่ในระดับที่น้อยกว่านักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในสาขาวิชาอื่น และครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5.3 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นใน เรือนจากกลางคลองเปรมนั้น โรงเรียนผู้ใหญ่นในเรือนจากกลางคลองเปรมได้ใช้หลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก ซึ่งหลักสูตรดังกล่าว นอกจากจะกำหนดเนื้อหาสาระและรายละเอียดของวิชาต่าง ๆ แล้ว หลักสูตรยังกำหนดวิธีการในการวัดและประเมินผลไว้อีกด้วย นอกจากนี้ ครูผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพใน เรือนจากกลางคลองเปรมส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมและประเมินสัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านการวัดและประเมินผลจากกรมการศึกษานอกโรงเรียนโดยตรง จึงส่งผลให้ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผล เป็นอย่างดี ประกอบกับในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นของครูผู้สอนนั้น ส่วนใหญ่ครูผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพจะทำการวางแผนในการเรียนการสอน ตลอดทั้งในด้านการวัดและประเมินผลร่วมกับนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาสาขาวิชาอาชีพต่างกัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5.4 นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการนำไปใช้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทุกข้อ เช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะงานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพ ระยะสั้นในเรือนจำนั้น กรมราชทัณฑ์มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญก็เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมตามอัธยาศัย ประกอบกับหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นของกรมการศึกษาออกโรงเรียนที่โรงเรียนผู้หาเรือนจำกลางคลองเปรมนำมาใช้สอนกับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ต้องขัง นั้นมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในการทำงาน อันจะเป็นพื้นฐานที่เพียงพอแก่การดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ (กรมการศึกษาออกโรงเรียน. 2525 : 2) นอกจากนี้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่เป็นผู้ต้องขังส่วนใหญ่ ซึ่งไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง และไม่มีความรู้ในเรื่องอาชีพ จึงเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพอิสระและโดยสุจริต ด้วยเหตุนี้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นด้านการนำไปใช้อุปกรณ์ระดับเห็นด้วย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นเพิ่มเติม

นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในเรือนจำกลางคลองเปรม ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสม บางตอนขาดความทันสมัย และมีความรวบรัดมากเกินไป ควรปรับปรุงเนื้อหาและหลักสูตรให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ เนื้อหาสาระในแต่ละวิชาของหลักสูตรดังกล่าว เป็นกระบวนการที่เบ็ดเสร็จอยู่ในตัว เพียงแต่เนื้อหาบางตอนไม่ทันสมัย เพราะปัจจุบันสภาพของสังคมและเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้เนื้อหาสาระบางตอนมีลักษณะที่รวบรัดเกินไป เนื่องจากหลักสูตรดังกล่าวเป็นหลักสูตรระยะสั้นไม่เกิน 200 ชั่วโมง เนื้อหาบางตอนจึงจำเป็นต้องย่อ อย่างไรก็ตามครูผู้สอนก็สามารถปรับเปลี่ยนหรือยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมอยู่แล้ว

ด้านวิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติ เวลาในการฝึกภาคปฏิบัติมีน้อย ขาดอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย และไม่ควรรใช้วิธีการบรรยายแต่อย่างเดียว ที่เป็นเช่นนี้เพราะหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นในบางหลักสูตร เช่น วิชาช่างยนต์ จะประสบกับปัญหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติมีน้อย และเป็นอุปกรณ์เก่าชำรุด และไม่ทันสมัย ส่วนในสาขาวิชาอื่น ไม่พบกับปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพยังเห็นว่าในการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่ควรใช้วิธีการบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว ควรจะใช้วิธีการสอนหลาย ๆ อย่างประกอบกัน เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สำหรับในด้านการวัดและประเมินผลนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพส่วนใหญ่ต้องการให้วัดผลด้วยการเน้นทักษะด้านการปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่าการเรียนวิชาอาชีพให้ได้ผลดีนั้นจะต้องเน้นการฝึกปฏิบัติให้มาก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความชำนาญในการปฏิบัติงานนั่นเอง

ด้านการนำไปใช้ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพเห็นว่าจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมภายนอกก่อนนำไปประกอบเป็นอาชีพ ทั้งยังต้องฝึกทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติมก่อนนำไปประกอบอาชีพจริง ที่เป็นเช่นนี้เพราะเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้นดังกล่าว ผู้เรียนใช้เวลาน้อยในการเรียน กล่าวคือ ไม่เกิน 200 ชั่วโมง ดังนั้นจึงยังขาดทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานดังกล่าว

ส่วนในด้านครูผู้สอน นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพเห็นว่าครูผู้สอน การศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพควรจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและมีทักษะในการปฏิบัติเป็นอย่างดี ทั้งต้องมีความเข้าใจในจิตวิทยาผู้ใหญ่ และมีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ ซึ่งเป็นผู้ต้องชั่งส่วนใหญ่มักจะประสบปัญหาทั้งในด้านส่วนตัวและครอบครัว ดังนั้น จึงต้องการครูผู้สอนที่มีความเข้าใจในจิตวิทยาของผู้ใหญ่ หรือมีความเข้าใจในตัวผู้เรียนเป็นอย่างดี นอกจากนี้จะต้องมีความสามารถในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และมีความเข้าใจได้ง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน เนื่องจากนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน ประกอบกับบางส่วนได้ละทิ้งจากการเรียนมาเป็นเวลานาน จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพส่วนใหญ่เห็นว่าโรงเรียนผู้ใหญ่ว่าน เรือนจากกลางคลองเปรม ควรจะจัดหาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกปฏิบัติให้อยู่ในสภาพที่ทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอกับผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฝึกปฏิบัติระหว่างเรียนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ควรจะได้พัฒนาและปรับปรุงการฝึกอบรมวิชาชีพผู้ต้องขัง ให้เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้นอกจากผู้ต้องขังจะได้รับการฝึกวิชาอาชีพพระยะสันให้มากกว่าวิชาอื่น

1.2 กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ควรจะได้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันในเรือนจำ และทัณฑสถานให้กว้างขวางและแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ต้องขังได้มีโลกทัศน์ในโลกของงานอาชีพกว้างขวาง มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพโดยสุจริต และสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนและครอบครัวได้อย่างอิสระ ทั้งยังเน้นการป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษไปแล้วได้หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก อันจะเป็นปัญหาทั้งสังคมและประเทศชาติอย่างไม่มีจบสิ้น

1.3 กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ควรจะได้จัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการฝึกภาคปฏิบัติให้เพียงพอกับความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดทั้งวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวควรจะต้องอยู่ในสภาพที่ดี และไม่เก่าหรือล้าสมัยมากเกินไป ทั้งนี้เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันในเรือนจำดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.4 กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ควรจะได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาครูและผู้บริหารโรงเรียนผู้ใหญ่นเรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ ทั้งนี้เพื่อทำให้ทราบสภาพที่แท้จริง และปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน อันจะสามารถนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันให้มีประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัญหาในการเรียนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเรือนจำและทัณฑสถาน

2.2 ควรศึกษาแนวโน้มในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชา
ชีพระยะสั้นในเรือนจำและทัณฑสถาน

2.3 ควรศึกษาความเป็นไปได้ในโครงการความร่วมมือการจัดการศึกษาวิชา
ชีพระยะสั้นกับการทำงานของผู้ต้องขังภายหลังที่พ้นโทษ ระหว่างกรมราชทัณฑ์กับหน่วยงานภาค
เอกชน

2.4 ควรศึกษาการติดตามผลนักเรียนผู้ใหญ่สายอาชีพตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะ
สั้นที่พ้นโทษไปแล้ว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน พุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, 2525.

_____. รายงานสัมมนาการบริหารการศึกษานอกโรงเรียน. 2526. อัดสำเนา.

_____. รายงานการประชุมสัมมนาพัฒนาแนวทางรูปแบบการพัฒนาครูผู้สอนวิชาชีพพระยะสัน. 2529. อัดสำเนา.

_____. แนวทางการดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน และวิจัย กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2529.

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. "แผนพัฒนาคุณภาพคนและแรงงาน,"

วารสารเศรษฐกิจและสังคม. 24(4) : 14 - 21; กรกฎาคม-สิงหาคม 2530.

_____. "กรอบทิศทางแผนการกระจายรายได้ในแผนฯ 7," วารสารเศรษฐกิจและสังคม. 28(3) : 23 - 30; พฤษภาคม - มิถุนายน 2534.

ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2525.

เชียรศรี วิวิธสิริ. การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน : เทคโนโลยีทางการศึกษา.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ประพิทย์ บุญสุข. พฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์สำหรับครูสอนวิชาชีพของศูนย์นอกรโรงเรียน

จังหวัดน่านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินฤณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

มนัส ศรีกัลยา. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาอาชีพหลักสูตรพระยะสันโรงเรียนสารพัดช่าง

เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินฤณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

ราชทัณฑ์, กรม. กลิ่นพระราชทาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์, 2528.

_____. รายงานประจำปี 2532. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์, 2534.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. สถิติวิทยาทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2522.

- ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ทวีกิจการพิมพ์, 2524.
- วินัย สายหงษ์. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพระยะสั้นของครูผู้สอน
และผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.
- สมคะเน คำจูน. การศึกษาปัญหาและความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ที่มีต่อการสอนเสริมในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- สุรีย์ นาคนิยม. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- สุนทร โคตรบรรเทา. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์,
2526.
- สุนทร สุนันท์ชัย. การศึกษานอกโรงเรียนเส้นทางที่ไม่สิ้นสุด. กรุงเทพฯ : อรุณอัมรินทร์
การพิมพ์, 2529.
- อุ้นตา นพคุณ. การเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร
การพิมพ์, 2527.
- อารยา นครเขตต์. การศึกษาแนวโน้มการจัดการศึกษาวิชาอาชีพระยะสั้นของกรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- Cronbach, Lee J. Essential of Psychological Testing. 3rd ed. New
York : Harpper and Row, 1970.
- Houle, Cyril O. The Inquiring Mind. Madison : University of Wisconsin
Press, 1961.
- Knowles, M.S. The Adult Learner : A Neglected Species. 2 nd ed.
Houston : Gulf Publishing Co., 1978.
- Nie, Norman H. SPSS : Statistical Package for the Social Sciences.
2nd. ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1975.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design : Interna-
tional Student Edition. 2nd ed. Kogakusha : McGraw-Hill, 1971.

มาตรฐาน

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. รศ.ดร.สุนทร โคตรบรรเทา   ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รศ.เชียรศรี วิวิธศิริ   ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. อาจารย์สมคะเน คำจูน   มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
4. รศ.ดร.สุมาลี สังข์ศรี   มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
5. รศ.ดร.สมประสงค์ วิทย์เกียรติ   มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
6. ดร.วีระชัย มีชอบธรรม   ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
กรุงเทพมหานคร
7. อาจารย์ธงชัย เจียมผูก   ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
กรุงเทพมหานคร

แบบสัมภาษณ์เพื่อการศึกษาวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในเรือนจากกลางคลองเปรม
เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น

ผู้วิจัย

นายฉัฐ จุลสุวรรณ

นิสิตปริญญาโทสาขาการศึกษาผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้น ได้แก่ สถานภาพส่วนตัวและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. อายุ
  1. ต่ำกว่า 30 ปี
  2. ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป
2. พื้นฐานความรู้เดิม
  1. ระดับประถมศึกษา
  2. ระดับมัธยมศึกษา
3. ภูมิลำเนา
  1. ในเขตเมือง
  2. ในเขตชนบท
4. ระยะเวลาที่ต้องโทษ
  1. ต่ำกว่า 5 ปี
  2. ตั้งแต่ 5 - 10 ปี
  3. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
5. สาขาวิชาชีพที่ศึกษา
  1. วิชาช่างยนต์
  2. วิชาช่างไม้
  3. วิชาช่างตัดผม
  4. วิชาชีพเกษตรกรรม

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่อายุอาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น รวม 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ดังต่อไปนี้

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น	
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ด้านเนื้อหาและหลักสูตร		
6	เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการนักศึกษา	.....	.....
7	เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	.....	.....
8	เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	.....	.....
9	เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้	.....	.....
10	เนื้อหาวิชารวบรัดเกินไป	.....	.....
11	เนื้อหาวิชาสอนให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	.....	.....
12	เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา	.....	.....
13	เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพภูมิลาเนาเดิมของนักศึกษา	.....	.....
14	เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษา	.....	.....
15	เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	.....	.....
16	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา	.....	.....
17	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้น้อย	.....	.....
18	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรแยกเป็นรายวิชาย่อย	.....	.....
19	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อภายนอกได้	.....	.....

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น	
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
20	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ		
21	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีโลกทัศน์ด้านอาชีพกว้างขึ้น		
22	หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อย		
23	หลักสูตรกำหนดระยะเวลาภาคปฏิบัติได้น้อย		
24	หลักสูตรเน้นให้เห็นถึงช่องทางการประกอบอาชีพในอนาคต		
25	หลักสูตรมีความยืดหยุ่น		
	<u>ด้านวิธีการเรียนการสอน</u>		
26	ครูผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแก้ปัญหา		
27	ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน		
28	ครูผู้สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติ		
29	ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม		
	ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน		
31	ครูผู้สอนนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้อยู่เสมอ		
32	ครูผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง		
33	นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึงทุกคน		

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น	
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
34	นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกภาคปฏิบัติ		
35	นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎี		
36	นักศึกษามีความสนใจในการเรียน		
37	นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน		
38	นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน		
39	นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนทุกคน		
40	วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนเพียงพอ		
41	วัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่ออยู่ในสภาพเก่าและชำรุด		
42	ห้องเรียนมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ		
43	โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดเหมาะสมกับนักศึกษา		
44	โต๊ะและเก้าอี้มีจำนวนเพียงพอกับนักศึกษา		
45	ขนาดของห้องเรียนมีความพอเหมาะกะกับจำนวนนักศึกษา		
<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u>			
46	ครูผู้สอนและนักศึกษากำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน		
47	ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน		
48	การวัดผลพิจารณาจากความสนใจในชั้นเรียน		

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น	
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
49	การวัดผลพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การฝึกปฏิบัติ		
50	การวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ		
51	การวัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีกำหนดไว้ เกินไป		
52	การวัดและประเมินผลควรพิจารณาจากผลงานที่ปฏิบัติ		
53	การวัดและประเมินผลขาดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน ...		
54	การวัดและประเมินผลสามารถยืดหยุ่นได้ตามความ ต้องการของนักศึกษา		
55	การวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีเน้นกระบวนการ แก้ปัญหา		
56	การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติเน้นกระบวนการ แก้ปัญหา		
57	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติมีจำนวน น้อย		
58	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติไม่ได้ มาตรฐาน		
59	ขาดวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการทดสอบการ ภาคปฏิบัติ		

ข้อ	ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น	
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<u>ด้านการนำไปใช้</u>		
60	มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ		
61	มีความมั่นใจในความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียน		
62	สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้		
63	สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้		
64	สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายในครอบครัวได้		
65	ช่วยพัฒนาคุณภาพงานอาชีพที่เคยปฏิบัติอยู่ให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น		
66	ช่วยเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ..		
67	สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อเรียนวิชาชีพต่อ ภายนอกเรือนจำได้		
68	สามารถนำไปสอนและแนะนำผู้อื่นได้		
69	สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาด้วยตนเองให้ ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น		

ตอนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเพื่อให้นักศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์อาชีพแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหาและหลักสูตร .....

.....

.....

.....

2. ด้านวิธีการเรียนการสอน .....

.....

.....

.....

3. ด้านการวัดและประเมินผล .....

.....

.....

.....

4. ด้านการนำไปใช้ .....

.....

.....

.....

5. ด้านครูผู้สอน .....

.....
.....
.....

6. ด้านตัวผู้เรียน .....

.....
.....
.....

7. ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก .....

.....
.....
.....

8. ข้อเสนอแนะอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว .....

.....
.....
.....

ผู้สัมภาษณ์ .....

วันที่สัมภาษณ์ .....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายณัฐ จุลสุวรรณ

วัน เดือน ปีเกิด 21 มิถุนายน 2500

สถานที่เกิด อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 312/509 แขวงบางพลัด เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

สถานที่ทำงานปัจจุบัน ครูใหญ่โรงเรียนผู้ใหญ่วิทยา เรือนจากลางคลองเปรม
ลาดยาว กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

- 2523 ประโยคครูมัธยม (ป.ม.) วิทยาลัยพาณิชยการเซนต์จอห์น
- 2529 ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) การแนะแนว วิทยาลัยครูธนบุรี
- 2537 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) การศึกษาผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพใน เรือนจากกลางคลองเปวม
เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น

บทคัดย่อ
ของ
ยี่ธ จุลสุวรรณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

พฤษภาคม 2537

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อทราบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพใน
เรือนจากกลางคลองเปรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นรวมสี่ด้านคือ
ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้าน
การนำไปใช้ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในเรือนจากกลางคลอง
เปรม จำนวนตามตัวแปร อายุ พื้นฐานความรู้เดิม ภูมิภาค และระยะเวลาที่ต้องโทษ
สาขาวิชาที่ศึกษา และเมื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพตามหลักสูตรวิชา
อาชีพพระยะสั้นในเรือนจากกลางคลองเปรมรวม 4 สาขาวิชาคือ วิชาช่างยนต์ ช่างไม้
ช่างตัดผม และวิชาเกษตรกรรม ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวนรวมทั้งสิ้น 132 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างได้แก่ ค่าความถี่
ค่าร้อยละค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ
ผลการวิจัยสรุปสำคัญได้ดังนี้

1. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร
วิชาอาชีพพระยะสั้นโดยรวมและเป็นรายด้านในระดับเห็นด้วย แต่ไม่เห็นด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อ
หาวิชาการวัดเกินใบ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา นักศึกษาไม่กล้าแสดงออก
ในชั้นเรียน ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีพื้นฐานความรู้เดิม ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นโดยรวมและเป็นรายด้าน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่ระดับ .05 ในเรื่องเนื้อหาวิชาการวัดเกินใบ และ
นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนภาคทฤษฎี
4. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีภูมิลำเนา อยู่ในเขตเมืองกับเขตชนบทมีความคิดเห็น

เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่ระดับ .05 ในเรื่องครูผู้สอนดำเนินการเรียนการสอน
ด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ครูผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนให้เห็นได้อย่างชัดเจน
เร็วและก้าวอ้อมีขนาดที่เหมาะสมกับนักศึกษาและการวัดและประเมินผลเน้นทักษะในการปฏิบัติ

5. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่มีระยะเวลาต้องโทษต่ำกว่า 5 ปี กับตั้งแต่ 5 - 10 ปี
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น
โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่ระดับ .05 ในเรื่องเนื้อหา
วิชาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับระดับอายุของนักศึกษาและเนื้อหาวิชา
สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง

6. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพที่ศึกษาสาขาวิชาเกษตรกรรมช่างตัดผม ช่างไม้ และ
ช่างยนต์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้นโดยรวมและเป็น
รายด้านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่ระดับ .05 ในเรื่องเนื้อหาวิชามีความทันสมัย ครูผู้
สอนมีทักษะและประสบการณ์ในการสอนภาคปฏิบัติและครูสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนได้
เหมาะสม

7. นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า เนื้อหาและหลักสูตรไม่ทันสมัย
และสิ้นเกินไป เวลาฝึกภาคปฏิบัติมีน้อยและอุปกรณ์และเครื่องมือเก่าไม่ทันสมัย และมีข้อเสนอแนะ
ว่าควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ในการสอนภาคปฏิบัติมากขึ้น และให้เวลา
กับการฝึกภาคปฏิบัติมากขึ้น

THE OPINIONS OF THE VOCATIONAL ADULT LEARNERS IN KHLONGPREIM
PRISON TOWARDS INSTRUCTION OF VOCATIONAL SHORT COURSES

AN ABSTRACT

BY

NUT JUNSUWON

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Education degree in Adult Education

at Srinakharinwirot University

May 1994

The purposes of this research were to study opinions of the vocational adult learners in Khlongprem Prison towards instruction of vocational short courses in four aspects : content and curriculum, instructional method, test and evaluation, and implication; to compare their opinions as classified by age, educational background, living location, and imprisonment duration; and to study additional problems and suggestion.

The sample used in this research were 132 vocational adult learners who took vocational short courses in Khlongprem Prison in four areas : mechanics, carpentry, barbering, and agriculture. The sample was chosen through a simple random sampling. The instrument used for collecting data was the structured - interview questionnaire, constructed by the researcher, with the reliability of 0.98. The statistics used for analyzing data were frequency, percentage, mean, standard ddeviation, t - test, and F - tests.

The main research finding were summarized as follows :-

1. The vocational adult learners perceived the instruction of vocational short courses in all and individual aspects at and agreeable level, but disagreeable on the subject content being too short, curriculum content not suitable for the time, the learners not daring to express ideas in classrooms, and the teachers lacking fairness in grading.

2. The vocational adult learners with age 30 years and more than 30 years perceived the instruction of vocational short courses

vocational short courses in all and individual aspects with no statistical significant difference, but at the .05 level on the content being up-to-date the teachers having skills and experience in teaching practical work, and using equipment suitably.

7. The vocational adult learners had additional opinions that the content and curriculum was not up-to-date and too short, the time for practice was little, and the equipment and instruments were old and not up-to-date. They also suggested that the curriculum be improved and up-dated, the teachers pay more attention to practical work, and give more time for practice.